Planinski popotnik

8. Prosinec 2004

številka 13, letnik X

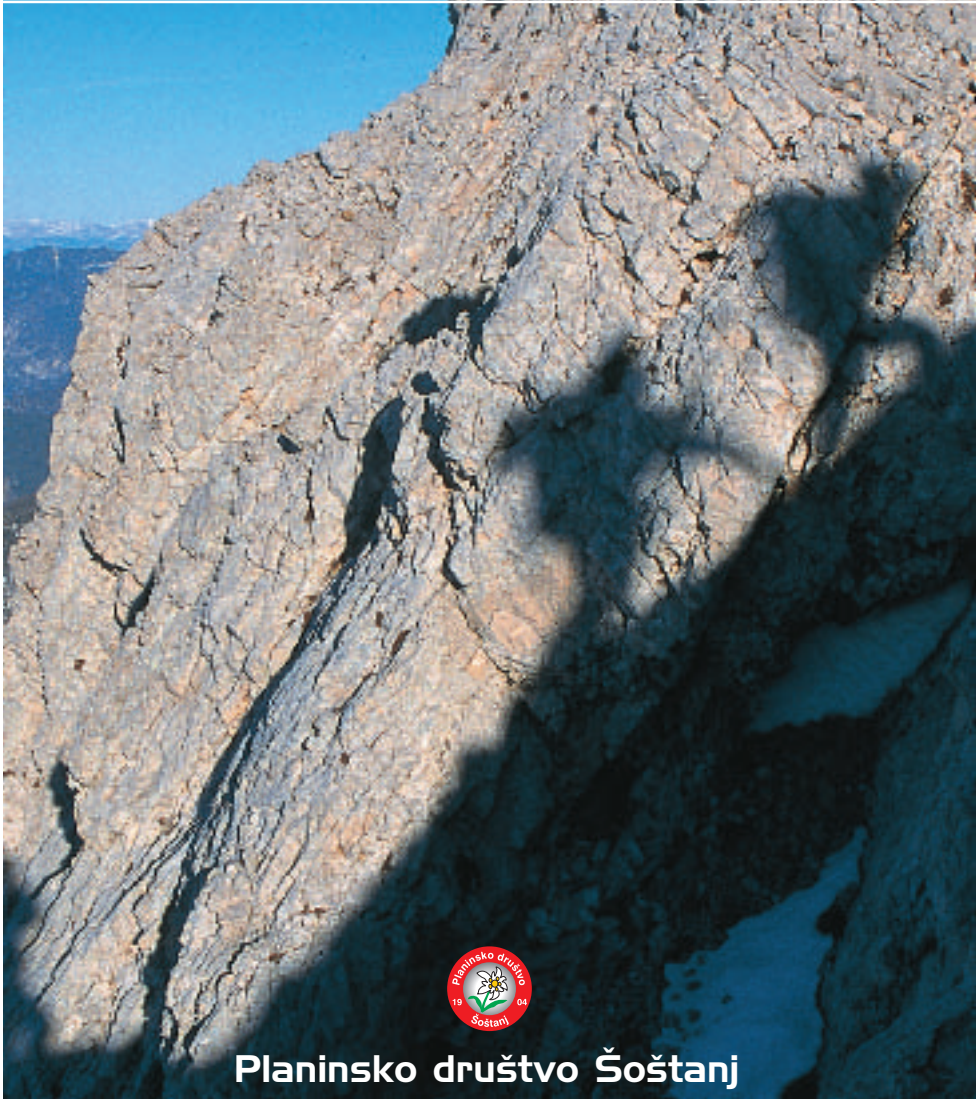

Planinsko društvo Šoštanj

...skupaj od leta 1904...

2004 - 1994 = 100 ;-)

2004

JANUAR

Ne		4	11	18	25
Po		5	12	19	26
To		6	13	20	27
Sr		7	14	21	28
Če	1	8	15	22	29
Pe	2	9	16	23	30
So	3	10	17	24	31

FEBRUAR

Ne	1	8	15	22	29
Po	2	9	16	23	
To	3	10	17	24	
Sr	4	11	18	25	
Če	5	12	19	26	
Pe	6	13	20	27	
So	7	14	21	28	

MAREC

Ne		7	14	21	28
Po	1	8	15	22	29
To	2	9	16	23	30
Sr	3	10	17	24	31
Če	4	11	18	25	
Pe	5	12	19	26	
So	6	13	20	27	

APRIL

Ne		4	11	18	25
Po		5	12	19	26
To		6	13	20	27
Sr		7	14	21	28
Če	1	8	15	22	29
Pe	2	9	16	23	30
So	3	10	17	24	

MAJ

Ne	2	9	16	23	30
Po	3	10	17	24	31
To	4	11	18	25	
Sr	5	12	19	26	
Če	6	13	20	27	
Pe	7	14	21	28	
So	1	8	15	22	29

JUNIJ

Ne		6	13	20	27
Po		7	14	21	28
To	1	8	15	22	29
Sr	2	9	16	23	30
Če	3	10	17	24	
Pe	4	11	18	25	
So	5	12	19	26	

JULIJ

Ne		4	11	18	25
Po		5	12	19	26
To		6	13	20	27
Sr		7	14	21	28
Če	1	8	15	22	29
Pe	2	9	16	23	30
So	3	10	17	24	31

AVGUST

Ne	1	8	15	22	29
Po	2	9	16	23	30
To	3	10	17	24	31
Sr	4	11	18	25	
Če	5	12	19	26	
Pe	6	13	20	27	
So	7	14	21	28	

SEPTEMBER

Ne		5	12	19	26
Po		6	13	20	27
To		7	14	21	28
Sr	1	8	15	22	29
Če	2	9	16	23	30
Pe	3	10	17	24	
So	4	11	18	25	

OKTOBER

Ne		3	10	17	24	31
Po		4	11	18	25	
To		5	12	19	26	
Sr		6	13	20	27	
Če		7	14	21	28	
Pe	1	8	15	22	29	
So	2	9	16	23	30	

NOVEMBER

Ne		7	14	21	28
Po	1	8	15	22	29
To	2	9	16	23	30
Sr	3	10	17	24	
Če	4	11	18	25	
Pe	5	12	19	26	
So	6	13	20	27	

DECEMBER

Ne		5	12	19	26
Po		6	13	20	27
To		7	14	21	28
Sr	1	8	15	22	29
Če	2	9	16	23	30
Pe	3	10	17	24	31
So	4	11	18	25	

ZA UVOD... BESEDA PREDSEDNIKOVA

Jubileji predstavljajo trenutek, ko se s svečano obleko sprehodimo skozi različna obdobja življenja in obujamo spomine.

Planinsko društvo Šoštanj v letu 2004 praznuje pomemben jubilej.

Planinsko društvo Šoštanj si je nadelo svečano obleko, ki je sestavljena iz mnogih prireditev z dogajanjem, razporejenim na vse mesece jubilejnega leta.

Planinsko društvo Šoštanj se s ponosom ozira nazaj na delo predhodnikov, ki so vsak po svojih močeh prispevali kamenček v mozaik velike prepoznavnosti planinstva v zahodnem delu Šaleške doline in tudi širše.

100 let aktivnega dela ni malo. Je več, kot traja povprečno življenje človeka. Je delo velikega števila generacij. Je delo posameznikov, ki le združeni uspejo pustiti pečat kraju in času, v katerem so preživeli aktivni del svojega življenja.

Planinski popotnik, kljub svojemu povečanemu obsegu ne bi bil dovolj, če bi hoteli našteti uspehe in dela vseh posameznikov, ki so dali delček sebe za skupno dobro NAŠEGA društva. Društva, na katerega smo ponosni.

Pokažimo, da nam ni vseeno, kaj se dogaja v naši okolici. Delujmo tudi lokalno, ne samo globalno. Udeležimo se prireditev, ki jih Planinsko društvo Šoštanj organizira v počastitev visokega jubileja. Prijetno bo. Domače. Drugačno.

Toplo povabilo velja tudi za vstop v planinske vrste oz. za potrditev dosedanjega sodelovanja. Tudi na ta način izražamo spoštovanje do naših predhodnikov in omogočamo lažje markiranje prihodnjih poti. Poti, ki jih bomo prehodili skupaj.

Leto 2004 je jubilejno leto. V zgodovini bo zapisano kot trenutek. Za nas, ki živimo v sedanjosti, pa bo sestavljeno iz mnogih trenutkov, ki jih je vredno živeti. In doživeti. Z veseljem se jih bomo spominjali. Bodimo del teh spominov!

Bojan Rotovnik

ŠALEŠKE PODRUŽNICE USTANOVNI SHOD

"Na poziv Savinske podružnice se je zbralo dne 5.t.m. (op. 5.3.1904) v veliki sobani hotela "Avstrije" v Šoštanju lepo število inteligentnejših prebivalcev iz tega trga, iz Velenja in Mozirja, Rečice in od drugod. Ziljsko podružnico je zastopal nje tajnik g. Knafelc.

Pozdrave so poslali osrednji odbor, Podravska podružnica in nekaj gorenjegrajskih planincev. - V svojem nagovoru je g. Kocbek, načelnik Savinske podružnice, kot sklicatelj poudarjal veliko važnost planinskega društva v narodnem in narodnogospodarskem oziru in ter povedal razloge, ki so dovedli Savinsko podružnico do tega, da se ustanovi tudi Šaleška podružnica.

Ko se je na predlog g. notarja Kolšeka izvolil shodu za predsednika sklicatelj, se je razpravljalo o ustanovitvi nove podružnice. Po soglasni pritrditvi, da se ustanovi nova podružnica ter imenuje "Šaleška podružnica", je pristopilo takoj 21 članov. Nato so se prečitala pravila, po katerih je sedež v Šoštanju. Volitev odbora se je izvršila na predlog g. Planinšeka vzklikoma. Izvoljeni so bili: za načelnika g. Ivan Koropec, učitelj; za blagajnika g. Vinko Kolšek, c.kr.notar; za tajnika g. Ivan Lukman, učitelj, in odbornika g.dr. Franc Mayer, odvetnik. Vsi odborniki bivajo v Šoštanju.

Živahen razgovor se je vnel o delovanju nove podružnice. V področje Šaleške podružnice bodo spadali Slovenjegraški, Šoštanjski in deloma Konjiški okraj; zato je Savinska podružnica prepustila Šaleški vse markacije, spominske knjige in sploh vse, kar je imela dosedaj v svojem področju poteh okrajih. Naredil se je obširen načrt delovanju.

Govorili so razni navzočniki. Zastopniki Ziljske podružnice, g. Knafelc; je navduševal zbrane planince za pravo turistiko. "Izprehodi po naravi", je dejal, "so človeku velike vrednosti; oni so mu krepčilo po napornem delu. Ne po prašnih cestah od gostilne do gostilne naj bodo naši izprehodi, ampak po krasni naravi, zlasti pa po gozdnatih gorskih bregovih in po nebotičnih velikanih. Tedaj ven v naravo in na visoke gore! Kdor pa pravi, da zato ni član našega planinskega društva, ker ni turist, naj si izvoli namestnika, ki bode zanj hodil v planine, zanj srebal čisti planinski zrak ter pil pristno planinsko studenčnico, sam pa naj plača članarino. Nova podružnica naj se krepko razvija in čvrsto deluje!" - Predsedniku Šaleške podružnice, g. Koropcu, je napil g. Rajšter, poudarjajoč neustrašno delavnost njegovo za vse blago in dobro. G. Koropec je govoril potem nekako takole: "Storili smo zopet krepak korak naprej v delovanju za milo domovino. Osnovali smo si podružnico, katere delo se ne bo vršilo v mračni sobi, ampak v prosti naravi. Naša podružnica dokaže svetu, da lepi kraji v Šaleški dolini, nje krasni hribi niso le na Slovenskem, ampak da smo tudi mi njih gospodarji. Da se je Šaleška podružnica osnovala, gre prva hvala naši sosedi Savinski podružnici, s katero želimo vedno v slogi živeti. Prosimo zastopnike Savinske podružnice, naj nam ostanejo tudi poslej naklonjeni, kajti mi smo se novinci ter potrebujemo izkušenih svetovalcev".

Navzočemu potopiscu g. Bogomilu Vošnjaku, predsedniku "Slovenije", je napil g. Kocbek, in g. Vošnjak je z lepimi besedami nazdravil novi podružnici. V veselem krogu so planinci in prijatelji planinstva še dolgo časa se zabavali ob petju mešanega pevskega zbora in ob domači govorici.

Nova podružnica pa bodi krepka braniteljica prelepega dela naše slovenske domovine - divne Šaleške doline in nje okolice."

vir: Planinski vestnik, 1904

KRATKA ZGODOVINA PD ŠOŠTANJ

O zgodovini Planinskega društva Šoštanj se da napisati knjigo. Dokaz za to je tudi zbornik, ki je izšel ob 90-letnici organiziranega planinstva v Šoštanju. Vsako društvo ima svoje vzpone in padce in s tem obdobja, ko je zelo ali manj aktivno. Da boste spoznali, kako in predvsem kaj vse se je skozi zgodovino dogajalo v našem PD, smo za vas pripravili kratek povzetek zgodovine. Če pa boste želeli izvedeti še kaj več, potem preberite omenjeni zbornik. Lahko pa se nam oglasite in poslali vam ga bomo.

Začetek

Ustanovitvi SPD (Slovenskega planinskega društva) leta 1893 v Ljubljani je hitro sledilo ustanavljanje še ostalih podružnic po vsej Sloveniji. Med prvimi petimi je bila tudi Šaleška podružnica SPD v Šoštanju, ki je bila ustanovljena na pobudo Frana Kocbeka, načelnika Savinjske podružnice SPD. Na 10. občnem zboru Savinjske podružnice so sprejeli sklep o ustanovitvi Šaleške podružnice. Ustanovni shod lete je tako bil 5. marca 1904 v hotelu Avstrija (danes Kajuhov dom). Podružnica je vse do začetka I. svet. vojne uspešno utirala pot organiziranemu planinstvu v Šoštanju. Fran Kocbek je že na ustanovnem zboru Šaleške podružnice orisal smer delovanja: "Podružnica naj goji planinsko misel in planinsko obdela pripadajočo pokrajino". Prav zato je bila v začetku poglavitna naloga društva markiranje in oskrbovanje poti na njenem območju.

1919-1941

V času med obema vojnama je bila podružnica zelo aktivna. Markacisti so še vedno markirali nove poti in skrbeli za že narejene. Na leto so priredili 4-5 predavanj v dvorani kina Destovnik. Predavanja so bila mišljena kot nekakšna osnovna planinska vzgoja ter seznanjanje z gorami. Obsegala so: razglede po slovenskih gorah, uporabo zemljevidov, opise poti ter planinsko opremo. Podružnica je prirejala tudi planinske plese v hotelu Jugoslavija (prej Avstrija).
Na občnem zboru leta 1928 so sprejeli tudi sklep o izgradnji planinske koče na Smrekovcu, ki je bila zgrajena in predana svojemu namenu septembra 1933.
V tridesetih letih se je v dolini začel kazati tudi interes za alpinistično dejavnost (začetnik Jože Goričar), razmahnil pa se je tudi zimski šport, predvsem smučanje in smučarski skoki. V ta namen je smučarki odsek zgradil tudi smučarsko skakalnico na Goricah.
Ob koncu tridesetih let je društvo prirejalo tudi smučarske tečaje na Smrekovcu, ustanovili so fotoamaterski odsek (skrbel je za fotografske posnetke bližnjih hribov in gora, predvsem Smrekovca) in mladinski odsek, prirejali so tudi planinske plese.
Živahno delovanje Šaleške podružnice je pretrgala II. svet. vojna. Leta 1941 je okupator razpustil podružnico in ustanovil nemško planinsko društvo, katerega predsednik je postal Wilhelm Hess. Koča na Smrekovcu je leta 1941 postala last Štajerske domovinske zveze, 13. avgusta 1942 pa jo je zažgal 1. štajerski bataljon.

Po letu 1945

Leta 1946 je društvo ponovno osnoval Franc Hvastja. Ker je bila koča na Smrekovcu požgana, so planinci iz Šoštanja leta 1946 začeli graditi zasilno

kočo. Zaradi finančnih težav je društvo gradnjo koče leta 1947 prepustilo PD Črna na Koroškem.
S prihodom Andreja Stegnarja v Šoštanj, kjer je prevzel mesto direktorja v Tovarni usnja Šoštanj, je PD dobilo uspešnega in zagnanega delavca. Gospodarsko se je društvo popolnoma naslonilo na TUŠ. Ta je bila tudi glavni vir sredstev za planinski dom na Slemenu, ki je bil odprt septembra 1952.

V 50. in 60. letih

Planinci so se udeleževali zveznih zletov po Jugoslaviji. PD Šoštanj in Lovsko društvo Šoštanj sta v oktobru leta 1955 priredila planinsko-lovski teden. V ta namen je na Širokem potekal planinski tabor, organizirali so planinsko in lovsko razstavo, vrteli so zvočne planinske filme, priredili razna predavanja.
V tem času so se tudi intenzivno posvetili delu z mladino (izleti, zvezni zlet v Prokletijah, na vodniško izobraževanje so pošiljali mlade).
V letu 1959 so stekle tudi priprave za ustanovitev Alpinističnega odseka. Ustanovljen je bil v naslednjem letu. Že leta 1966 pa se je skupaj z odsekom iz Velenja združil v Šaleški alpinistični odsek.
V začetku 70-ih let je društvo zašlo v finančno stisko, zato so TUŠ-u predali Andrejev dom na Slemenu (s sklepom na zboru delavcev TUŠ-a).

V novo tisočletje

V zadnjih desetih letih je društvo ponovno začelo pridobivati na kvaliteti in številu akcij, ki jih izvaja. Tako smo v letu 1994 pripravili proslavo ob 90-letnici planinstva v Šoštanju. Ob tej obletnici je društvo odprlo tudi Trško pot okoli Šoštanja. V letu 1995 je bil ponovno ustanovljen Mladinski odsek, ki vsako leto postaja vse boljši. Vodniški odsek vsak mesec izvede vsaj en izlet, markacisti redno obnavljajo poti (ob 90-letnici so uredili Trško pot okoli Šoštanja, urejena je bila sprehajalna pot na Pusti grad, sodelujejo pri ureditvi plezališča v Florjanu).
Društvo skrbi tudi za izobraževanje članov. Tako se trudimo, da pridobivamo nove vodnike in markaciste, mentorje planinskih skupin in vaditelje orinentacije, hkrati pa tudi skrbimo, da že registrirani nadgrajujejo svoje znanje (izpopolnjevanja, razni seminarji).
Spekter dela postaja vse širši,kljub temu da število članov v zadnjem času stagnira ali celo pada. Vedno več ljudi se zaveda, da biti gornik (planinec) ni samo iti tu in tam v hribe, ampak je treba gorništvo (planinstvo) živeti vsak trenutek.

Vabljeni, da se nam pridružite!

Andreja Konovšek

ZGODILO SE JE...

5. 3. 1904
Tega dne je bila v veliki dvorani hotela Avstrija, danes Kajuhov dom, ustanovljena Šaleška podružnica Slovenskega planinskega društva (SPD). Takoj ob ustanovitvi je podružnica imela 21 članov, načelnik pa je postal g. Ivan Koropec.

24. 1. 1906
Prvi Občni zbor Šaleške podružnice SPD.

14. 7. 1931
Šaleška podružnica SPD postavi razgledni stolp na Špiku (Paški Kozjak)

1929-1933
V tem obdobju so gradili Kočo na Smrekovcu, ki so jo odprli 3. septembra 1933. Prvi oskrbnik je postal Ivan Sevčnikar, ki je bil na koči do julija 1937.

2.-10. 1. 1934
Šaleška podružnica SPD je poleg pohodništva gojila tudi zimske športe (smučanje, turno smučanje, smučarski skoki, tek na smučeh). Tako je v okolici Šoštanja organizirala tudi smučarski tečaj. Vodil ga je Srečko Robinščak, učitelj iz Šoštanja.

23. 1. 1934
Šaleška podružnica SPD organizira prvo smučarsko tekmo za člane in mladino. Smučarska proga je potekala od sv. Antona v Skornem do Polovšaka v Florjanskem grabnu.

4.-11. 2. 1934
Šaleška podružnica SPD organizira smučarski tečaj na Smrekovcu. Vodja je bil zvezni učitelj Majnik.

1. 7. 1937
Kočo na Smrekovcu prevzame nov oskrbnik Ignac Kocijan.

1. 2. 1940
Šaleška podružnica SPD priredi planinski ples.

13. 8. 1942
I. Štajerski bataljon je zažgal kočo na Smrekovcu.

6. 5. 1951
Tega dne se je začela gradnja doma na Slemenu. Po 2. svet. vojni je PD želelo obnoviti požgano kočo na Smrekovcu oz. postaviti novo. Zaradi finančne šibkosti smo obnovo predali močnejšemu društvu - PD Črna na Koroškem. S prihodom Andreja Stegnarja v Šoštanj, ko je prevzel tudi vodstvo društva, se je le-to gospodarsko naslonilo na Tovarno usnja Šoštanj. Tu je bil tudi glavni vir sredstev za izgradnjo novega doma.

30. 9. 1951
PD Črna na Koroškem je odprlo novo kočo na Smrekovcu.

21. 9. 1952
Odprtje Doma na Slemen,u, ki je kasneje po zaslužnem predsedniku Andreju Stegnarju v letu 1962 dobil ime Andrejev dom na Slemenu.

1.-9. 10. 1955
Planinsko društvo in LD Šoštanj priredila Planinskolovski teden. Razstava in predavanja so potekala na Vili Široko.

16. 6. 1966
Po sklepu Občnih zborov PD Šoštanj in PD Velenje je bil ustanovljen Šaleški alpinistični odsek (ŠAO).

1969
Dušan Kukovec in Janez Resnik (člana ŠAO) sta kot prva Jugoslovana preplezala severno steno Eigerja.

1973
Ivč Kotnik in Franc Verko (ŠAO) sta v sedmih dneh preplezala Japonsko diretissimo v Eigerju in s tem opravila prvo ponovitev. Japonci so za to smer porabili mesec dni.

2. 9. 1975
Andrejev dom na Slemenu je s sklepom Občnega zbora PD Šoštanj prešel v last Tovarne usnja Šoštanj, ki je dom temeljito obnovila.

16. 10. 1975
Ivč Kotnik, član Šaleškega alpinističnega odseka, se je skupaj z Vikijem Grošljem povzpel prek več kot 3500 m visoke južne stene na vrh 8481 m visokega Makaluja.

1984
Ob praznovanju 80-letnice je društvo v Kulturnem domu Šoštanj med drugim pripravilo tudi razstavo planinskih fotografij Jake Čopa.

5. 3. 1994
V Kulturnem domu Šoštanj je bila proslava ob 90. obletnici PD Šoštanj, kjer sta bila glavna govornika tedanji predsednik društva Andrej Tamše in predsednik PZS Andrej Brvar. Glavnino kulturnega programa so izvedli učenci osnovne šole Bibe Roecka in Pevski zbor Svoboda Šoštanj.

6. 3. 1994
Preko 100 pohodnikov se je udeležilo otvoritve in prvega pohoda po Trški poti okoli Šoštanja, ki poteka po mejah nekdanjega trga Šoštanj.

6. 1. 1995
PD Šoštanj je v Pibernikovi hiši v centru Šoštanja pridobilo začasno pisarno, v kateri je društvo delovalo dobro leto dni.

10. 3. 1995
Izide prva številka Planinskega popotnika, internega glasila PD Šoštanj, ki v prvem letu izhajanja izide štirikrat, potem pa vsako leto enkrat.

3. 6. 1995
11 mladih članov PD Šoštanj je ponovno ustanovilo mladinski odsek, ki ni deloval od začetka sedemdesetih let.

12. 1. 1996
Zgodila se je 1. seja Odbora Mladinskega odseka PD Šoštanj, ki je prevzel organizacijsko delo z mladimi v društvu.

26. 4. 1996
Na občnem zboru je izšla brošura PD Šoštanj - 90. let, ki jo je uredila Zinka Moškon in predstavlja prvi zapis celotne zgodovine PD Šoštanj.

3. 8. 1996
Šoštanjski planinci so se prvič v sklopu društvenih izletov povzpeli na vrh, ki je višji od Triglava, in sicer na 3096 m visok Ankogel v Avstriji.

5. 4. 1997
Na področju Skornega in Florjana je potekalo prvo planinsko orientacijsko tekmovanje v organizaciji PD Šoštanj.

20. 7. 1997
V Koprivni se je zaključil prvi tabor mladih planincev, ki ga je PD Šoštanj organiziralo skupaj s PD Gornja Radgona.

23. 5. 1998
Z zmago na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju ekipa PD Šoštanj prvič postane državni prvak v planinski orientaciji v kategoriji mladincev.

26. 7. 1998
Zaključil se je študentski tabor v Slovaških Tatrah, ki je bil prvi organizirani tabor PD Šoštanj v tujini po osamosvojitvi Slovenije.

20. 7. 1999
PD Šoštanj konča z deli na sprehajalni poti od Ceste talcev do Pustega gradu, ki jo je uredilo na pobudo Občine Šoštanj.

5. 3. 2000
V 3096 izvodih je izšla zloženka po Trški poti okoli Šoštanja, ki je poleg opisa poti in karte z vrisano potjo vključevala tudi kontrolni kartonček.

2. 12. 2000
Mladinski odsek PD Šoštanj je na Slemenu praznoval 5. obletnico aktivnega delovanja.

18. 5. 2002
Mladinska ekipa PD Šoštanj je na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju na Koroškem osvojila že drugi naslov državnih prvakov v mladinski kategoriji in prvi naslov absolutnih zmagovalcev tega tekmovanja.

14. 3. 2003
Športna zveza Šoštanj je mladinski ekipi PD Šoštanj podelila priznanje za športno-tekmovalni uspeh na področju neolimpijskih športov za leto 2002, in sicer za izjemen uspeh na področju planinske orientacije.

28. 5. 2003
PD Šoštanj skupaj s Športno zvezo Šoštanj in Jamarskim klubom Topolšica z lastniki zemljišč podpiše dogovor o uporabi zemljišča in naravne stene na območju hriba Rnek v Florjanu.

Planinska pesem

Planinski svet, je svet prelep,
obdaja ga lepota in
v njem je vsa krasota.

Te naše so gore
romantično navdihnjeno srce.

Jezera nam jih okrasijo,
slapovi nam jih poživijo,
ko bistra voda ta
po skalah prišumi
nam dušo pomiri.

Življenja polne so gore,
saj jih cvetlice nam krase.
Planika, jeglič, murke, zvončnice
so alpske rožice,
v gorah med cvetjem tem
pa kozorog stoji
in v dolino to prelepo k nam strmi.

Naš Triglav
kralj slovenskih je gora,
z jezeri se nam pobaha.
kdor vrh njegov je osvojil,
se je močno spotil,
a vendar to Slovenec je tapravi,
ko krst planinski še opravi.

Na koncu pa povedal bi,
kdor rad s planinami živi,
življenje zdravo bo živel
in vedno rad v planine šel.

Rok Vrtačnik

PROTOKOL OB PLANINSKIH SLOVESNOSTIH

Na 12. seji Upravnega odbora Planinske zveze Slovenije, ki je bila 7. 4. 2000 v Ljubljani, je Jože Kodre pri 2. točki dnevnega reda Vprašanja in pobude članov postavil vprašanje, od kdaj (če sploh) imamo planinsko himno in kakšen protokol se ob tem zahteva.

Na podlagi tega vprašanja je Borut Peršolja, podpredsednik Planinske zveze Slovenije, v letu 2000 napisal pismo gospodu Željku Jegliču, šefu Protokola Republike Slovenije in mu zastavil naslednje vprašanje: "Planinska zveza Slovenije ima svojo himno, to je pesem Jakoba Aljaža Oj, Triglav, moj dom. Postavlja se vprašanje našega odnosa do stanovske himne ob svečanih priložnostih. Naj ob njenem poslušanju udeleženci svečanosti vstanejo, tako kot je to običaj pri poslušanju državne himne? Kaj pa v primeru, če ima dogodek tudi državno obeležje in se izvajata obe himni druga za drugo? Je izražena pozornost, s tem da vstanemo ob stanovski himni, hkrati tudi zmanjševanje simbolne vrednosti državne himne kot simbola najvišjih vrednot?"

V pismu nismo posebej pojasnjevali, da so mnenja o tem, ali Planinska zveza Slovenije himno ima ali ne, različna. Pred leti je mariborski novinar in planinski navdušenec Milan Cilenšek na eni izmed skupščin Planinske zveze Slovenije predlagal, da se to vprašanje tudi formalno uredi. V Statutu Planinske zveze Slovenije še ni posebej določeno, da je Aljaževa pesem Oj, Triglav, moj dom, ki je bila prvič zapeta ob otvoritvi prve koče na Kredarici leta 1896, himna Planinske zveze Slovenije. Ne glede na formalno neurejenost pa je praksa sloves Aljaževe pesmi kot planinske himne že utrdila. Ker je odgovor gospoda Željka Jegliča zanimiv tudi za članice Planinske zveze Slovenije, smo ga pripravili za objavo:

"Po našem mnenju se s tem, ko ob slovesnih dogodkih udeleženci stojijo med igranjem himne Planinske zveze Slovenije, dogodkom izreče posebna čast, kar velja tudi v primerih, ko se igrata državna in stanovska himna. S stanjem tudi med igranjem himne Planinske zveze Slovenije udeleženci slovesnosti nikakor ne znižajo pomena državne himne, vendar pa je stanovsko himno potrebno igrati za državno."

Borut Peršolja

Na Skupščini Planinske zveze Slovenije v letu 2001 je bil sprejet nov statut, ki v 12. členu vsebuje tudi naslednji zapis:

"Himna PZS je prva kitica pesmi Oj Triglav, moj dom skladatelja Jakoba Aljaža in pesnika Matije Zemljiča Slavina."

Oj Triglav moj dom

Matija Zemljic Slavin

Jakob Aljaž

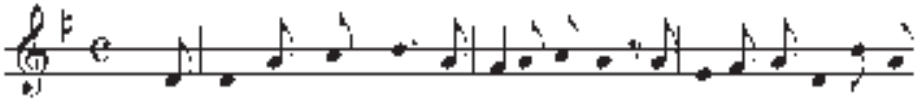

Oj, Tri-glav moj dom, ka-ko si krasan! Ka-ko mi iz vsakega kraja
Oj, Tri-glav moj dom, ce-lu-di je svet za-ca-ran, čudo-si mi
Oj, Tri-glav moj dom, ni ne-ma lepše-ga od tvojih cvetlic in

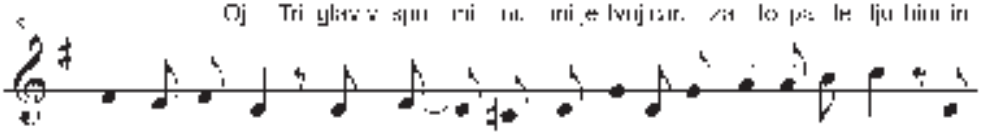

raz-ličnih ra-ven v po-let-ni vro-či ni na-stre-me vre-me, da
ves kraj pri glasu, lu-ni-nih sinih lju-bi ka-ko za-la mi kraj, lo
dom ta vse-kdar; in zak-nja-ko u-ši od-bi-la mi oc-ced

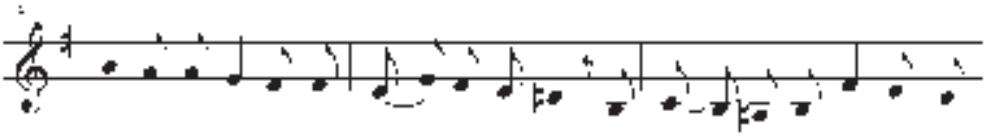

tam si spo-ci-je v sa-mo-ti ar-ca, ker po-tok iz-vi-ra v aka-
na-ši zam-ni-ši-li lju-bo-ze vsakdan, a ne-hi zam-ši-ši-ši sed
tvo-jim ob-zor-jem naj spa-va-ta-lo, ker ptic-ki ra-dost-no ne-

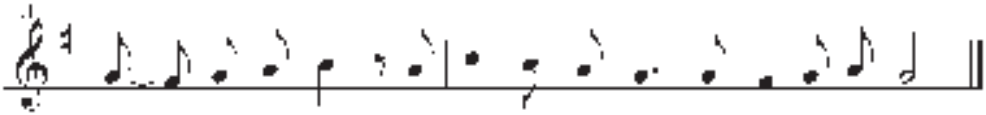

lov-ju hla-dan
svet-lih dvo-ran: O, Tri-glav moj dom ka-ko si ka-san.
zra-ka ja-sen dan.

PLANINSKI MUZEJ V MOJSTRANI

Muzej...

V Planinski zvezi Slovenije je že dolgo časa prisotna ideja o posebnem planinskem muzeju, ki bi naj vseboval zgodovino celotnega slovenskega planinstva. Sedaj je v Mojstrani Triglavska muzejska zbirka, ki zajema predvsem zgodovino planinstva, povezano s Triglavom. Stavba, v kateri je Triglavska muzejska zbirka, je žal premajhna, da bi lahko v tej stavbi uredili osrednji planinski muzej.

Zato je Planinska zveza Slovenije pričela z aktivnostim za izgradnjo novega Planinskega muzeja, ki bi se naj nahajal v Mojstrani tik ob vstopu v alpsko dolino Vrata in na pragu Triglavskega narodnega parka.

Stavba, v kateri je Triglavska muzejska zbirka.

Teme, ki bi se v muzeju predstavljale, so:

- slovenske gore in gorništvo na Slovenskem,
- Slovenci v Alpah in v vseh gorstvih sveta,
- simboli, miti in legende: Triglav in Zlatorog,
- slovenske gore v kulturi,
- umetnosti in znanosti,
- vode in podzemska skrivnost apneniških Alp,
- 3000 let preživetja v slovenskih gorah,
- prostorsko prelivanje različnih tipičnih vsebin.

Muzej bi naj svoja vrata odprt v letu 2006, celotna izgradnja in opremljanje muzeja pa bo stala med 300 in 400 milijoni tolarjev. Ker je to za Planinsko zvezo Slovenije zelo veliko denarja, se je le-ta odločila za različne akcije zbiranja potrebnih sredstev. V eni izmed njih je zveza pozvala vsa planinska društva, da prispevajo finančna sredstva po svojih zmožnostih. Planinsko društvo Šoštanj se je odzvalo pozivu in z 20.000 tolarji podprlo izgradnjo Planinskega muzeja.

Predvidena je tudi široka akcija zbiranja potrebnih finančnih sredstev s prispevki posameznikov. Tako bi naj bile na voljo posebne nalepke, s katerimi bomo lahko posamezniki podprli idejo o našem muzeju!

Bojan Rotovnik

TRIGLAVSKA MUZEJSKA ZBIRKA

Triglavska c. 50,
4281 Mojstrana,
tel: 04/589-10-35

Odprto od maja do oktobra vsak dan razen ponedeljka od 10.00 do 17.00, po dogovoru pa tudi izven obratovalnega časa.

Strokovno vodstvo

Muzej v Mojstrani so odprli leta 1984. Zbirka je postavljena v nekdanji Jozelnovi gostilni in v njej je razstavljeno gradivo o zgodovini planinstva na Slovenskem: o prvih pristopih na Triglav, ustanovitvi in delovanju Slovenskega planinskega društva in njegovih podružnicah, gradnji planinskih koč, Turistovskem klubu Skala, Gorski reševalni službi, Jakobu Aljažu in predstavitvi TNP-ja. Muzej hrani tudi zbirko stare alpinistične opreme, stare fotografije nosačev s tovorom, predmete stare obrti,...

Gradivo je razstavljeno v sedmih prostorih, po katerih se lahko sprehodimo sami ali pod strokovnim vodstvom.

Vstopnina:
- odrasli: **400 SIT**,
- odrasli - skupine (nad 20 oseb): **350 SIT**,
- otroci: **300 SIT**,
- otroci - skupine (nad 20 oseb): **250 SIT**.

vir: http://www.mojstrana.com

PREHODILI SO TRŠKO POT OKOLI ŠOŠTANJA V LETU 2003

Trška pot je lahka, označena planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj.

Leta 2000 je izšla zloženka, na kateri je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah:
- v ribiški koči ob družmirksem jezeru,
- pri kmetu Vrhovniku v Lokovici,
- pri kmetu Pušniku (Rogeljšku),
- pred Rotovnikovo jamo v Skornem,
- pri Falentu v Lajšah.

Vsakdo, ki je na naslov društva poslal izpolnjen in žigosan kartonček - del zloženke Trške poti - je prejel spominski znak in je bil tudi vpisan v posebno evidenco pohodnikov po Trški poti.

REGISTRIRANI POHODNIKI PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA V LETU 2003

Št.	Ime	Priimek	Kraj	Prehojeno
1.	Janez	Arhar	Ljubljana	1 x
2.	Marica	Arhar	Ljubljana	1 x
3.	Jože	Ašič	Maribor	1 x
4.	Maja	Babič	Sp. Duplek	1 x
5.	Vera	Beovič	Šoštanj	1 x
6.		Budja	Maribor	1 x
7.	Darko	Buliga	Zagreb	1 x
8.	Nada	Čas	Ravne	1 x
9.	Alenka	Čebul	Šoštanj	1 x
10.	Danilo	Čebul	Šoštanj	1 x
11.	Grega	Čekon	Florjan	1 x
12.	Janko	Čekon	Florjan	1 x
13.	Jure	Čekon	Florjan	1 x
14.	Marjan	Čekon	Florjan	1 x
15.	Mimica	Čuk	Maribor	1 x
16.	Štefan	Dečman	Kamnica	1 x
17.	Habib	Delič	Šoštanj	1 x
18.	Semir	Delič	Šoštanj	1 x
19.	Ana	Dobnik	Maribor	1 x
20.	Tone	Dobnik	Maribor	1 x
21.	Štefka	Dodič	Maribor	1 x
22.	Roman	Drev	Lokovica	1 x
23.	Semir	Džemal	Šoštanj	1 x
24.	Aleš	Furlan	Šentilj	1 x
25.	Blanka	Gagulič	Šoštanj	1 x
26.	Boris	Golčman	Florjan	1 x
27.	Marjan	Gomboc	Velenje	1 x
28.	Borka	Gregorčič	Maribor	1 x
29.	Karl	Gregorčič	Maribor	1 x
30.	Marija	Gregorčič	Maribor	1 x
31.	Darko	Hartman	Maribor	1 x
32.	Slavka	Heindel	Metleče	1 x
33.	Valentin	Heindel	Metleče	1 x
34.	Boris	Heričko	Maribor	1 x
35.	Bojan	Ivanjko	Ljubljana	1 x
36.	Ines	Ivanovič	Velenje	1 x
37.	Fanika	Jurjanec	Lokovica	1 x
38.	Franc	Jurjanec	Lokovica	1 x
39.	Andrej	Kodrun	Šoštanj	1 x
40.	Vlado	Kojc	Šoštanj	1 x
41.	Alojz	Konovšek	Lokovica	2 x
42.	Marija	Konovšek	Lokovica	2 x
43.	Milan	Kopušar	Gaberke	1 x
44.	Tjaša	Kopušar	Gaberke	1 x
45.	Gabica	Koren	Maribor	1 x
46.	Tone	Koren	Maribor	1 x
47.	Sandi	Koščak	Ljubljana	1 x
48.	Karel	Kovač	Maribor	1 x
49.	Zlatka	Kovač	Maribor	1 x
50.	Suzana	Koželjnik	Gaberke	2 x
51.	Zvone	Koželjnik	Gaberke	2 x
52.	Silva	Krmpotič	Maribor	1 x
53.	Milica	Kugonič	Maribor	1 x
54.	Brigita	Kuhar	Maribor	1 x

Št.	Ime	Priimek	Kraj	Prehojeno
55.	Marija	Kuzman	Velenje	1 x
56.	Vladimir	Lakuš	Zagreb	1 x
57.	Boris	Lambizer	Lokovica	1 x
58.	Marko	Marinovič	Maribor	1 x
59.	Ferdo	Markuš	Velenje	1 x
60.	Vinko	Martinovič	Šoštanj	1 x
61.	Marjeta	Mihelič	Ljubljana	1 x
62.	Zinka	Moškon	Florjan	1 x
63.	Ana	Movrin	Maribor	1 x
64.	Franc	Nahtigal	Šoštanj	1 x
65.	Marta	Novak	Maribor	1 x
66.	Rudi	Novak	Maribor	1 x
67.	Frančišek	Novotny	Ljubljana	1 x
68.	Aleksander	Oblak	Ljubljana	1 x
69.	Milan	Oborn	Velenje	1 x
70.	Erna	Obšteter	Ravne	1 x
71.	Gašper	Obšteter	Ravne	1 x
72.	Peter	Obšteter	Ravne	1 x
73.	Špela	Obšteter	Ravne	1 x
74.	Branko	Olup	Bistra	1 x
75.	Jože	Pamiš	Maribor	1 x
76.	Julijana	Pavčič	Maribor	1 x
77.	Elica	Pavlovič	Celje	1 x
78.	Vinko	Pejovnik	Šoštanj	1 x
79.		Perečal	Maribor	1 x
80.	Simon	Pergovnik	Šoštanj	1 x
81.	Poldka	Pevec	Velenje	1 x
82.	Polona	Plaznik	Gaberke	1 x
83.	Primož	Plaznik	Gaberke	1 x
84.	Tomaž	Plaznik	Gaberke	1 x
85.	Katarina	Pleše	Celje	1 x
86.	Stane	Podgoršek	Maribor	1 x
87.	Jože	Podpečan	Florjan	1 x
88.	Štefka	Podpečan	Florjan	1 x
89.	Milan	Pogorelčnik	Velenje	1 x
90.	Silvo	Pokleka	Lokovica	1 x
91.	Erika	Pongrčič	Maribor	1 x
92.	Jasmina	Potočnik	Maribor	1 x
93.	Rado	Potočnik	Maribor	1 x
94.	Slavica	Potočnik	Velenje	1 x
95.	Dragica	Praprotnik	Ravne	2 x
96.	Ludvik	Pristovšek	Topolšica	1 x
97.		Pungerl	Maribor	1 x
98.	Simon	Pusovnik	Florjan	1 x
99.	Franci	Rajh	Maribor	1 x
100.	Marjeta	Rebernak	Maribor	1 x
101.	Ana	Rotovnik	Šoštanj	1 x
102.	Vinko	Rotovnik	Šoštanj	1 x
103.	Roland	Schreiner	Zagreb	1 x
104.	Rudi	Seneker	Maribor	5 x
105.	Vera	Sevšek	Maribor	1 x
106.	Andrej	Sovič	Lokovica	2 x
107.	Zdravko	Sovič	Šoštanj	1 x
108.	Partlič	Srečko	Selnica ob Dravi	1 x
109.	Anton	Škorjanc	Lokovica	1 x
110.	Dragica	Šmon	Velenje	1 x
111.	Alenka	Tajnik	Ravne	1 x
112.	Ivan	Tajnik	Ravne	1 x
113.	Igor	Tovornik	Maribor	1 x
114.	Đorđe	Tovrloža	Zagreb	1 x
115.	Jakob	Vinšek	Ruše	1 x
116.	Marija	Vinšek	Ruše	1 x
117.	Marin	Vlaka	Maribor	1 x
118.	Helena	Vučina	Zavodnje	1 x
119.	Klemen	Zaleznik	Florjan	1 x
120.	Milena	Zaleznik	Florjan	1 x
121.	Rajko	Zaleznik	Florjan	1 x
122.	Majda	Železnik	Šoštanj	1 x
123.	Marija	Žižek	Maribor	1 x
124.	Martin	Žižek	Maribor	1 x
125.	Danica		Rogaška	1 x
			Skupaj:	**134**

VEČJE SKUPINE POHODNIKOV PO TRŠKI POTI, KI NISO IZPOLNJEVALI KARTONČKOV

Zap.št.	Skupina	Št. pohodnikov
1.	PD Lovrenc na Pohorju	40
2.	Cerkveni pevski zbor Šoštanj	10
3.	Skupina iz sanatorija Ravne	20
4.	Učenci OŠ KDK Šoštanj	320
5.	Otroci iz Vrtca Šoštanj	30
	Skupaj:	**420**

Podatke zbral: Leon Štrban

PRAZNOVANJE 100. letnice Planinskega društva Šoštanj so podprli:

OBČINA ŠOŠTANJ

»Kraj Šoštanj je dobil svoje ime po gradu, katerega gradniki se prvič omenjajo v listini nastali med l. 1189 in 1193. Grad so zgradili svobodni plemiči Šoštanjski, ki so ga v 13. stoletju prodali grofom Vovbrškim, po njihovem izumrtju je leta 1322 prešel v roke Žovneških, kasnejših Celjskih, ter po letu 1453 v deželnoknežje roke.

Večji razvoj Šoštanja od konca 18. stoletja dalje je povezan z družino Vošnjak, ki je v Šoštanju ustanovila svojo prvo usnjarsko delavnico leta 1788, ki je v začetku 20. stoletja prerasla v enega največjih usnjarskih obratov v Evropi. Razvoju usnjarske industrije, ter vplivu družine Vošnjak, se ima Šoštanj tudi zahvaliti, da je postal mesto 28. 06. 1911.« (Tone Ravnikar)

96 km2 velika občina Šoštanj je bila ustanovljena leta 1995 in svoj praznik praznuje 30. septembra. Sestavljena je iz osmih krajevnih skupnosti (Bele Vode, Gaberke, Lokovica, Ravne, Skorno – Florjan, Topolšica, Zavodnje in Šoštanj). Ob popisu 2002 je občina štela 8254 prebivalcev od tega 4062 moških in 4192 žensk. Povprečna starost moških je bila 37,3 let in žensk 41,0 let.
Predstavniki organ občine Občinski svet, ki ga skupaj z županov sestavlja 20 članov in ga volijo volilci s stalnim prebivališčem v občini.
Občinska uprava je razdeljena na 4 področja: Področje za splošne zadeve, Področje za gospodarstvo, okolje in prostor, Področje za družbene dejavnosti in Področje za finance.

Na spletnih straneh občine Šoštanj (http://www.sostanj.si) lahko najdemo predstavitev občine, zgodovino, statistiko, Fotogalerijo, List, predstavitve krajevnih skupnosti, društva v občini z njihovimi naslovi in kontaktnimi osebami, pod rubko Vredno ogleda je predstavljena Trška pot, pod Info pa izvemo vse o uradnih urah Policijske postaje in upravne enote. Na spletnih straneh so prav tako dostopni še razni obrazci, občinski odloki in pravilniki.

Vir: spletne strani občine Šoštanj, Popis 2002

DNEVI REKREACIJE IN POHOD NA SMREKOVEC

Dnevi rekreacije, ki jih izvaja Športna zveza Šoštanj v sodelovanju s športnimi društvi, je največja športna prireditev v zahodnem delu Šaleške doline saj se med 15 in 20 različnih aktivnosti udeleži okoli 500 občanov in občank.

POGLED V BLIŽNJO PRETEKLOST

Zgodovina Dnevov rekreacije sega v leto 1996, ko se je Športno društvo Šoštanj priključilo k izvajanju vseslovenske akcije Mesec rekreacije. Ker se je ta akcija na državnem nivoju leta 2000 zaključila, se je Športna zveza Šoštanj v letu 2001 odločila, da nadaljuje z izvajanjem tradicionalne športno-rekreativne prireditve z modificirano vsebino ter pod novim imenom: Dnevi rekreacije.

ZAKAJ DNEVI REKREACIJE?

Glavni namen prireditve je, da se prebivalke in prebivalci Občine Šoštanj seznanijo z različnimi športnimi panogami, saj so na kar polovici aktivnosti prisotni demonstratorji, ki udeležencem predstavijo pravila in športno opremo. Po predstavitvi lahko vsak udeleženec pod nadzorstvom demonstratorjev izvede nekaj vaj in se nauči uporabljati športne pripomočke, ki jih zagotovi posamezno športno društvo. Drugo polovica prireditev sestavljajo rekreativni turnirji, pohodi v naravi in kolesarjenje.
Potrebno je poudariti, da je udeležba na vseh aktivnostih brezplačna, potrebna je le aktivnosti primer-

na športna obleka in obutev. Poleg tega Športna zveza Šoštanj vsako leto za vse udeležence zagotovi brezplačne majice, ki so dodatno motivacijsko sredstvo za posameznike, da se udeležijo aktivnosti in tako spoznajo nove športne panoge.

Na najvišjem vrhu Občine Šoštanj.

SODELOVANJE ŠOŠTANJSKIH PLANINCEV

Planinsko društvo Šoštanj se je v letu 2001 na pobudo šoštanjskega župana, Milana Kopušarja, odločilo, da bo v prihodnje na najbližjo nedeljo ob občinskem prazniku (30. september) organiziralo pohod na najvišjo točko Občine Šoštanj, Smrekovec 1577 m. K organizaciji se je priključila tudi Občina Šoštanj in uvrstila pohod med stalne prireditve ob praznovanju občinskega praznika.

Ker je Planinsko društvo Šoštanj od leta 1999 polnopravni član Športne zveze Šoštanj in se aktivno vključuje v njeno delo, je Športna zveza Šoštanj pohod na Smrekovec vključila tudi v aktivnosti ob prireditvi Dnevi rekreacije. Pohod je v treh letih izvajanja postal najbolj množična posamična aktivnost v okviru Dnevov rekreacije.

POHOD NA SMEKOVEC 2003

V nedeljo, 28. septembra 2003, je Planinsko društvo Šoštanj v sodelovanju z Občino Šoštanj in Športno zvezo Šoštanj izvedlo že tretji pohod na Smekovec 1577 m.

Pohodniki so pričeli svoj vzpon pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah in se mimo kmetije Sp. Brložnika, kjer so člani Lovske družine Smrekovec pripravili pogostitev za vse pohodnike, vzpeli do Doma na Smrekovcu. Po krajšem odmoru je sledil še vzpon na vrh, skupinsko slikanje ter vrnitev po enaki poti nazaj na izhodišče.

Za posebno presenečenje je letos poskrbela Občina Šoštanj, saj je vsak pohodnik prejel novo pregledno karto Občine Šoštanj, kjer so označene tudi vse planinske poti in planinske koče na območju, ki ga pokriva karta. Poleg tega je občina poskrbela tudi za okrepčilo v obliki golaža, Športna zveza Šoštanj pa je vsem pohodnikom podelila majice s kratkimi rokavi.

POGLED V PRIHODNOST

Pohod bo organiziran tudi v prihodnje, saj je interes pohodnikov iz leta v leto večji. V letu 2001 se je pohoda udeležilo 31 pohodnikov, leta 2002 že 82 pohodnikov in letos rekordnih 108 pohodnikov (63% moških in 37% žensk).

Letos bo Pohod na Smrekovec v nedeljo, 26. septembra. Vabljeni v čim večjem številu, saj je pot po zahtevnosti in dolžini primerna za skoraj vsakogar!

Bojan Rotovnik

RAVENSKA POT

Srečko Potočnik in Franc Vačovnik (oba člana PD Šoštanj) sta v okviru Športnega društva Ravne v letu 2000 s posebnimi smernimi tablami označila Ravensko pot, ki v krogu poteka po skoraj celotnem območju Krajevne skupnosti Ravne.

Trasa Ravenske poti: športno igrišče v Sp. Ravnah-Puc-priključitev na planinsko pot od Šoštanja do Forhteneka-Forhtenek-Vrholanov vrh-Konovšek-Abidnik-Ober-Kavčnik-Sp. Ravne-športno igrišče. Krožna pohodniška pot večinoma poteka po kolovozih in gozdnih stezah, nekaj pa tudi po cestah. Najvišji vrh poti je Vrholanov vrh (710 m), ki je hkrati zelo lepa razgledna točka nad Šaleško dolino. Od leta 2000 do danes je pot doživela že kar nekaj obiska in pohvale obiskovalcev za izvirno in lepo traso poti.

Razen po vzhodnem delu, ko se pot združi s planinsko potjo od Šoštanja do Fothteneka, se Ravenska pot ne križa ali pridruži nobeni drugi planinski poti in tudi na področju Raven ni nobenih drugih planinskih poti. Zato sta avtorja Ravenske poti v dogovoru s Športnim društvom Ravne predlagala Planinskemu društvu Šoštanj, da bi se pot vpisala v register planinskih poti in nato označila s planinskimi markacijami. Sedaj so na celotni poti le posebne smerne table, ki na križiščih usmerjajo pohodnike.

Upravni odbor PD Šoštanj je z veseljem podprl idejo o novi planinski poti, saj je pot dobro obiskana in se ne nahaja na katerem od zavarovanih zemljišč. Avtorja poti sta zbrala pisna soglasja vseh lastnikov

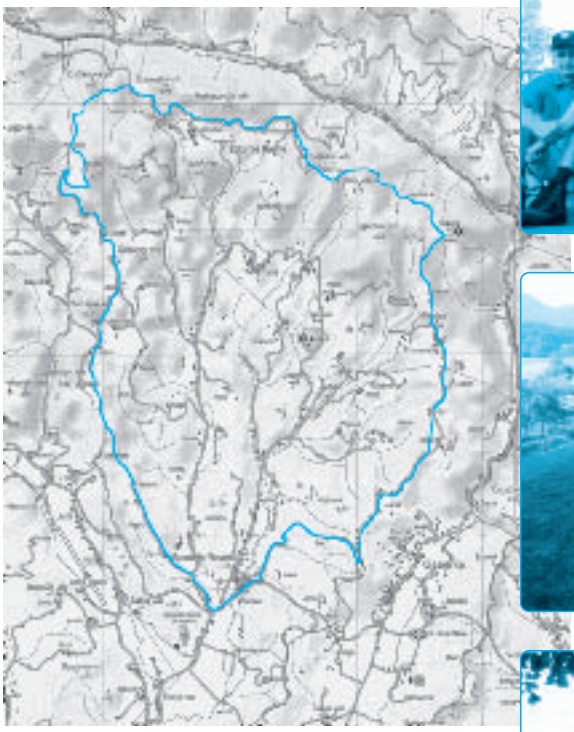

Zbor pohodnikov na avtobusni postaji Šoštanj.

Pohodnike sta vodila Evgen Drvarič in Brina Jerič.

Počitek pri Forhteneku.

Razgled iz Vrholanovega vrha 710m.

zemljišč na **trasi Ravenske poti** (zgoraj), Planinsko društvo Šoštanj pa je poskrbelo tudi za strokovno mnenje lokalne enote Zavoda za gozdove. Vlogo z vsemi potrebnimi prilogami je PD Šoštanj konec septembra 2003 posredoval Komisiji za pota Planinske zveze Slovenije. Ko bo društvo prejelo obvestilo o vpisu Ravenske poti v register planinskih poti, bo pot opremilo z markacijami in novimi smernimi tablami.

V PD Šoštanj se bomo potrudili, da bo Ravenska pot, opremljena po planinskih standardih, dočakala 25. junij 2004, ko bo predvidoma svečano odprtje te nove planinske poti. Na ta dan bo PD Šoštanj izvedlo tudi pohod po Ravenski poti, na katerega ste že sedaj lepo vabljeni!

Bojan Rotovnik

PLEZANJE V FLORJANU

PLEZALIŠČE FLORJAN

V pretekli številki je bila predstavljena idejo o ureditvi plezališča v neposredni okolici Šoštanja. Ker ureditev plezališča zahteva mnogo vloženega časa in finančnih sredstev, smo se za izvedo tega projekta skupaj odločili: Planinsko društvo Šoštanj, Jamarski klub Podlasica Topolšica in Športna zveza Šoštanj.

Za plezališče smo izbrali steno, ki se nahaja tik ob cesti Šoštanj-Bele Vode na pobočju hriba Rnek v Florjanu. Z lastnikoma zemljišč Ano Majhen in Silvestrom Mežnarjem smo 28. maja 2003 podpisali dogovor o uporabi zemljišča in naravne stene.

V juniju in juliju smo planinci in jamarji v več delovnih akcijah očistili drevje in grmovje pod steno ter iz stene odstranili kar nekaj rastlinja in kamenja. Nato smo zaradi prevelike vročine in letnih dopustov prekinili z deli za dva meseca. V oktobru se je po zaslugi jamarjev pričelo strojno urejanje območja pod steno, planinci pa smo pričeli z urejanjem poti pod steno. V novembru je Dani Urbanc preplezal prvo smer v centralnem delu stene. Namestili smo prvo sidrišče in nekaj svedrovcev.

Z decembrskim prihodom nižjih temperatur smo prekinili z delom, ki ga bomo nadaljevali spomladi leta 2004. Upamo, da bomo lahko plezališče za javnost svečano odprli julija 2004.

Bojan Rotovnik

Območje bodočega plezališča pred začetkom urejanja.

Prvi skupni ogled stene in dogovor o delitvi dela/12. junij 2003.

Očiščeno področje pod steno.

levo: Dani Urbanc pri prvem plezanju v centralnem delu stene.

Slavko Hostnik pri vrtanju prve smeri v steni 12. oktober 2003.

TURISTIČNA KARTA OBČINE ŠOŠTANJ

V pretekli številki Planinskega popotnika je bil objavljen članek o novo nastajajoči karti Občine Šoštanj. V tistem članku je bilo napovedano, da bo nova karta izšla spomladi leta 2003. Žal so se zaključna dela na karti nekoliko zavlekla, zato je karta uradno izšla v nedeljo, 28. septembra 2003. Na ta dan je Občina Šoštanj poklonila izvod nove karte vsem udeležencem pohoda na Smrekovec (1577 m), ki je potekal v okviru praznovanj občinskega praznika.

Turistično karto Občine Šoštanj je izdelal Geodetski zavod Celje d.o.o., založila pa Občina Šoštanj. Karta je izdelana v merilu 1 : 25.000 v Gauss-Krügerjevi projekciji z 10 metrskim razmikom med posameznimi plastnicami. Poleg splošnih kartografskih in podatkovnih virov je za osnovo karte uporabljena Državna topografska karta (DTK 25).

Območje, ki ga zajema karta, je na severu omejeno z vasjo Razborje pod Uršljo goro, na jugu z zaselkom Veliki Vrh pod Goro Oljko, na vzhodu s tovarno Gorenje v Velenju in na zahodu s celotnimi Mozirskimi planinami. Velikost karte, ki ima plastificirane ovitke, je 76 x 69 cm.

Poleg splošne topografske vsebine so na karti s posebnimi znaki predstavljene tudi:

- turistične znamenitosti, kot so gostinski in prenočitveni objekti, terme, kopališča, Mlinska cesta ipd.,
- kulturno-zgodovinska dediščina,
- naravna dediščina,
- zaščitena področja,
- vse znane jame,
- športno-rekreativne površine ter objekti in
- planinska vsebina (poti, koče in razgledni stolp).

Večina uporabljenih kartografskih znakov je v legendi pojasnjenih v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku.

Na zadnji strani karte sta natisnjena dva mestna načrta, in sicer mestni načrt Šoštanja (1 : 5.000) ter mestni načrt Topolšice (1 : 7.500). Poleg mestnih načrtov je na zadnji strani karte v slovenskem, angleškem in nemškem jeziku predstavitev posameznih naselij Občine Šoštanj s priloženimi fotografijami, časovnice za nekatere planinske poti ter seznam gostinskih obratov v Občini Šoštanj. Mestnemu načrtu Šoštanja so dodani splošni statistični podatki o Občini Šoštanj ter seznam pomembnejših ustanov s kontaktnimi podatki.

Pri pripravi in popravljanju vsebine nove karte, ki je izšla v 3000 izvodih, so poleg predstavnikov izvajalca in založnika sodelovali tudi predstavniki turističnih društev, taborniki, jamarji in nenazadnje tudi planinci.

Turistično karto Občine Šoštanj je možno kupiti v Mestni galeriji Šoštanj in na več prodajnih mestih. Za vam najbližjo prodajalno povprašajte v Zavodu za kulturo Šoštanj, ki skrbi za distribucijo karte.

Bojan Rotovnik

GORSKA REŠEVALNA SLUŽBA SLOVENIJE

GRS je prostovoljna, nepridobitna, človekoljubna, nestrankarska organizacija javnega pomena v sestavi Planinske zveze Slovenije. Ustanovljena je bila leta 1912.

GRS Slovenije je ustanovna članica Mednarodne komisije za reševanje v gorah, v kateri vseskozi aktivno sodeluje. GRS deluje kot javna služba v okviru Republiške uprave za zaščito in reševanje.

Temeljne naloge GRS Slovenije so:

- preventivno delovanje v smislu preprečevanja nesreč,
- pomagati pomoči potrebnim v gorah in drugih težko dostopnih krajih ter jim nuditi prvo pomoč, v sodelovanju z zdravnikom pa tudi medicinsko pomoč,
- reševati v gorah in drugih težko dostopnih krajih ter ponesrečence ustrezno transportirati in jih čim prej predati v zdravniško oskrbo,
- iskati pogrešane osebe v gorah in težko dostopnih krajih,
- reševati ob nesrečah, ki se dogajajo v specifični športni in rekreativni dejavnosti,
- reševati iz gradbenih in drugih objektov ob potresih in drugih nesrečah,
- pomagati članom, družinam in otrokom gorskih reševalcev, ki so se pri reševalnem delu ponesrečili,
- v naravnih in drugih hudih nesrečah reševati prebivalstvo na ogroženem gorskem območju in drugod, kjer posebno strokovno znanje članov GRS lahko pripomore k ohranitvi človeških življenj, zdravja in premoženja.

Delo Gorske reševalne službe Slovenije lahko podprete z nakupom nalepke PODPORNIK 2004, ki jo lahko kupite v nekaterih planinskih kočah in na Planinski zvezi Slovenije za 1.000 SIT.

KLIC V SILI!

SAPOGO

KLIC V SILI

Kadar koli se nam pripeti nesreča ali rabimo pomoč (zdravnika, reševalca, gasilca,...), to sporočimo na številko 112 - na regijski center za obveščanje. Tudi v gorah velja isto pravilo. Razlika je le v tem, da je v gorah včasih težje priti do telefona. Mobilna telefonija je ta problem precej zmanjšala. Še vedno pa se nam lahko pripeti nesreča, ko smo brez telefona ali področje, na katerem smo, ni pokrito s signalom. V tem primeru mora pisno sporočilo o nesreči prispeti do obveščevalne točke. Od tam naprej gre po zgoraj opisani poti. Obveščevalne točke so planinske postojanke, visokogorske kmetije in druge postojanke v gorskem svetu ter policijske postaje v dolini. Obveščevalne točke so vidno označene z znakom GRS.

Katere podatke je potrebno posredovati ob nesreči:

- Kdaj in kje se je zgodila nesreča?
- Kaj - kakšna nesreča se je zgodila?
- Koliko je poškodovanih in kakšne so poškodbe?
- Kakšne so razmere na kraju nesreče?

Ker je pozimi večina planinskih postojank zaprtih, nam te obveščevalne točke ne morejo pomagati. Zato smo na področjih, ki so tudi pozimi obiskana, namestili SAPOGO naprave - samodejne radijske postaje za klic v sili:

SAPOGO je nameščen v naslednjih postojankah:

- Aljažev dom v Vratih,
- Dom Valentina Staniča pod Triglavom,
- Frischaufov dom na Okrešlju,
- Gomiščkovo zavetišče na Krnu,
- Zavetišče GRS na planini Šija,
- Dom na Peci,
- Prešernova koča na Stolu,
- Kocbekov dom na Korošici.

KAJ JE DOBRO VEDETI O UPORABI MOBILNIH TELEFONOV V SLOVENSKIH GORAH

(ponovna objava članka iz Planinskega popotnika št. 10 iz leta 2001)

V zadnjih letih je mobilni telefon postal naš obvezni spremljevalec, tako rekoč del garderobe. To dokazuje množičnost uporabe.
Tako je povsem normalno in celo priporočljivo, da uporabniki omrežij GSM jemljejo s seboj v hribe tudi mobilni telefon.
Uporabniki GSM omrežja operaterje pogosto vprašujejo, ali je smiselno vzeti mobilni telefon s seboj v gore, kakšna je pokritost gorskih območij, ali lahko mobilni telefon pomaga pri obveščanju v primeru nesreče ipd. Morda pri tem ne bo odveč nekaj koristnih nasvetov:

Če je radijski signal šibak, se je smiselno postaviti tako, da vidite v dolino, kjer so locirane bazne postaje, preko katerih lahko vzpostavite klic. Vendar pa sami vrhovi gora niso primerni, ker od tam vidite preveč baznih postaj, ki uporabljajo isto frekvenco. Bolje je, da se postavite nekoliko pod sam vrh. Na vrhu se signali med seboj mešajo in tako motijo. To je tehnološka omejitev, ki se ji ni moč izogniti. Vedeti je treba, da je omrežje načrtovano za množično uporabo, število razpoložljivih radijskih frekvenc pa majhno. Zato je potrebno isto frekvenco zelo pogosto ponavljati. Uporabniki omrežja v dolinskih območjih zaradi tega nimajo slabše kakovosti zveze, saj sprejemajo signal samo od okoliških baznih postaj. Iste frekvence uporabljajo tudi operaterji v sosednjih državah, kar tudi znižuje kakovost signala na zelo visokih legah, ki so odprte proti drugim državam. Da je signal moten, spoznate po tem, da sicer imate dovolj črtic, pa ne morete klicati, ali pa je kakovost zvoka zelo slaba. V takem primeru, kot rečeno, se

poskusite nekoliko premakniti. Podobne težave pri uporabi GSM telefonov se pojavljajo tudi pri uporabi v letalih, balonih, padalih ipd. Z vključitvijo vsake nove bazne postaje v dolini se lahko kakovost signala v gorskih območjih nekoliko spremeni.

V gorah že majhna sprememba vaše lokacije lahko pomeni bistveno spremembo kakovosti signala. Če je kakovost govora slaba, se poskusite premakniti za nekaj metrov. Signal se odbija, razširja po množici različnih poti in ustvarja stojna valovanja z maksimumi in minimumi. Tako se boste morda iz točke z minimalnim signalom premaknili v točko z maksimalnim. Vendar pa to obnašanje radijskega signala ni stabilno, menja se s časom. Na to precej vpliva že samo vreme, zelo močno pa denimo sneg ali mokre skale. Tako je pokritost gora pozimi bistveno drugačna kot poleti.

Če kličete, je večja verjetnost, da boste klic lahko izvedli, kakor če ste klicani. Kot že rečeno, se pred klicem lahko postavite na ustrezno točko ali pa počakate, da pridete na bolj izpostavljen položaj. Če vam prvič ne uspe, lahko klic ponovite. Pri dohodnem klicu, torej če ste klicani, je situacija drugačna. Sistem vas nekajkrat zapored v kratkih intervalih pokliče. Če telefon nosite v žepu ali v nahrbtniku, je manj verjetno, da bo klic prišel do vas, če je signal šibak.

Če slučajno pride do nesreče, kličite številko 112 za nujni klic. V GSM tehnologiji ima nujni klic 112 poseben položaj in se v omrežju in tudi v telefonu obravnava precej drugače kot ostale številke. Ima določene posebne značilnosti, se ne blokira, ni omejen na enega operaterja, je brezplačen. Telefoni različnih proizvajalcev se glede prikaza možnosti nujnega klica obnašajo nekoliko različno, izvajajo pa na enak način. Če izgubite signal omrežja, na katerega ste bili priključeni, lahko nujni klic izvedete preko katerega koli omrežja. Nekateri telefoni vam to povedo z napisom "Samo 112" na zaslonu, nekateri prikažejo samo črtice drugih omrežij, nekateri pa ne prikažejo ničesar. V takem primeru imate zaslon prazen, na njem ni izpisano ime nobenega operaterja. Kljub temu pa telefon posluša vse kanale, ki so namenjeni za GSM. Če boste izvedli nujni klic na 112, bo telefon poiskal kateri koli kanal, kjer se bo klic lahko izvedel. Seveda bo to poskušal najprej preko domačega operaterja, če pa signal tega ne bo prisoten, pa preko drugega domačega ali tujih. Tako se vam lahko zgodi, da boste dobili na primer avstrijsko policijo. Nujni klic je edina izjema pri sicer nedovoljenem gostovanju (roaming) med obema slovenskima operaterjema.

Pošiljanje kratkih sporočil SMS je v gorskih območjih zelo ustrezen način prenašanja informacij. Pri tem je dobro vedeti, da se kratko sporočilo SMS prenese preko radijskega kanala tako kodirano, da zadošča manj signala kot za govor, poleg tega je lahko frekvenca bolj motena. Če torej ne morete opraviti klica, ker je signal šibak ali moten, poskusite poslati kratko sporočilo SMS. Enako velja za sprejem kratkih sporočil.

Nenazadnje v gorah ne smemo pozabiti na omrežje NMT. Zaradi narave razširjanja radijskega signala na frekvenčnem območju 410 MHz, kjer deluje omrežje NMT, je pogosto analogni NMT signal kakovostnejši od digitalnega GSM signala, pokritost pa boljša. Če imate NMT telefon, ga vzemite s seboj v gore.

Prijetno in varno v gore.
Mobitel d.d., Zoran VEHOVAR
Vir: spletne strani PZS (www.pzs.si)

OPOZORILO GORSKIH REŠEVALCEV:

Kamenje pada!

V spomladanskem času in zgodnjem poletju je verjetno najnevarnejše padajoče kamenje.

Najpogosteje ga prožijo ljudje, tudi divjad. Ob dnevnih otoplitvah pa proži sonce, ko posveti v steno, spomladanski sneg, led, skale...

Posebno pozornost moramo posvečati strmalim, žlebovom, krušljivim stenam, svežim odlomom, novo naletenemu kamenju...

Ravnajmo previdno! Nevarnim območjem se izogibajmo, če jih prečimo, se ne ustavljajmo, uporabljajmo čelado, pri počitkih izbirajmo varen prostor...

vir: spletne strani GRS
(http://www.gorska-resevalna-sluzba-slovenije.org)

OBVESTILO

Komisija za planinske poti PZS in Gorska reševalna služba Slovenije prosita vse planince, da o morebitnih poškodbah na planinskih poteh obvestijo Planinsko zvezo Slovenije:

Telefon: 01/434 56 90, 01/434 56 80 FAX: 01/434 56 91 ali pisno na naslov:
Planinska zveza Slovenije, p.p. 214, 1001 Ljubljana (el. pošta: info@pzs.si)

Komisija za planinska pota PZS in
Gorska reševalna služba Slovenije

OSNOVE VARSTVA PRED SNEŽNIMI PLAZOVI

Za preprečevanje nesreč s snežnimi plazovi lahko največ storimo sami, tako da:

- se pred nameravano aktivnostjo na prostem seznanimo s splošnimi razmerami v hribovitih in goratih območjih Slovenije,
- upoštevamo vremensko napoved in najnovejše Poročilo o stanju snežne odeje,
- upoštevamo posebna dodatna navodila in opozorila na urejenih smučiščih,
- spoznamo nekatere osnovne značilnosti proženja in gibanja snežnih plazov,
- izberemo primerno opremo in spremstvo za gibanje po zasneženi pokrajini,
- uporabljamo lavinske žolne in sproti spremljamo razmere in dogajanje okoli nas,
- preudarno izberemo cilj ture, pri vzponu in spustu se izogibamo plazovitim območjem,
- se v zasneženo pokrajino ne podajamo sami,
- v primeru velike nevarnosti proženja snežnih plazov turo prestavimo (odpovemo), preusmerimo ali pa celo prekinemo in se vrnemo na varno (v dolino, kočo, bivak idr.), saj

NOBENA POT NI TAKO NUJNA, DA JE NI MOČ PRELOŽITI, PA TUDI GORA NAS BO PRIHODNJIČ ŠE ČAKALA!

vir: spletne strani GRS
(http://www.gorska-resevalna-sluzba-slovenije.org)
Opis snežnih razmer je dostopen tudi na spletnih straneh ARSO:
http://www.rzs-hm.si/napoved/snezne_razmere.html

http://www.pd-sostanj.org

SPLETNE STRANI PD ŠOŠTANJ

Šoštanjski planinci smo bili med prvimi planinskimi društvi, ki smo svoje delo predstavili tudi na svetovnem spletu. Konec lanskega leta smo zopet prenovili naše spletne strani, ki se sedaj nahajajo na naslovu http://www.pd-sostanj.org/.

Spletne strani so postale še bolj informativne, saj so v skupni bazi s portalom Šoštanj.info (http://www.sostanj.info), kar pomeni, da se od tam črpajo tudi novice, ki so zanimive za planince, in obratno, z naših spletnih strani pa se novice, zanimive za širši krog ljudi, pojavljajo tudi tam.
Na spletnih straneh (ki vsebinsko še nastajajo in se dopolnjujejo) lahko najdete Novice, Gradiva, Prireditve, Fotogalerijo, Povezave na druge spletne strani, ostale športne prireditve in novice iz Šoštanja in okolice.
Nov je tudi forum, kjer lahko spremljate delo društva v rubrikah Funkcionarske zadeve, Vodništvo, Mladi planinci, Planinske poti, Plezališče, Planinski popotnik, Sekcije in Drvarnica. V forumu lahko dodajate tudi svoja mnenja in predloge.

S spletnimi stranmi se oblikovno ukvarja Bojan, pri vsebini pa mu pomagam še jaz. Seveda pa k sodelovanju vabimo tudi vas. Pokukajte k nam! In če vas po ogledu prime, da bi sodelovali, vabljeni!

Andreja Konovšek

PORTAL ŠOŠTANJ.info

Šoštanj.info

Portal Šoštanj.info (http://www.sostanj.info) je ugledal virtualno luč sveta 15. maja 2002. Glavni namen izgradnje portala je bil, da se na enem spletnem mestu zbirajo novice, informacije in podatki, ki so povezani z zahodnim delom Šaleške doline.

Prvo leto delovanja je bilo namenjeno preizkusu smiselnosti takšnega portala za Šoštanj in okolico. Obisk se je povečeval iz

meseca v mesec. V prvi polovici leta 2003 so bile na portalu objavljene novosti skoraj vsak delovni dan. To je še dodatno dvignilo obisk, ki je v prvih mesecih leta 2003 narasel na 50 do 90 različnih obiskovalcev na dan, kar pomeni, da se je obisk približal številki 2000 na mesečnem nivoju.

V začetku leta 2003 se je pričela izgradnja novega portala v PHP tehnologiji, saj le-ta omogoča lažje urejanje in spreminjanje vsebine. Prenovljeni portal je bil na spletu objavljen na dan 1. obletnice delovanja portala. Zaradi nove dinamične zasnove, ki omogoča, da je na portalu več sprotno ažurirane vsebine, se je obisk občutno povečal.

Nov portal omogoča, da se v sistem novic in prireditev vključujejo tudi druge organizacije preko lastnih spletnih strani (podportali). Med več društvi, ki so se že odločila za sodelovanje, je tudi Planinsko društvu Šoštanj (http://www.pd-sostanj.org).

Vabljeni k rednemu obisku portala Šoštanj.info, saj je vsebina raznolika in zanimiva.

RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE

RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE

Akcija Razgibajmo življenje je namenjena ljudem, ki se s športno rekreacijo ne ukvarjajo, oziroma se z njo ukvarjajo premalo. Zato so snovalci akcije (Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport) želeli na sodoben način obveščati ljudi o vadbi in prireditvah za športno rekreacijo. V ta namen so bile izdane zgibanke in plakati ter pripravljene so bile oddaje na krajevnih in nacionalnih medijih. Zasnovan je bil tudi spletni portal na naslovu: http://www.razgibajmozivljenje.net.

PD Šoštanj že tretje leto vpisuje vse prireditve v spletno aplikacijo KOLEDAR, ki je eden izmed virov podatkov za akcije Razgibajmo življenje.net.

O PLANINSKI LITERATURI IN KAKO JO POISKATI V COBISS/OPAC

V sistem COBISS (Kooperativni On-line Bibliografski Sistem in Servisi, imenovan tudi Virtualna knjižnica Slovenije), ki podpira OPAC (Online Public Accessible Catalogue ali slovensko Računalniško javno dostopni knjižnični katalog), je vključenih 271 slovenskih knjižnic. To pomeni, da so te knjižnice računalniško povezane in da lahko vsakdo 'obišče' knjižnični katalog katere koli knjižnice in se tako pozanima, ali ima neka knjižnica želeno gradivo (knjigo, članek, zemljevid, kaseto, zgoščenko idr.). Seveda je pri tem obvezna računalniška podpora in omogočen dostop do interneta. Stran je javno dostopna preko elektronskega naslova http://cobiss.izum.si/.

Zanimalo me je, katero literaturo s področja planinstva je velenjska knjižnica nabavila v letih 2002-2003. Najprej se je potrebno vključiti v velenjsko bazo podatkov. Na domači strani COBISS-a (glej zgornji naslov) kliknete povezavo COBISS/OPAC katalogi in baze podatkov, nato splošne knjižnice, nazadnje pa Knjižnica Kulturnega centra Ivan Napotnik, Velenje). V okence, ki zahteva "ključno besedo", sem vpisala PLANINSTVO in "leto izida" 2002. V drugi poizvedbi sem vpisala PLANIN* (zvezdica, znak, ki korenu besede planin- sam predvidi različne končnice, tako npr. planin-ski ali planin-ci ali planin-ec idr.) in leto 2003. Tako lahko poljubno izbirate kombinacije (avtor, naslov, leto izida, ključne besede, založnik, jezik idr.), kar vam je od podatkov znano. Pa naredimo poizvedbo še za znanega avtorja. Na primer, če vpišem v okence "avtor" BOJAN ROTOVNIK, dobim dva zadetka, ki pomenita, da je Bojan sodeloval v letu 2002 kot soavtor pri dveh učbenikih.

V nadaljevanju bom predstavila nekatere izmed knjižnih novosti, ki so izšle v zadnjih dveh letih in so dostopne v Knjižnici KC IN Velenje (Šoštanj, Šmartno ob Paki).

Temeljno delo vsake stroke je njen terminološki slovar. V letu 2002 je Založba ZRC SAZU izdala **PLANINSKI TERMINOLOŠKI SLOVAR: slovensko-angleško-nemško-francosko-italijanski slovar planinskega, alpinističnega, plezalskega izrazja**. Gre za kompleksno delo, ki je potekalo od leta 1996, torej celih osem let. K sodelovanju so povabili strokovnjake različnih planinskih strokovnih področij in generacij. Slovar ima še posebno težo, saj je petjezični, poleg tega pa je opremljen tudi s fotografijami za lažjo ponazoritev.

Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline vsako leto prijavijo naslove svojih raziskovalnih področij.V letu 2002, ki je bilo tudi "leto gora", sta nastali dve raziskovalni nalogi s področja planinstva. Prvo je izdelala Ajda Jezernik, takrat učenka 8. razreda OŠ Gorica v Velenju in jo naslovila **ODNOS MLADIH DO GORNIŠTVA IN POHODNIŠTVA**. V nalogi je avtorica z raziskavo ugotovila, da ima gorništvo med mladimi značaj množičnosti, česar posledica je pomanjkanje posluha za varovanje naravne in kulturne dediščine. Zato predlaga izobraževanje mladih planincev. Drugo nalogo z naslovom **UPORABA SONČNIH CELIC V PLANINSKIH POSTOJANKAH KAMNIŠKIH IN SAVINJSKIH ALP** so izdelale tri učenke 7. razreda OŠ Braslovče. Ugotovile so, da je v planinskih postojankah Kamniških in Savinjskih Alp 31 planinskih postojank, od tega jih 11 uporablja

sončne celice. Vgrajevati so jih začeli leta 1988. V eni sezoni dajo 3600 kWh električne energije in s tem nadomestijo 1300 litrov olja, ki bi ga sicer porabili motorni generatorji. Obe nalogi pomenita velik doprinos k lokalni problematiki planinstva in kažeta na ekološko ozaveščenost avtoric.

V letu 2002 je PZS s sodelovanjem našega člana, danes pa predsednika PD Šoštanj, Bojana Rotovnika izdala dva priročnika: **PLANINSKA ORIENTACIJSKA TEKMOVANJA** (POT) in **PLANINSKI TABORI**. Prvi priročnik želi biti v pomoč tako organizatorjem kot tekmovalcem in njihovim mentorjem pri planinskih orientacijskih tekmovanjih. Menim, da je avtorjem (Aleš Glavnik, Božo Jordan in Bojan Rotovnik) uspelo približati mnogo koristnih informacij vsakomur, ki ga zanima to področje (zgodovina POT, pravila ter zakonska ureditev POT, priprava in izvedba POT, risarski izdelki, varstvo narave, osnove psihologije idr.). Vsakdo, ki si želi pridobiti strokovni naziv vaditelj orientacije PZS, lahko prebere tudi program usposabljanja, ki je tudi vključen v priročnik.

Mladi planinci pa tudi vodniki in mentorji vedo, da so **PLANINSKI TABORI** "krona celoletnega dela". Potrebna je dobra priprava, da vsem ostane v lepem spominu, v glavah pa tudi koristno znanje. Avtorji priročnika (7) so vsi aktivni v svojih matičnih planinskih društvih, zato so k teoretičnemu besedilu vključili konkretne primere iz izkušenj, kar bo bodočim organizatorjem taborov prišlo še kako prav.

Pa poglejmo, kakšna literatura je primerna za naše najmlajše planince. Avtorica več planinskih knjig za otroke Draga M. Tarman je napisala poučno delo **V PLANINSKI ŠOLI**, kjer se učijo mladiči planinskega orla, ruševca, svizca, živorodne kuščarice, belke in kozoroga. Poznate vse? Če ne, potem si poglejte ilustracije Saše Bogataj Ambrožič. V planinah boste zagotovo naleteli na katerega od omenjenih prebivalcev našega gorskega sveta.

Za konec pa bi rada predstavila še dve novi knjigi, ki sta izšli leta 2003 in vsaka zase s svojo vsebino in fotografijami približata bralcu lepote slovenskih gora. **SLOVENSKE STENE: izbor najlepših plezalnih vzponov** lahko uvrstimo nekje med gorniško literaturo in plezalni vodnik. Avtorja (Tine Mihelač in Rudi Zaman), tudi sama alpinista, želita bralca - alpinista seznaniti s slovenskimi stenami in ga predvsem navdušiti do te mere, "da bralca zasrbijo prsti in da takoj zatem, ko vodnik prebere, pograbi nahrbtnik".

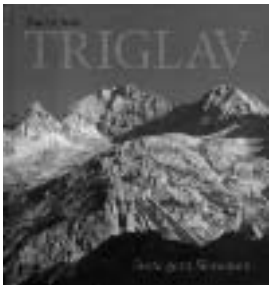

Naj zaključim s knjigo, ki pa je povzročila pri meni srbeče podplate in neko prijetno nostalgijo po lepih trenutkih in čudovitih razgledih, ko sem jo odprla. France Stele je z izborom besedila in fotografij postavil hvalnico naši najvišji gori in jo naslovil **TRIGLAV: sveta gora Slovencev**. Poimenovanje niti ni daleč od resnice, saj vsako leto 'roma' na vrh veliko število planincev, poleg tega pa želimo ohraniti Triglav tudi na novih državnih simbolih.

Prijetno branje in varen korak v letu 2004 želim!

Brina Jerič

BIBLIOGRAFIJA PLANINSKE LITERATURE V KNJIŽNICI ŠOŠTANJ

(Vir: COBISS - URL: http://cobiss.izum.si/, december 2003)

Knjižnica Šoštanj, ki je sicer dislocirana enota knjižnice v Velenju, ima trenutno 84 naslovov knjižnega gradiva, ki obravnava temo planinstva, alpinizma oz. življenja v naravi. Spodaj je priložena bibliografija oz. zbor vse planinske literature v knjižnici v Šoštanju, urejen kronološko, glede na leto izida naraščajoče. Najstarejša knjiga je tako iz leta 1961.

V seznamu najdemo potopise, strokovno planinsko literaturo, planinske pravljice, planinske vodnike ter publikaciji, izdani ob 90-letnici Planinskega društva Šoštanj ter 50-letnici Planinskega društva Velenje. Dva zbornika, ki veliko povesta o zgodovini planinstva na Šaleškem.

Bibliografija je izdelana s pomočjo slovenskega online kataloga oziroma t. i. "virtualne knjižnice" COBISS.

1. SAINT-LOUP, M. A. de (1961): ***Gora ni hotela***. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 161 str. Prevod dela: La montagne n'a pas voulu.
2. RUDOLPH, Fritz (1965): ***Kakteje, Indijanci in andski vrhovi***. Maribor: Obzorja, 380 str.
3. ***ŽIVLJENJE v naravi*** (1972). [Ljubljana]: Partizanska knjiga, 694 str.
4. KUGY, Julius (1973): ***Pet stoletij Triglava***. Maribor: Obzorja, 418 str. Prevod dela: Fünf Jahrhunderte Triglav.
5. GAYL, Albert (1973): ***Plazovi***. Ljubljana: Planinska založba Slovenije, 127 str.
6. KUNAVER, Aleš (1974): ***Makalu***. [Ljubljana]: Mladinska knjiga, 224 str.
7. SMERKE, Zlatko (1974): ***Planinarstvo i alpinizem***. Varaždin: Planinarsko društvo "Ravna gora", 437 str.
8. TERRAY, Lionel (1974): ***Osvajalci nekoristnega sveta: od Alp do Annapurne***. Ljubljana: DZS, 392 str. Prevod dela: Les conquérants de l'intuile.
9. ŠKARJA, Tone (1975): ***Stene mojega življenja***. Maribor: Obzorja, 109 str.
10. KUGY, Julius (1976): ***Božanski nasmeh Monte Rose***. Maribor: Obzorja, 420 str.
11. MIHELIČ, T. (1978): ***Julijske Alpe***.
12. KMECL, Matjaž (1978): ***S prijatelji pod macesni***. Maribor: Obzorja, 233 str.
13. ŠEGULA, Pavle (1978): ***Nevarnosti v gorah***. Ljubljana: Planinska založba Slovenije, 495 str.
14. LIPOVŠEK, Marijan (1978): ***Steze, smučišča in skale***. Ljubljana: Mladinska knjiga, 399 str.
15. BERNOT, France (1978): ***Vremenoslovje za planince: [priročnik za planinsko vzgojo]***. Ljubljana: Planinska založba Slovenije, 81 str.
16. RAZTRESEN, Marjan (1979): ***Kruta gora: jugoslovanski vzpon na Mount Everest 1979***. [Ljubljana]: Cankarjeva založba, 245 str.
17. KUNAVER, Pavel (1979): ***Moje steze***. Maribor: Obzorja, 332 str.
18. ***NA vrh sveta: jugoslovanske odprave od Trisula do Everesta*** (1979). Ljubljana: Mladinska knjiga, 254 str.
19. MAKOTA, Ante (1979): ***Sfinga: zadnja skrivnost triglavske stene***. 1. natis. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 490 str.
20. LOVŠIN, E. (1979): ***Triglav, gora in simbol***. Ljubljana: Mladinska knjiga, 439 str.
21. BONATTI, Walter (1980): ***Moje gore***. Maribor: Obzorja, 254 str. Prevod dela: Le mie montagne.
22. ZAPLOTNIK, Nejc (1981): ***Pot***. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 202 str.
23. ***SLOVENSKE gore*** (1982).
24. ***ORIENTACIJA*** (1983). Ljubljana: Komisija za založniško dejavnost pri predsedstvu Zveze taborni-kov Slovenije, 169 str.
25. HARRER, Heinrich (1984): ***Beli pajek: zgodovina Eigerjeve severne stene***. Maribor: Obzorja, 232 str. Prevod dela: Die weisse Spinne.
26. ZAPLOTNIK, Nejc (1985): ***Pot***. 3. izdaja. Ljubljana: Cankarjeva založba, 233 str.

27. KRIŠELJ, Marijan (1985): ***Zlata naveza: zapisovani pogovori z dr. Mihom Potočnikom***. Maribor: Obzorja, 128 str.
28. ***KRIVOPETNICE in Zlatorog: trentarska ljudska*** (1985).Ljubljana: Mladinska knjiga, [18] str.
29. MLAKAR, Janko (1986): ***Med Šmarno goro in Mont Blancom***. Maribor: Obzorja, 325 str.
30. GROŠELJ, V. (1987): ***Do prvih zvezd***.
31. ŠKARJA, Tone (1987): ***Jalung Kang***. Ljubljana: Borec, 224 str.
32. ZAVRNIK, Braco (1987): ***Pet zakladnic velikega snega***. Maribor: Obzorja, 187 str.
33. MIHELIČ, T. (1987): ***Slovenske stene***.
34. SKOBERNE, P. (1987): ***Triglav***.
35. ***ALEŠ Kunaver*** (1988). Maribor: Obzorja, 335 str.
36. ČESEN, Tomo (1990): ***Sam***. Radovljica: Didakta, 159 str.
37. JANEŽIČ, P. (1990): ***Sij gora***.
38. MANFREDA, Marjan (1990): ***Ledeno sonce***. Ljubljana: Prešernova družba, 269 str.
39. RAPOŠA, Kazimir (1990): ***Slovenske planinske koče***. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 79 str.
40. KLINAR, Stanko (1991): ***Sto slovenskih vrhov***. V Ljubljani: Prešernova družba, 271 str.
41. JELINČIČ, Dušan (1992): ***Biseri pod snegom***. 1. izdaja. Maribor: Obzorja, 150 str.
42. ***STOLETJE v gorah: [ob stoletnici organiziranega planinštva na Slovenskem]***. Ljubljana: Cankarjeva založba, 275 str.
43. TOMAZIN, Iztok (1993): ***Čo Oju - Turkizna boginja***. Ljubljana: Prešernova družba, Vrba, 252 str.
44. STRITAR, Andrej (1993): ***111 izletov po slovenskih gorah***.
45. KRISTAN, Silvo (1993): ***V gore: izletništvo, pohodništvo, gorništvo***. Radovljica: Didakta, 274 str.
46. RAVNIHAR, Tomaž (1993): ***Katedrala Lotse - izpolnjena želja: kako je nastajal film o odpravi Toma Česna v južno steno Lotseja 1990. leta***. Ljubljana: Cankarjeva založba, 109 str.
47. KOTNIK, Ivan (1994): ***Dotik neba***. Maribor: Obzorja, 169 str.
48. DOLHAR, R. (1994): ***Od Trente do Zajzere***.
49. TOMAZIN, Iztok (1994): ***Pustolovščina v Tibetu: smučanje z osemtisočaka***. Ljubljana: Cankarjeva založba, 190 str.
50. ***OD Triglava do treh vrhov sveta*** (1994). Radovljica: Didakta, 263 str.
51. MLAČ, B. (1994): ***Veliki pionirji alpinizma***. 2. knjiga.
52. ***PLANINSKI popotnik*** (1995-). Šoštanj: Planinsko društvo.
53. MIHELIČ, Tine (1995): ***Julijske Alpe. Del 1, Bohinjske gore***. Ljubljana: Sidarta, 168 str.
54. STRITAR, Andrej (1996): ***111 izletov po slovenskih gorah***. 3. dopolnjena izdaja. Ljubljana: Sidarta, 200 str.
55. GROŠELJ, Viki (1996): ***Anapurna: zadnji slovenski osemtisočak***. Maribor: Obzorja, 138 str.
56. ***PLANINSKO društvo Šoštanj: 90 let*** (1996). [Šoštanj: Planinsko društvo], 136 str.
57. ***ZLATOROG: ljudska pripovedka***. Ljubljana: Sidarta, [23] str.
58. ABRAM, Jože (1997): ***Moja Trenta***. Nova Gorica: Branko, 192 str.
59. STRITAR, Andrej (1997): ***Julijske Alpe. Gore nad Sočo***. Ljubljana: Sidarta.
60. MACMANNERS, Hugh (1997): ***S šotorom v nahrbtniku***. Ljubljana: Mladinska knjiga.
61. JUG, Klement (1997): ***Stena in smrt: planinčevi zapiski***. V Ljubljani: Karantanija, 211 str.
62. BELAK, Stane (1997): ***Veliki dnevi***. Ljubljana: Sidarta,.
63. ***PREŠERNOV koledar 1998*** (1997). Ljubljana: Prešernova družba, 251 str.
64. KRAKAUER, Jon (1998): ***Izginuli: osebni obračun z Mount Everestom***. Tržič: Učila, XX, 312 str. Prevod dela: Into thin air: a personal account of the Mount Everest disaster.
65. KOZINC, Željko (1998): ***Pot k očetu: po sledeh Nejca Zaplotnika na Himalajo***. Ljubljana: Kmečki glas, 139 str.
66. STRITAR Urška (1998): ***Z otroki v gore: družinski izleti***. Ljubljana: Sidarta, 200 str.
67. MAŠERA, Andrej (1998): ***Zahodne Julijske Alpe***. Ljubljana: Sidarta, 160 str.
68. ***GREMO skupaj v hribe: literarni in likovni natečaj ob 40-letnici Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije*** (1998). Ljubljana: Planinska založba pri Planinski zvezi Slovenije, 100 str.
69. ***50 let Planinskega društva Velenje: 1949-1999*** (1999). Velenje: Planinsko društvo, 304 str.

70. HABJAN, Vladimir (1999): ***Manj znane poti slovenskih gora: izbor neoznačenih poti, brezpotij in lažjih alpinističnih vzponov***. Ljubljana: Sidarta, 212 str.
71. ŠVAB, Erik (1999): ***Plezališča brez meja: Trst-Slovensko primorje-Istra = Arrampicare senza frontiere : Trieste-Ospo-Istria***. Ljubljana: Sidarta, 148 str.
72. NOSAN, Aleš (1999): ***Potepanja za večno***. Ljubljana: samozal.
73. ***SLOVENIJA*** (1999). Ljubljana: Sidarta.
74. KOZINC,Željko (1999): ***Lep dan kliče: 150 izletov po Sloveniji***. Ljubljana: Modrijan, 366 str.
75. BELE, Jani (2000): ***Proti vrhovom: priročnik za gibanje v gorah***. Ljubljana: Planinska zveza Slovenije, 174 str.
76. KOZINC, Željko (2001): ***Lep dan kliče 2: 100 izletov***. Ljubljana: Modrijan, 345 str.
77. ***V kraljestvu kondorjev in neviht: pol stoletja andinizma slovenskih izseljencev v Argentini: izdano v spomin dr. Vojku Arku*** (2001). Buenos Aires: Slovenska kulturna akcija, Celje, Mohorjeva družba.
78. ARNEJŠEK, Milenko (2001): ***Moje gore***. Ljubljana: Planinska zveza Slovenije, 256 str.
79. NORGAY, Jamlin Tenzing (2002): ***Po poteh mojega očeta: šerpov vzpon na Everest***. Tržič: Učila International.
80. BEZOVŠEK Nataša [et.al.] (2002): ***Planinski tabori: priročnik***. Ljubljana: Planinska zveza Slovenije, 144 str.
81. GLAVNIK Aleš [et.al.] (2002): ***Planinska orientacijska tekmovanja: učbenik***. Ljubljana: Planinska zveza slovenije, 253 str.
82. TARMAN, Draga M. (2002): ***V planinski šoli***. Ljubljana: DZS, 23 str.
83. KOZINC, Željko (2003): ***Lep dan kliče 3: 150 izletov***. Ljubljana: Modrijan.
84. MIHELIČ, Tine (2003): ***Slovenske stene: izbor najlepših plezalnih vzponov***. Radovljica: Didakta, 430 str.

Brina Jerič

PLANINSKI VESTNIK - Revija za ljubitelje gora

Planinski vestnik (kratica PV) velja za najstarejšo slovensko revijo. Prva številka je izšla 8. februarja 1895, torej izhaja že več kot sto let. Planinski vestnik je začel izhajati kot glasilo Slovenskega planinskega društva (SPD), danes pa je glasilo Planinske zveze Slovenije.

Planinski vestnik je namenjen gornikom, ki se ne ustrašijo nobene poti niti brezpotij domačih in tujih gora, planincem, ki hodijo po markiranih poteh, mladim družinam, ki želijo svoje najmlajše popeljati v naravo, upokojencem, ki želijo obilico časa porabiti v naravi, turnim smučarjem, ki uživajo v gorah pozimi, alpinistom, ki plezajo v domačih in tujih stenah, skratka vsem, ki se aktivno in odgovorno udejstvujejo v naravi in gorskem svetu.

O vsebini

Planinski vestnik je bil v vseh obdobjih ogledalo dela planinske organizacije, gorniške kulture, odraz splošnih razmer in doživljanj gora Slovencev. Revija je raznovrstna, saj v

Planinskem vestniku najdemo informacije o najpomembnejših dogajanjih v planinstvu, od organizacijskih, društvenih in gospodarskih pa do športnih, odpravarskih in drugih novic, predloge za izlete in alpinistične vzpone, strokovne članke iz zgodovine planinstva, orografije, meteorologije, speleologije, toponimije in drugih ved, planinsko - avanturistične potopise, članke o naravi in varstvu narave, leposlovne prispevke, pesmi, slovstvene ocene.

Planinski vestnik je od septembra 2001 tudi na svetovnem spletu na naslovu http://www.planinskivestnik.com, kjer si je možno ogledati del vsebine.

Planinski vestnik je najboljša slovenska planinska revija!

Vabimo vas, da postanete naročnik Planinskega vestnika, najstarejše slovenske revije, revije za ljubitelje gora!

PLANINSKI POPOTNIK 2003 (glasilo MO PD ŠOŠTANJ)

Koliko je med nami takšnih, kot so zapisali v uvodu: Ko se zjutraj prebudim, mi pogled nehote uide na vrhove planin, ki s soncem obsijane nežno vabijo v svoj raj. Miran Hudej je to še dopolnil z besedami, da živeti z naravo ni lahko, je pa prijetno, če ji znaš prisluhniti in odkriješ vse njene čare, ne da bi s tem kakor koli škodoval okolju.

Društvo predstavi aktivnosti ob Mednarodnem letu gora 2002, akcijo Planinski popotnik gre z nami v gore, spletni portal http://sostanj.info, plezališče v okolici Šoštanja ter razloge, zakaj postati član planinskega društva, registrirane pohodnike po Trški poti okoli Šoštanja v letu 2002 ter bralca seznani s tem, kaj so počeli vodniki PD Šoštanj.

Objavili so aktivnosti v letu 2003, predstavili najmlajše iz šoštanjskega vrtca. Glasilo pa je dobilo tudi ISSN - mednarodno standardno serijsko številko. Objavili so tudi društvena pravila.

vir: Obvestila PZS, april 2003

VODNIK PO SAVINJSKI PLANINSKI POTI

Planinska društva spodnje Savinjske doline so ob 30-letnici Savinjske planinske poti izdala VODNIK PO SAVINJSKI PLANINSKI POTI. Vodnik nas popelje po obrobju Savinjske doline.

Vodnik lahko naročite pri Planinskem društvu Zabukovica, 3302 Griže. Cena vodnika je 1.500 SIT. Pri PD Zabukovica lahko naročite tudi Dnevnike poti. Cena za izvod je 300 SIT.

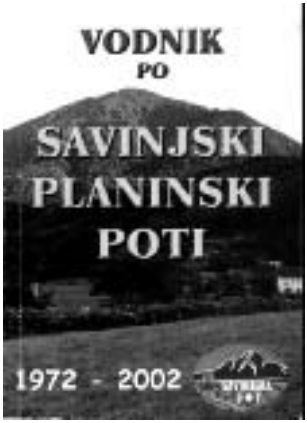

PLANINSKI POPOTNIK GRE Z NAMI V GORE

Kot že nekaj zadnjih številk tudi letos nadaljujemo z akcijo "Planinski popotnik gre z nami v gore". Če želite sodelovati, je vaša naloga preprosta: Planinski popotnik morate vzeti s sabo v hribe, se z njim fotografirati in fotografijo poslati na naš naslov. In objavljeni boste v prihodnji številki.

V zadnji številki je bila vaša naloga, da se s Planinskim popotnikom slikate čim više ali čim dlje. Na naš naslov so prispele tri fotografije:

01. Bojan in Blanka sta Planinski popotnik vzela s seboj na poročno potovanje, ki je seveda vključevalo tudi planinsko dejavnost. Zavzela sta tritisočak Piton des Neiges na otoku Reunion (to je otok 'blizu' Madagaskarja v Indijskem oceanu).
02. Tudi druga fotografija je nastala nad 3000 m. V avgustu smo imeli društveni izlet v Visoke Ture na Säuleck. Nekateri niso pozabili vzeti s sabo tudi našega društvenega glasila in nastala je tale skupinska fotografija.
03. Naša tajnica Zinka Moškon se je v poletnih počitnicah potepala po Romuniji - v Karpatih. Kaj več o njenem potepanju lahko preberete v posebnem članku.

Tudi v letu 2004 nadaljujemo z akcijo. Verjamemo, da bo Planinski popotnik odšel še kam v hribe. Pa ne pozabite se fotografirati z njim in nam poslati fotografije na naslov: PD Šoštanj, Kajuhova 15, 3325 Šoštanj. Objava zagotovljena!

02

03

KOROŠKE VISOKE TURE

Visoke Ture so obsežna gorska skupina v zahodnem delu Avstrije, na jugu omejene z reko Dravo, na severu z reko Salzach, na zahodu se pričnejo z Brennerskim prelazom ter na vzhodu končajo s Katschbergom. Pripadajo ozemlju treh dežel: Salzburga, Tirolske in Koroške; osrednji del gorske skupine je zavarovan kot narodni park, ki je s 1800 km2 največje sklenjeno zavarovano območje v Alpah. Ime Ture oz. Tauern po nemško izhaja iz keltskega poimenovanja Taur, kar pomeni svet gora in pašnikov nad gozdno mejo.

Gore v Visokih Turah so precej drugačne od naših. Že od daleč opazimo razliko v barvi, tu so gore namreč temne. Tudi nimajo tako visokih in prepadnih sten kot naše, pobočja so sicer strma, vendar poraščena s travo ali prekrita z gruščem. Značilne so globoke in široke osrednje doline, nad katerimi je sistem vzporednih stranskih dolin. Rastlinska pestrost je precej manjša kot pri nas, uspevajo pa zato zanimive vrste, ki jim je podobne lahko najti le še na Grenlandiji ali Spitzbergih.

Veliki Klek, 3798 m: najvišji vrh Visokih Tur in Avstrije. Po večkratnih poskusih je vrh uspelo osvojiti odpravi škofa Franca Ksaverja - Salma, ki jo je sestavljalo 62 ljudi in 16 konjev. Vrh so 28. 7. 1800 osvojili štirje nosači, župnik Hautzendorfer in Valentin Stanič, študent teologije in prvi alpinist Vzhodnih Alp.

Geodetske meritve kamnitih ledenikov: gre za obliko tekočega permafrosta (zamrznjena tla); gruščnati in blokovni material je odložen na zamrznjeni podlagi, ki se poleti do globine 0-5 m tali in zaradi tega počasi drsi navzdol. Gibanje spominja na premikanje ledenika, od tod tudi poimenovanje. S sistematičnim merjenjem njihovega gibanja se ocenjuje razvoj površja po ledeni dobi in učinek klimatskih sprememb.

In od kod razlog za to drugačnost? Tega je potrebno iskati v njihovi "notranjosti", v geološki zgradbi. Po geološki razdelitvi Alp spadajo Visoke Ture v Centralne Alpe. Te so nastale na stični coni, pri narivanju afriške tektonske plošče na evrazijsko. Procesi narivanja in tonjenja, ki se merijo v milijonih let, se odvijajo v okolju visokih temperatur in pritiska. Zaradi tega kamnine spreminjajo svojo kristalno in mineraloško zgradbo. Te vrste kamnin se imenujejo metamorfne, ker so doživele metamorfozo (preobrazbo). In te gradijo tudi Visoke Ture. Prevladujejo gnajs in skrilavci z minerali, kot so sericit, klorit, biotit, kremen, filiti, prasinit ipd. V takšnih okoliščinah nastaja tudi zlatokopa ruda, ki so jo v Visokih Turah kopali v času med 10.-17.

stol.; v največjem razcvetu so imeli v rokah kar 10 % svetovne proizvodnje zlata. Zaradi burne geološke zgodovine in svoje starosti so kamnine močno pretrte in poškodovane, tako razpadle kamnine se v zgornjih plasteh razvijejo v prst. Pobočja so zatorej poraščena s travo do višine 2300-2600 m. Ker vsebujejo metamorfne kamnine veliko silikatnih mineralov (kremen), je prst na njih kiselkasta, kar pa ustreza manjšemu izboru rastlin kot na naših karbonatnih tleh. So pa tla zaradi slabe prepustnosti kamnin zelo bogata z vodo, ki se zbira v številnih potokih, jezerih ali mokriščih.

Naravne danosti so seveda izkoriščali že prvi prebivalci Visokih Tur. Z bronasto dobo se je pričelo pridobivanje in trgovina z bakrom, Kelti so odkrili zlato in srebro, ki se je razmahnilo šele mnogo kasneje, Slovani so v širokih dolinah uvedli poljedelstvo, Nemci kasneje gozdarstvo in pašništvo v višjih predelih. Da bi premagali gorske pregrade, so Rimljani zgradili mrežo cest, ki so obdržale svoj medregionalni pomen vse do 16. stol. V srednjem veku so po njih tovorili sol iz Salzburga in Bavarske, v zameno je bilo vino iz Furlanije in Goriške, na Koroškem tudi železo, svinec in cink. Furmanstvo je bila pomembna gospodarska veja, ob poteh so gradili znamenite "turske hiše", ki so dajale zatočišče ubogim, preskrbo konjem in furmanom, skrbele so za same poti; zadnja je zaprla svoja vrata leta 1938. Ostanek furmanske zgodovine je znamenita panoramska cesta Gross Glockner Strasse, po kateri se v poletni sezoni prepelje 1,2 milijona turistov. Turizem je tudi glavna gospodarska panoga današnjega časa. Njihova ponudba vključuje mrežo turističnih kmetij in hotelov ter planinskih postojank, sistem planinskih in učnih poti, pestro paleto aktivnosti v naravi, organizirano gorsko in turistično vodništvo. Na Koroškem pod sloganom: "Kärnten - Urlaub bei Freunden!"

Martina Pečnik

Pogled iz Hochalmspitze (3360 m) proti osrčju Visokih Tur.

Pomemben del turistične ponudbe na Gross Glockner Strasse je tudi spogledovanje in pomenkovanje s svizci.

Geotrail: geološka pot po "Turskih oknih". Gre za geološko posebnost v alpskem merilu. Na tem območju ležijo zaradi tektonskih premikanj starejše kamnine nad mlajšimi. Običajno je ravno obratno, od površja se proti globini starost kamnin povečuje. Tu tako rekoč gledamo skozi "okno" geološke zgodovine Centralnih Alp.

SÄULECK 3086 m (Avstrija)

9. in 10. avgust 2003

Na poti do vrha.

26 planincev PD Šoštanj na Säulecku 3086m.

Udeleženci izleta na avtobusu.

Prvi koraki na poti do planinske koče.

"Napad" na borovnice.

Hoja je bila prijetna in ne preveč naporna.

Zadnji vzpon pred kočo.

Planinska koča Arthur von Schmid 2275m.

Splavarjenje na jezeru Dösner, ki je tik ob planinski koči.

Skupaj z oskrbnikoma koče smo imeli prijeten družabni večer.

BÖSES WEIBL, 3121 m - "JEZNA ŽENA"

Alternativa, če ne greste na Grossglockner, pa bi ga vseeno radi gledali

Boses Weibl - iz Peischland Torl.

V avgustu smo se trije člani PD Šoštanj (Jure Drev, Jure Grudnik in jaz) podali na pohajkovanje NP Visoke Ture. Vzrok je bil obisk naše članice in prijateljice, ki je bila to poletje na strokovnem izpopolnjevanju oz. praksi v omenjenem parku. Delala je v najbolj turističnem delu parka - pod Grossglocknerjem, njeno stanovanje pa je bilo tik ob koncu slovite Franz Josef Hohe. Ker smo se že vnaprej odločili, da ne bomo silili na Grossglockner, nam je predlagala, da naredimo krožno turo po dolini Gossnitztal, osvojimo Boses Weibl in se nato po dolini Laitetal vrnemo nazaj proti izhodišču.

V sredo dopoldne smo prispeli v znameniti Heiligenblut, kjer smo se dobili z Martino. Pričakala nas je z velikim nasmehom na obrazu in takoj želela vedeti, kaj je novega v naših koncih. Da bi ji vse razložili in naredili plan, kam naprej, smo odšli na sok, sledil je sprehod po slovitem mestu. Poleg že znane fotografije cerkvice s silhueto Grossglocknerja v ozadju mi je v spominu ostala gneča planincev, alpinistov, ki so se pripravljali za pot priti Staničevi gori. Vmes se je slišala tudi kakšna slovenska beseda.

Pot smo pričeli v Winkl, od koder vodi markirana pot v dolino Gossnitztal (št. 915), najprej do oskrbovane planšarije (2,5 h) ali naprej do Elberfelderhutte (5,5 h). Potem ko ste premagali prvi vzpon, kjer po strmi vlaki zelo hitro pridobivate višino in potihem preklinjate vsak odvečni kilogram, se pot skorajda vzravna in čez pašnike in gozd boste med obilico vode na vsakem koraku (nikar je ne tovorite s sabo iz doline!), ter nekaj borovničevja prišli do omenjenih koč.

Mi smo prespali na Elberfelderhutte, kjer so nam za 7 EUR nudili prenočišče na skupnih ležiščih (obvezna je spalna vreča oz. rjuhe). Koča je za naše razmere vzorno urejena. Prednosti lahko iščemo v obilici vode, ki priteka izpod okoliških ledenikov. Z njeno pomočjo pridobivajo električno energijo, vsekakor pa je pomembna tudi v gospodinjstvu, sanitarijah... In da ne boste rekli: "Kaj pa ekologija?" Vse koče v gorski skupini Grossglocknerja imajo čistilne naprave! Dobremu vzdušju v koči pripomoreta tudi skrbna postrežba in mir.

Elberfelderhutte

Zjutraj smo (za naše razmere pozno) pot pod noge vzeli ob 6.30. Pa je bil kljub polni koči še mir in tudi oskrbnikov še ni bilo pokonci. Slovenci smo prvi, ki zjutraj začnemo rogoviliti, je bila naša ugotovitev.

Dopoldne, ko smo se vzpenjali proti našemu tritisočaku - "Jezni ženi" - je kar močno pihalo. Za naju z Juretom G. je bil to prvi tritisočak in morda se je Jure D. pri sebi po tihem že pripravljal, da naju "nabuta". Na vrhu je sledil močan stisk roke, potem pa hitra malica in brž naprej. Brez krsta!

Do koče Glorerhutte smo skočili še na Kastenegg, kjer je vsak imel svojo seanso, dobili pa smo se na vrhu. Jaz sem stikala za svizci, saj so bila travnata pobočja pravo kraljestvo, kjer domujejo.
Oskrbnica v Glorerhutte je na naš odgovor, da smo iz Slovenije, zavzdihnila: "Ah, aus Slowenien...", kaj pa je s tem mislila, pa ve le ona. Ker je bilo do teme še nekaj časa, sem se sprehodila na najbližji hribček na kočo, od koder je bil čudovit razgled na Grossglockner. Vsake toliko časa je zažvižgal še kak svizec, se pripeljala kavka... Še en trenutek, da samo vpijaš lepoto. Pa niti ne veš, ali je bolje, da si tam sam, ali bi to še delil s kom.

Jure G. naju je naslednje jutro vsaj malo bojkotiral, saj sva ga z Juretom D. kar nekaj časa čakala pred kočo. Vsaj do Salmhutte, ki je uro proč in eno izmed izhodišč za Grossglockner, se je menda že zbudil. Sedaj do Martine ni več daleč, smo si mislili, ne da bi vedeli, da nas tik pred Martininim domovanjem čaka še en "klanček", ki se je za vse tri zdel najdaljši v zadnjih dneh. Pa ga ni bilo za več kot pol ure! Vsekakor smo zmago nad njim in zaključek našega popotovanja zaključili s pivom.

Martina nam je skuhala še odlično kosilo, potem pa nas je odpeljala še na "strokovno ekskurzijo". Gledali smo svizce, razložila nam je o ledeniku...

Zvečer smo se odpeljali še v Obervellach, kjer smo naslednje jutro pričakali še druge naše planince, da bi z njimi osvojili še Saulek.

Andreja Konovšek

PRAZNOVANJE 100. letnice Planinskega društva Šoštanj so podprli:

TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ

»Bogata nahajališča lignita pod Šaleško dolino so bila odločilnega pomena za izgradnjo termoelektrarne v Šoštanju. Čeprav korenine elektroenergetike v dolini segajo v obdobje pred drugo svetovno vojno, je bila termoelektrarna zgrajena na tej lokaciji po njej.

Kmalu po drugi svetovni vojni so se pričele priprave za izgradnjo elektrarne na današnji lokaciji. Po zapletih z dobavo vzhodne opreme za 20MW bloke sta bila zgrajena dva bloka z zahodno opremo, vsak 30MW moči. Bloka sta pričela obratovati leta 1956.

Leta 1960 dokončan blok 3, ki je s svojim 75MW zaokrožil skupno moč elektrarne na 135MW zaznamujemo kot drugo fazo izgradnje elektrarne. V tedanji Jugoslaviji je predstavljala največji termoenergetski objekt.
Potrebe po električni energiji so naraščale vse hitreje in kmalu je bila sprejeta odločitev o gradnji tretje faze. Aktivnosti so pričeli spomladi leta 1969. Blok 4, večji od vseh prejšnjih skupaj, je s svojimi 275MW moči prvič napolnil daljnovodno mrežo leta 1972.
Kljub več kot dvakrat povečani moči elektrarne je ta v sorazmerno kratkem času doživela še eno nadgraditev – blok 5. Z močjo 345 MW je leta 1978 dvignil skupno inštalirano moč TEŠ na 755 MW, kar je v času pred dograditvijo jedrske elektrarne v Krškem pomenilo pokrivanje polovice vseh slovenskih energetskih potreb.
Sedaj letno pokrijemo približno 30% slovenskih potreb po električni energiji. Zaposljujemo okoli 560 delavcev. Z inštalirano močjo 755 MW proizvedemo povprečno tretjino energije v državi, v kriznih obdobjih pa pokrivamo preko polovico porabe. Povprečna letna proizvodnja se giblje med 3.8 in 4,2 milijardami kWh električne energije ter 0,4 milijarde kWh toplotne energije, za kar porabimo od 4,2 do 4,4 milijonov ton premoga.«

Izdajajo svoj bilten Pretok, v katerem je predstavljeno njihovo delo.

Vir: http://www.te-sostanj.si

VELIKA ROMUNSKA TURA

Od 6. do 15. septembra sem se udeležila turneje po Romuniji, ki je vključevala tudi planinarjenje v Karpatih.

Bogastvo narave v Karpatih - brusnice in borovnice.

Bogata zgodovinska preteklost, raznolika pokrajina, veliki socialni kontrasti.
Romunija je bila v zgodovini del rimskega imperija cesarja Trajana. Prvotni prebivalci so bili Dačani. Dacija je bila središče gladiatorske šole. V 1. stol. našega štetja so na tem področju ustanovili manjša mesta. Osnovali so tudi svoj jezik. Sledila je migracija Hunov in drugih narodov; prihod Slovanov. Od 11. do 13. stol. so se izoblikovale tri države: Transilvanija, Vlaška in Moldavija. Skoraj do konca 19. stoletja so jih zavojevali Turki. Sem pridejo tudi Mozeljski Nemci oziroma Sasi (rudarstvo). Dolgo časa so bili pod Avstro-Ogrsko, predvsem Transilvanija. Z vzhoda so jo zavojevali Rusi.
Zgodovinska preteklost je tudi vzrok za njihov romanski jezikovni izvor, ki pa ima seveda primesi slovanskega, germanskega in madžarskega izvora. Brez težav lahko razberete tekst, če poznate kakšen romanski jezik.
Vlaška in Moldavija sta bili pod turško oblastjo, od časa do časa pod Rusi. Tudi Poljaki (Jagelonci) so si prizadevali priti na področje današnje Romunije. Neodvisnost je bilo težko doseči, zato so se posamezne države povezovale z drugimi državami. Pri tem moram omeniti romunskega kneza Vlada Tepeša, imenovanega Drakul, ki je dolgo časa branil Transilvanijo pred Turki, in njegovega sina Drakula. Po smrti očeta je prevzel vodenje Transilvanije. Znan je bil po svoji krutosti in navadah, ki se jih je navzel v turški šoli. V literaturi je prikazan kot vampir (Dragon pomeni zmaj, hudič, kar pomeni v romunščini Drakul in njegov sin Drakula). Kneževini Moldavija in Vlaška sta se v drugi polovici 19 stol. združili in oklicali za kraljevino Romunijo. V drugi balkanski vojni je Romunija izsilila od Bolgarov južno Dobrudžo in po prvi svetovni vojni si je priključila Bukovino, Besarabijo, vzhodni Banat in Transilvanijo.
Po drugi svetovni vojni pa je morala odstopiti Sovjetski zvezi Besarabijo in severno Bukovino, Bolgariji pa južno Dobrudžo.
V drugo svetovno vojno vstopi Romunija na strani sil Osi. Leta 1944 prevzame oblast koalicija komunistov, liberalcev in socialnih demokratov. Leta 1965 pride na oblast Nicole Causescu. Ta položaj je zasedal vse do krvave revolucije na božič 1989.
Za seboj je pustil žalostno dediščino diktatorja: gigante propadle železarske industrije, kolose socialističnih razpadajočih stanovanjskih blokov, zelo slabe ceste, zaostalo kmetijstvo in veliko revnih ljudi. Zemlja ni rodna zaradi nepravilnega kolobarjenja in prevelike uporabe umetnih gnojil.

V sredini tvori lok pogorje vzhodnih, južnih in zahodnih Krpatov, na zahodu pa Transilvansko višavje, na severozahodu gričevnata Moldavija, na jugu Vlaška nižina in na vzhodu Dobrudža. Glavne reke so Donava, Mures, Olt, Prut in Seret.

Cilj letošnjega planinarjenja so bili Karpati, ki se raztezajo čez osrednji del države. Del tega je Fagaraško pogorje. Iz mesta Sibiu smo se zapeljali po zgledno speljani cesti na idilično izhodišče 2000 m s planinsko kočo in ledeniškim jezercem. Poleg lepe koče mi je bila zaenkrat najbolj všeč cena planinskega čaja z

limono - samo 40 tolarjev. Tudi drugače je Romunija poceni dežela. Narodni dohodek znaša nekaj čez 1.600 ameriških dolarjev na prebivalca. Področje je znano tudi kot zimski turistični center s kompleksom žičnic. Smuka je možna do pozne pomladi. Na najvišji vrh Moldoveanu, visok 2543 m, smo se prebili čez Netedu, 2351 m. Zasneženi in v meglo oviti Buteanu (2443 m) ni bil primeren za množičen pristop. Iz ledeno mrzlega jutra se je dan prelevil v prijazno toplega in jasnega. Veličasten je bil razgled na nepregledno temno verigo osrednjih Krpatov. Ne smem pozabiti kuža bernardinca, ki nas je spremljal vse od koče. Očitno je že navajen pohodnikov. Zadovoljno je vodil svoje ovčice vse do doline. Krstili smo ga za Špika in ovekovečili na naših fotografijah. Deležen je bil celo avtobusnega prevoza do spodnje postaje žičnice. Žalosten je pogledoval proti avtobusu, ko smo odhajali brez njega. V dobri veri, da se bo znal vrniti v planinsko kočo, od koder smo zjutraj krenili, smo se odpeljali proti Sibiu. Za nami je bil sončen dan, neokrnjena narava, markirane, a močno zaraščene poti. Sklepam pa, da pri njih ni množičnega pohodništva, še manj pa urejanja poti. Iz pripovedovanja romunskega vodnika Surina je njihovo pohodništvo bolj lagodno, podobno sprehajanju. Na našem planinarjenju smo naleteli na izjemno bogastvo zrelih brusnic in borovnic. Pri nas kaj takšnega težko najdeš, ker je nabiralcev več kot brusnic. Navadno poberemo še napol zelene. Tu pa smo si vitaminsko opomogli za nekaj časa.
Nismo pa srečali nobenega medveda ali druge divjadi; le lisica se je splašila. Po podatkih našega vodnika Janka takšna srečanja niso redkost, saj je v Karpatih ena tretjina evropske populacije medvedov, risov, divjih svinj in ostale divjadi. Tudi sam je omenjal takšno srečanje, pa mu nismo preveč verjeli.

O bogastvu zgodovinske preteklosti smo se lahko prepričali ob našem popotovanju po Romuniji: banatski etnografski muzej v Temišvaru iz leta 1856, rimske izkopanine v Sarmzegetusi iz 2. stol. n. št., kamnita cerkev sv. Nikolaja v Densusu, v Hunedoari muzej in grad družine Corvin.
Pot nas je vodila v Biertan, kjer smo si ogledali utrjeno anglikansko cerkev (Sasi), v Sighisoari je rojstna hiši Vlade Drakula, v Sinaii biser Karpatov grad Peleš, last Nemca iz rodu Hohenzollerjev. Grad je ustvarjalo več kot 400 različnih ustvarjalcev.
Sinaia je turistično mesto pod Karpati, na nadmorski višini 800 m, z močnim zimskim turizmom. Spominjalo me je na Kranjsko Goro, le da je Sinaia večje.
Posebno doživetje je bila delta Donave s Tulceo. Prevzela me je sproščujoča vožnja z ladjico po enem izmed rokavov Donave z nešteto vrstami ptic. Kratek sprehod po mokrišču, prhut ptičev, začarana divjina in neokrnjena narava vladata vzdolž rokava Donave. To območje je zaradi edinstvene flore in favne uvrščeno na listo svetovne dediščine Unesca.

Divje butanje Črnega morja s prvim jesenskim dežjem v Costanti, nekdaj zelo znanem
letovišču svetovnega gospodstva z bogatim arheološkim muzejem, nas je pospremilo skozi to mesto. Romunija je bila v 30 letih 20. stoletja zaradi nafte visoko razvita dežela. Danes so te zaloge skromne. Pridobivanje zemeljskega plina in nekaj premoga v industriji, gojenje koruze, sončnic in nekaj žitaric v kmetijstvu, nekaj malega kemične industrije, avtomobilska industrija (Dacia, Daewoo).
Kilometrski propadli pogoni težke industrije v Transilvaniji, skromne hišice iz blata, konjska vprega in delavci z motikami na poljih, cesta "sama jama" so žalostne podobe današnje Romunije. Ostanki Ceausescujeve diktature. V Bukarešti se je ovekovečil s Hišo naroda, drugo največjo stavbo na svetu za Pentagonom. Ni je uspel končati; zadolžena Romunija še danes plačuje veleumnost svojega diktatorja in trpi pomanjkanje in revščino. Kljub vsemu pa so ljudje prijazni in domačni. Da so tudi strpni, dokazuje največje število romunskih Romov v Evropi.

Larivedere Romunija. (Na svidenje).

Zinka Moškon

BILA SVA TAM

Poleti sva se z Bojanom podala na potovanje na dva otoka v Indijskem oceanu: Mauritius in Reunion. Mauritius je tropski otok z značilnimi peščenimi plažami, ki sva jih do takrat gledala le na slikah. Tam sva preživela 10 dni. Ker pa sva oba planinca, posebej Bojan, sva za drugi del potovanja izbrala sosednji otok Reunion, ki pa nima značilnih tropskih plaž, ampak slikovito pokrajino z ostrimi gorskimi grebeni, čudovitimi slapovi in dolinami, ki jih je izoblikovalo delovanje vulkana.

Reunion je francoski departma in leži vzhodno od Madagaskarja in zahodno od Mauritiusa. Uradni jezik je francoščina, zato je to raj na zemlji predvsem za francoske turiste, ki ga sebično čuvajo zase. Otok ima zelo ugodno klimo, saj pozimi temperatura nikoli ne pade pod pet stopinj celzija, kar je zelo ugodno za pohodništvo, ki je na otoku zelo razvito. Otok sta oblikovala dva vulkana: Piton des Neiges, ki je najvišji vrh (3070 m) in Piton de la Furnaise (2510 m), ki je nazadnje izbruhnil leta 1998. Radovednost, kako je na vrhu gore vulkanskega izvora, naju je pripeljala do odločitve, da osvojiva najvišji vrh otoka.

Iz glavnega mesta St. Denis sva se z avtobusom odpeljala do St. Louisa. Od tam pa na štop po zaviti gorski cesti do vasice Cilaos, ki je izhodišče za vzpon na najvišji vrh in leži na 1200 m nadmorske višine. Tja sva prispela ravno v času največjega francoskega praznika - dneva Bastilije. Skoraj vsi hoteli in apartmaji so bili zasedeni in z najinim neznanjem francoščine si nisva mogla nič kaj pomagati. Po dvournem iskanju pa sva le naletela na starejši par, ki je na srečo imel še prosto sobo. Po posvetu, ki je večinoma potekal z rokami in slovarjem v rokah, sva se odločila, da se zgodaj zjutraj odpraviva na vrh.

Na Reunionu imajo za naše razmere prav čuden način prenočevanja v planinskih kočah. Vnaprej je potrebno rezervirati posteljo in obrok v planinski koči, drugače te sploh ne sprejmejo in lahko se ti zgodi, da pozno zvečer ostaneš pod milim nebom. Planinska koča pod vrhom Piton des Neiges (3070 m), od koder je še dve uri hoda do vrha, je bila žal

Piton des Neiges 3070m.

Gorsko-turistično mesto Cilaos.

rezervirana za tri dni vnaprej. Zato nama ni preostalo drugega, kot da vzpon 1700 višinskih metrov opraviva kar v enem dnevu. Na pot sva se podala ob 5. uri zjutraj. Prijazni Andre, lastnik apartmaja, naju je odpeljal do vznožja in nama prihranil mučno hojo po asfaltu. Najina pot se je začela strmo dviga-

ti. V temi sva premagovala pot, ki je bila delno urejena z lesenimi stopnicami, ki so se nama na začetku zdele zabavne, kasneje pa zelo utrujajoče. Pogled v vasico, ki je še spala, pa je bil fantastičen.

Končno sva prispela do koče, se malo okrepčala z ˝dobrotami˝ iz nahrbtnika in se odločila, da skupaj nadaljujeva pot do vrha. Prvotni plan je bil namreč takšen, da jaz počakam na koči, Bojan pa skoči do vrha, če naju bo preganjal čas. Pot do vrha je potekala po vulkanskem kamenju, le tu in tam je bilo kaj grmovja. Začelo se je tudi oblačiti in v megli sva prispela na vrh, kjer sva se hitro fotografirala za najin album, pozabila pa nisva niti na slikanje s Planinskim popotnikom. Od razgleda pa žal ni bilo nič. Rekla sva si: "Pa drugič." Pot nazaj je bila naporna, kar sva čutila še naslednje dni. Vendar se je izplačalo, kajti bila sva tam.

Blanka Rotovnik

PAKLENICA

Plezalci.

Za Paklenico sem prvič slišala od tistih hribovcev, ki so se vsaj malo ukvarjali s plezanjem. Da je to plezalski raj, so pravili. Paklenico prvič in čisto drugače pa sem doživela konec aprila 2001, ko sem bila skupaj še z drugimi študenti našega oddelka na terenskih vajah iz krasa na Srednjem Velebitu, kamor spada tudi območje Paklenice. Kar je za Slovence Triglav, je za Hrvate Velebit, pravijo. In res je!

Poleg uvodnega sprejema na upravi Nacionalnega parka Paklenice so mi v spominu ostali pot skozi kanjon Paklenice do Borisovega doma - vseskozi je (močno) deževalo, kar je kanjonu dalo še poseben čar - kras okoli Bojinaca ter fantastična večerja, ki so nam jo pripravili na Malem Rujnu, kjer smo naslednji dan prespali.
In če ne bi kasneje začela plezati, bi bili to vsi moji spomini na "Paklo", kot ji pravijo(mo) plezalci. Tako pa vsako leto dodam nov kamenček, nov trenutek, nov spomin.

Paklenica (kanjona Male in Velike Paklenice z obrobjem) je bila zaradi svojih naravnih lepot in velikega pomena razglašena za narodni park že leta 1949, od leta 1978 pa je to območje tudi pod zaščito Organizacije združenih narodov v programu "Človek in biosfera" in je tako del mednarodne mreže rezervatov biosfere. Tukaj se nahaja veliko vrst plazilcev in ptic, endemičnih in ogroženih vrst.

Paklenica je danes cilj predvsem plezalcev in alpinistov. Prvič so v Paklenici pričeli s plezanjem v 30. letih prejšnjega stoletja predvsem tuji plezalci. Šele po 2. svet. vojni svoje prve smeri preplezamo tudi Slovenci.

Seveda imamo tudi "samo hribovci" v Paklenici kaj početi. Na območju Nacionalnega parka Paklenica je okoli 10 km planinskih stez in poti. Poleg sprehoda skozi kanjon do Planinskega doma Paklenica (ali Borisov dom), od koder lahko krenemo protu Buljmi, Vaganskemu vrhu in Svetemu brdu, si lahko ogledamo še jamo Manite peći, prečimo Anića Kuk (nikar v hudi poletni vročini!). Previdnost pri hoji po markiranih poteh v notranjosti Velebita ne bo odveč, saj tu velja nenapisano pravilo, da se držimo markiranih poti in se ne oddaljujemo od njih zaradi min. Že zato se je o poti, kamor nameravamo iti, potrebno pozanimati na upravi narodnega parka v Staremgradu. Varno pa se boste lahko sprehodili še iz Milovaca na Bojinac, od koder je fantastični razgled na morje in Velebit. Vredno izleta!
Ena izmed zanimivosti so še podzemni bunkerji, ki jih je naredila bivša JLA, namenjeni so bili kot zaklo-

nišče za državni in vojaški vrh. V letu 2002 pa so bunkerje preurejali in tako naj bi le-ti dobili drugačen, modernejši namen. Razdeljeni naj bi bili v tri dele. V prvem - v veliki dvorani - naj bi se odvijali razni kongresi, kulturno-zabavne prireditve itd. V drugem naj bi bila zbirka bioloških, geološko-morfoloških, arheoloških, etnoloških in zgodovinskih značilnosti Narodnega parka Paklenica in v tretjem delu galerijski prostor.

Kuki.

Kanjon Male Paklenice.

Za tiste, ki jim ni do hoje, je morje tako ali tako blizu in lahko iz obiska Paklenice naredijo kar poletni dopust. Tega, da bo v katerem izmed kampov ali apartmajev prostor, vam pa na tem mestu ne garantiram.

Paklenico bo letos preizkusila Sekcija Zlatorog, saj imamo tam konec avgusta tabor. Vam bomo sporočili, kako bo!

Andreja Konovšek

POD PLEŠIVEC oz. URŠLJO GORO DRUGAČE - po Gozdno-turistični poti

Tokrat vas vabimo, da Plešivec oz. Urško, kot pravimo "lokalci" najvišji gori v naši bližini, spoznate čisto na drugačen način in predvsem po drugi poti. Vabilo velja za naš društveni izlet, ki ga vodita Brina in Evgen v oktobru, ali pa se na pot odpravite kar sami. Ta pot ne vodi na vrh Uršlje, ampak pod njo.

Gozdno-turistično pot sta zasnovala in uredila Zavod za gozdove, Krajevna enota Slovenj Gradec in Turistično društvo Slovenj Gradec. O poti so izdali zloženko, predstavitev pa najdemo tudi na spletnih straneh na naslovu:
http://www.orion.kopa.si/tdsg/Gto.htm

O SAMI POTI IN PLEŠIVCU AVTORJI PRAVIJO:

"Plešivec (1700 m n/m. v.), po cerkvi sv. Uršule tudi Uršlja gora, je največji osamelec na vzhodnem delu Karavank. Na tem prostoru je pestra raznovrstnost rastlinstva, posledično tudi živalskega sveta: območje je poraščeno z mešanimi gozdovi (smreka, bukev, javor, jesen), posejano z redkimi kmetijami - celki, ki poudarjajo lepoto pokrajine, povezano s številnimi gozdnokamoinskimi cestami, veliko je jas, travnikov in mirnih kotičkov.

Gozd danes ni samo "skladišče" lesa, je ščit pred erozijo, je zbiralnik in filter zdrave pitne vode, je čistilec zraka, je oblikovalec krajine, da o miru in tišini ter pomirjajočih vplivih na človekovo razpoloženje posebej ne govorimo.

V tako okolje smo začrtali gozdno-turistično pot Plešivec, dolga je nekaj več kot 10 km z višinsko razliko okrog 550 m. Speljana je pod mogočno kupolo gozdov, mimo pašnikov in travnikov in nekaterih postojank, namenjenih počitku in okrepčilu. Primerna je torej za vsakogar, ki ne zamuja rekreativnega gibanja, ob njej (in tudi na posameznih točkah) je mogoče občudovati in spoznavati planinsko naravo, živali, ki tod živijo, gozdne in druge rastlinske vrste, vedute lepot in idilične kotičke tega deviškega okolja: in to je temeljni namen gozdno-turistične poti Plešivec.

KOD VODI POT?

Pohodniška pot se začenja pri gostilni Suhodolnik v Suhem Dolu. Izhodiščna točka je oddaljena od Slovenj Gradca 10 km (od Podgorja 5 km) in je ob dobro označenih smerokazih ni mogoče zgrešiti. Primerna planinska oprema je dobrodošla. Po prvih treh kilometrih lagodne hoje navkreber po najslikovitejši soteski na Koroškem, imenovani Kaštel, se odpre idilična dolina: najprej je ob cesti Plešivški mlin in mokrišče z značilnim rastlinskim in živalskim svetom, kakšen kilometer naprej je Plešivški dvor, pravzaprav ostanki mogočnih velepostestniških poslopij, nekaj preurejenih v vikende in mladinski dom. Prijazen je pogled na pašniško sožitje črede živine in trop ovac z naravo, morda komu spodbuda za nostalgični spomin. Po dveh kilometrih pridemo do kmetije Verneršek (Vernerica pod Plešivško kopo) oziroma postojanke za krajši počitek in prigrizek (pečena jagnjetina, prekajena svinjina). Vernerica je tudi najvišja točka poti na nadmorski višini 1100 m. Po precej strmi rebri se nato pot spusti skozi bukove in smrekove gozdove do podgorske lovske koče (odprta je ob sobotah in nedeljah), imajo odlično domače žganje) in naprej - ob nezaupljivih pogledih gamsov, jelenov in

Vernerica pod Plešivško kopo.

Gozdno-turistična pot na zemljevidu.

muflonov - do ruševin nekdanje kmetije Potočnik, domačije starih staršev Hermana Potočnika (noordunga), prvega snovalca vesoljskih poletov, od tod pa je samo še skok do izhodiščne točke - gostilne Suhodolnik, kjer se bodo pohodniki nedvomno prepustili okrepčilu iz domače kuhinje (odlične potočne postrvi), poleti pa tudi v senci košatih stoletnih lip."

Naj bo odkrivanje novih skritih kotičkov pod Uršljo goro čim bolj zabavno!

Andreja Konovšek

...skupaj od leta 1904...

PROGRAM PRIREDITEV OB 100-letnici PD ŠOŠTANJ

KDAJ?	KAJ?	KJE?	KDO?
8. januar	**Otvoritev začetka praznovanj ob 100. obletnici PD Šoštanj z izdajo svečane številke Planinskega popotnika**	Mestna galerija Šoštanj	Andreja Konovšek in Bojan Rotovnik
29. januar	**Okrogla miza: Kako ohraniti Smrekovec?**	Mala dvorana Kulturnega doma Šoštanj	Martina Pečnik in Matej Kortnik
20. februar	**Svečani občni zbor PD Šoštanj**	Gasilski dom Šoštanj	Vlado Stropnik, Zinka Moškon in Bojan Rotovnik
5. marec	**Osrednja prireditev ob 100. obletnici PD Šoštanj**	Kajuhov dom in Kulturni dom Šoštanj	Jožica Andrejc, Martina Pečnik in Zinka Moškon
7. marec	**Pohod po Trški poti okoli Šoštanja**, 534m	Šoštanj z okolico	Barbara Mavsar in ostali vodniki
3. april	**Planinski živžav**	Trg svobode Šoštanj	Martina Pečnik, Jožica Andrejc in Jure Grudnik
22. in 23. maj	**Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje**	Šoštanj in okolica	Andreja Konovšek in Bojan Rotovnik
29. maj	**Pohod od Kotelj do Belih Vod**, 1259m	Kotlje - Bele Vode	Jure Drev in Miran Hudej
25. junij	**Otvoritev in pohod po Ravenski poti**, 710m	Ravne	Vinko Pejovnik in Bojan Rotovnik
julij	**Otvoritev plezališča v Florjanu**	Florjan	Bojan Rotovnik, Vinko Pejovnik
31. julij	**Planinski izlet v tujino**	Italija	Bojan Rotovnik in Andreja Konovšek
26. september	**Pohod na Smrekovec**, 1577m	Bele Vode, Smrekovec	Bojan Rotovnik in ostali vodniki
oktober	**Razstava starih planinskih fotografij in opreme**	Mestna galerija Šoštanj	Zinka Moškon in Bojan Rotovnik
6. november	**Regijsko tekmovanje Mladina in gore**	OŠ Bibe Roecka	Vida Rehar, Danica Švarc in Jure Grudnik (Mladinski odsek v sodelovanju z OŠ Bibe Roecka)
25. december	**Božični pohod z baklami na Sv. Križ**, 1051m	Bele Vode	Jure Drev, Vlado Stropnik in Miran Hudej

AKTIVNOSTI VODNIŠKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ

DATUM	AKTIVNOST	KATEGORIZACIJA POTI	VODNIKI
10. januar	**Rogla**, 1517m- Osankarica	lahka zimska pot	**Matej Kortnik** in Andreja Konovšek
17. januar	**Gora Oljka**, 733m- Zdravju naproti	lahka zimska pot	**Martina Pečnik** in Evgen Drvarič
28. februar	**Grintovec**, 2558m	zahtevna zimska pot	**Bojan Rotovnik**, Martina Pečnik in Jure Drev
7. marec	**Pohod: Trška pot okoli Šoštanja**, 534m	lahka pot	**Barbara Mavsar** in ostali vodniki
27. marec	**Kozjak - Kobansko**	lahka pot	**Miran Hudej** in Barbara Mavsar
17. april	**Blegoš**, 1562m	lahka pot	**Matej Kortnik** in Andreja Konovšek
1. maj	**Forhtenek**, 635m	lahka pot	**Evgen Drvarič** in Vlado Stropnik
29. maj	**Pohod: Od Kotelj do Belih Vod**, 1259m	lahka pot	**Jure Drev** in ostali vodniki
25. junij	**Pohod: Ravenska pot**, 710m	lahka pot	**Bojan Rotovnik** in Miran Hudej
3. in 4. julij	**Krn**, 2244m	zahtevna pot	**Matej Kortnik** in Andreja Konovšek
18. julij	**Varno v gore: skupni izlet šaleških PD**	tri različne ture vseh zahtevnosti	**Jure Drev**, Miran Hudej in Barbara Mavsar
31. julij	**Viš**, 2666m	zelo zahtevna pot	**Bojan Rotovnik** in Matej Kortnik
31. julij	**Višarje - Kamniti lovec**, 2071m	zahtevna pot	**Brina Jerič** in Andreja Konovšek
4. september	**Ojstrica**, 2350m	zelo zahtevna pot	**Martina Pečnik** in Miran Hudej
26. september	**Pohod: Smrekovec**, 1577m	lahka pot	**Bojan Rotovnik** in ostali vodniki
10. oktober	**Gozdna učna pot pod Uršljo goro**, 1100m	lahka pot	**Evgen Drvarič** in Brina Jerič
30. oktober	**Izlet v neznano**	lahka pot	**Bojan Rotovnik** in Vlado Stropnik
20. november	**Kočevska planinska pot**	lahka pot	**Martina Pečnik** in Matej Kortnik
25. december	**Pohod: Božični pohod na Sv. Križ**, 1051m	lahka zimska pot	**Jure Drev** in ostali vodniki

*Opomba: * prvonapisani je vodja izleta/akcije*

Za udeležbo na izletih PD Šoštanj sta potrebni ustrezna psiho-fizična pripravljenost in oprema.
PD Šoštanj si pridržuje pravico do sprememb datumov navedenih v seznamu.

Ažurna obvestila o aktivnostih Planinskega društva Šoštanj lahko najdete:
- *na spletnih straneh PD Šoštanj: http://www.pd-sostanj.org,*
- *na društveni oglasni deski na avtobusni postaji Šoštanj,*
- *na kabelski TV Šoštanja (C22)*
- *v mesečniku LIST (Napovednik prireditev).*
- *na portalu Šoštanj.info (http://sostanj.info)*

Planinsko društvo 19 04 Šoštanj

KATEGORIZACIJA PLANINSKIH POTI

(povzeto iz učbenika Mentorji planinskih skupin - avtor zapisa: Borut Peršolja)

Komisiji za pota in gorsko reševalno službo Planinske zveze Slovenije sta leta 1986 zaradi vedno večjega obiska gora in naraščajočega števila nesreč pripravili napotke za kategorizacijo planinskih poti in preventivno dejavnost na planinskih poteh. Na podlagi sklepa Upravnega odbora Planinske zveze Slovenije je bila kategorizacija planinskih poti uvedena leta 1991.

Planinske poti so glede na tehnično zahtevnost razvrščene v tri skupine: lahke, zahtevne in zelo zahtevne planinske poti. Ta razvrstitev velja le za poletno oziroma kopno sezono, saj se v zimskih in zahtevnejših vremenskih razmerah zahtevnost poti lahko močno spremeni. Na kategorizacijo planinskih poti nas opozarjajo opisi v vodnikih, oznake na planinskih zemljevidih (ki pa žal niso enotne oziroma ena oznaka ne velja na vseh planinskih zemljevidih) in napisi na smernih tablah na izhodiščih poti. Seznam razvrščenih poti je bil objavljen v Planinskem vestniku leta 1992, številka 7-8, na straneh od 301 do 309.

Lahka pot je planinska pot, pri kateri si pri hoji ni potrebno pomagati z rokama. Kadar taka pot preči strmo pobočje, je dovolj široka, da omogoča varno hojo tudi manj izurjenim obiskovalcem. Od njih zahteva le pazljivost in telesno kondicijo. Lahka pot na smernih tablah ni posebej označena. Primera lahkih poti: Koča pri Savici-Dom na Komni, Dom v

Kamniški Bistrici-Kamniško sedlo. Vseh lahkih poti je po podatkih Planinske zveze Slovenije 1307.

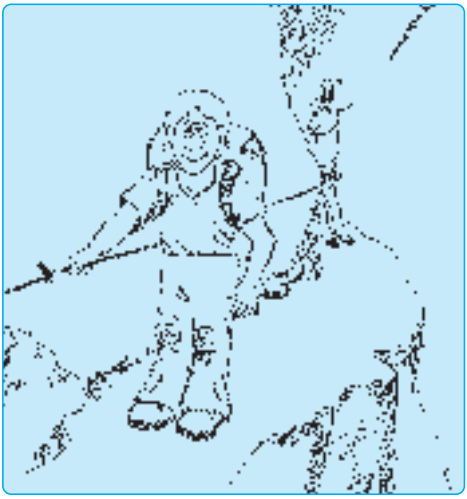

Zahtevna pot vodi čez zahtevnejše odseke, preko katerih si zaradi varnosti (še posebej, če je pot mokra) pomagamo z rokami. Morebitne varovalne naprave so namenjene dodatni varnosti in niso nujne za prehod tega dela poti. Na izhodišču zah-

tevne poti je na smerni tabli narisan trikotnik (v cestnem prometu je to znak za nevarnost). Na planinskih zemljevidih so takšne poti označene s prekinjeno črto (- - -), lahko pa tudi z drugačno barvo. Primeri zahtevnih poti: Koča pri Savici-Komarča-Črno jezero, Planinski dom na Kališču-Storžič, Kocbekov dom na Korošici-Ojstrica. Takšnih poti je 89.

Zelo zahtevna pot je plezalna planinska pot, kjer hojo zamenja ali dopolnjuje plezanje. Teh poti se lotevajmo samo primerno izkušeni, telesno pripravljeni in opremljeni. Za varnejši vzpon na večini tovrstnih poti potrebujemo dodatno tehnično opremo: čelado, plezalni pas ter samovarovalni sestav. V zgodnjem poletju je na posameznih odsekih obvezna uporaba cepina in derez. Pri plezanju uporabljamo pravilo treh opornih točk. Vse oprimke, stope in žične vrvi vedno preverimo, preden jih obremenimo! Ne zaupajmo jim svojega življenja, ne da bi preverili njihovo stanje! Na poteh pazimo, da ne prožimo kamenja. Priporočljivo je, da se na zelo zahtevno pot odpravimo z vodnikom Planinske zveze Slovenije ali gorskim vodnikom. Na izhodišču poti nas na zelo zahtevno pot na smernih tablah opozarja trikotnik s klicajem v sredini (znak za splošno nevarnost). Na planinskih zemljevidih so te poti označene s pikčasto črto (.....), lahko pa tudi z drugačno barvo. Primeri zelo zahtevnih poti: Aljažev dom v Vratih-Tominškova pot-Triglavski dom na Kredarici, Kopiščarjeva pot na Prisank, Kremžarjeva pot na Kočno. Zelo zahtevnih poti je 46.

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

POVABILO

Planinsko društvo Šoštanj v letu 2004 praznuje in slavi. To je zares jubilejno leto. Leto, ki si ga bomo zapomnili. Leto, ki nam bo omogočilo, da na svečan način obeležimo delo naših predhodnikov in vseh, ki so bili oz. smo člani društva. Vsak član društva je pomemben in vsak lahko po svojih močeh prispeva k večji prepoznavnosti društva v času in prostoru.

Vabimo Vas, da se tudi v letu 2004 priključite največjemu in najstarejšemu športnemu društvu v zahodnem delu Šaleške doline. S plačilom članarine boste moralno in finančno podprli planinsko idejo, ki ima namen še dolgo vztrajati med nami. Tako boste prispevali svoj kamenček v mozaik, ki se mu reče Planinsko društvo Šoštanj.

Program dela društva je pester in zagotovo bo vsak zase našel vsaj eno zanimivo aktivnost. Vzemite si čas in se nam pridružite. Ne bo vam žal!

Predsednik PD Šoštanj:
Bojan Rotovnik

OPISI IZLETOV PD ŠOŠTANJ

...Izleti...

ROGLA - OSANKARICA, 10. januar

Pohod po poteh Pohorskega bataljona
Vodnika: Matej Kortnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4-5 ur.

Kot že vrsto let se bomo udeležili pohoda v spomin Pohorskega bataljona, ki poteka na relaciji od Koče na Pesku (Rogla) preko Osankarice do vasi Kot, kjer se izlet, kar se tiče hoje, konča. K pohodu spada seveda tudi družabno srečanje v športni dvorani v Zrečah. Organizator pohoda je PD Zreče in bo letos potekal že 26-ič. Vabljeni na lep zimski sprehod. Odlična priprava na bolj resno sezono.

GORA OLJKA

"Zdravju naproti", 17. januar
Vodnika: Martina Pečnik, Evgen Drvarič.
Zahtevnost poti: lahka pot.

Po "veselem decembru" in vseh praznikih bo prav prijetno kaj storiti za zdravje. Kod se bomo letos podali na Goro Oljko "Zdravju naproti", pa je še skrivnost.

GRINTOVEC, 2558 m, 28. februar

Vodniki: Bojan Rotovnik, Martina Pečnik, Jure Drev.
Zahtevnost poti: zahtevna pot.

PD Šoštanj že dolgo časa organizira zimske izlete, saj sledimo načelu, da je vreme v hribih skozi celo leto, ne samo poleti. Poleg redne udeležbe na različnih zimskih pohodih in organizacije zimskih izletov na bližnje vrhove smo se vodniki odločili, da bomo v letu 2004 organizirali zimski izlet na dvatisočak. Izbrali smo Grintovec, ki je najvišji vrh v Kamniško-Savinjskih Alpah.
Hojo bomo pričeli pri Domu v Kamniški Bistrici in se mimo Žagane peči povzpeli do Cojzove koče na Kokrskem sedlu. Nato sledi vzpon čez Ovnov čir na vrh 2558 m visokega Grintovca. Vračali se bomo po isti poti nazaj do Doma v Kamniški Bistrici.
Čeprav sodi pot v kategorijo lahke označene poti, v zimskem času ni tako. Za zimski vzpon na Grintovec je potrebna primerna zimska oprema in dovolj kondicije, saj bomo v enem dnevu premagali skoraj 2000 višinskih metov vzpona in prav toliko spusta. Ker je pozimi dan krajši, bo odhod iz Šoštanja v zgodnji jutranjih urah, da bomo s hojo pričeli že ob svitu. V primeru neprimernih snežnih razmer (velika nevarnost snežnih plazov), bo izlet prestavljen.

POHOD PO TRŠKI POTI

okoli Šoštanja, 7. marec
Vodnika: Barbara Mavsar in ostali vodniki.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4-5 ur.

Letos mineva 10 let, odkar je Planinsko društvo Šoštanj uredilo Trško pot okoli Šoštanja. Pohod bo tako kot vsako leto doslej prvo nedeljo v marcu. Start pohodnikov je pri Ribiški koči med 8. in 9. uro.

KOZJAK - KOBANSKO, 27. marec

Vodnika: Miran Hudej, Barbara Mavsar.
Zahtevnost poti: lahka pot.

Izlet na Kobansko bo letos že tretjič. Vsako leto obiščemo drug del. Kam nas bosta letos popeljala Barbara in Miran, se bosta odločila po ogledni turi. In če nas bodo na poti zopet spremljali domačini, potem bo spet veselo.

BLEGOŠ, 1562m, 17. april

Vodnika: Matej Kortnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 6-7 ur.

Najvišja gora Škofjeloškega hribovja. Ker daleč okrog nima sosedov svoje velikosti, se z njega razprostira veličasten razgled v vse smeri. Na vrhu plečatega Blegoša so se gozdovi namreč umaknili gorskim travnikom, tako da je vrh ob prijetnem vremenu pravi kraj za ležerno poležavanje. Izhodišče našega vzpona na Blegoš bodo Hotavlje, kraj na južni (J) stani gore. Od tam se bomo mimo cerkvice sv. Jedert v Čabračah po južnem grebenu Blegoša povzpeli na njegov vrh. Pot spremljajo čudoviti razgledi in vojaški bunkerji, ki so tod ostali kot sled nekdanje meje med "staro" Jugoslavijo in Italijo, ki je potekala preko Blegoša. Z vrha se bomo nato spustili do Koče na Blegošu in od tam mimo zavetišča gorske straže na Jelencih krenili nazaj v Hotavlje, kjer se bo naš izlet, kar se tiče hoje, končal. Lepo vabljeni na Gorenjsko!

Viri: Izleti po ljubljanski okolici (Stritar, 1994); 111 izletov po slovenskih gorah (Stritar, 1993), Izletniška karta Škofjeloško in Cerkljansko hribovje (Geodetski zavod Slovenije, 1997).

FORHTENEK, 1. maj

Vodnika: Evgen Drvarič, Vlado Stropnik.
Zahtevnost: lahka.

Če želite prvi maj preživeti malo drugače, se z nami podajte kar na Forhtenek. Ravenčani so lani pripravili prijetno prvomajsko srečanje in verjetno bo tako tudi letos.

OD KOTELJ DO BELIH VOD, 29. maj

Vodniki: Jure Drev in ostali vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.

Na pobudo Občine Šoštanj bomo v letošnjem letu prvič izvedli pohod Od Kotelj do Belih Vod. Osnova je literarna predloga Prežihovega Voranca, ki je v svoji črtici Od Kotelj do Belih vod opisal romarsko pot na binkoštni ponedeljek, ko je bil shod pri Sv. Križu.
Takole je začel svojo pripoved: "Hoja traja po malem ves dan - skorajda ves čas po višini okoli 1000 m." Na svoji poti so preko Godčevega sedla dosegli Naravske ledine, mimo Križana prišli do Slemena in od tu naprej vse do Sv. Križa.
K sodelovanju bomo poskusili pritegniti tudi koroške občine in planinska društva in upajmo, da se bo pohod "prijel"in postal tradicionalen.
Zaradi dolžine pohoda bosta startni mesti dve: v Kotljah in na Naravskih ledinah.

POHOD PO RAVENSKI POTI, 25. junij

Vodnika: Bojan Rotovnik, Miran Hudej.
Zahtevnost poti: lahka pot.

V letošnjem letu bomo Pohod po Ravenski poti ponovili z uradno otvoritvijo poti, ki so jo začrtali Ravenčani. Več o poti lahko preberete v posebnem članku.

KRN, 2244 m, 3.-4. julij

Vodnika: Matej Kortnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: zahtevna pot.
Čas hoje: 15-16 ur.

"Videti ga je od vsepovsod in od vsepovsod je skoraj enak. S katerega koli visokega razgledišča Juliskih Alp se oziramo proti jugu, povsod nam v dalji takoj pade v oči samosvoj, nezgrešljiv nos. Krn! Kot osamljeni stražar stoji daleč na robu visokogorja, preplavljen z južnim soncem in vonjem po morju. Kljub razmeroma skromni višini neizpodbitno spada med velikane Julijskih Alp. Pri tem pa se nič kaj ne vključuje med svoje vrstnike. Ponosno vzravnan stoji ob strani, kot da bi se zavedal, da je posebnež. Kot vsi posebneži je seveda osamljen. Njegovi bližji sosedi mu niso dorasli, tu stojijo preprosto zato, da podpirajo gospodarja." Tako je Krn opisal Tine Mihelič v uvodu opisa Krnske skupine (str. 83) vodnika Julijske Alpe (1993) in sam k temu, kar se tiče izgleda in značaja gore, nimam kaj dosti dodati. Krn leži na jugozahodu vzhodnih Julijskih Alp in njegova jugozahodna pobočja padajo strmo v dolino Soče. Tudi druge strani Krna padajo v doline pritokov Soče Lepeno in Tolminko. Z ostalim pogorjem se stika v dokaj nizkem sedlu Prehodci, ki leži severovzhodno od Krna. Prav ta njegova lega pa mu daje veličastnost velikanov. V duše ljudi se je vpisal tudi po žalostni zgodbi o človeški neumnosti. Na pobočjih Krna se je namreč tudi odvijalo enajst bitk Soške fronte, ki je potekala v I. svetovni vojni. Tako je še danes tukaj moč najti ogromno ostankov iz tega časa. Naša pot nas na Krn ne bo vodila po najbolj obiskanih poteh. Vzpon bomo pričeli v Tolminu oziroma v dolini Tolminke. Ob Tolminki se bomo povzpeli do njenega izvira, ki je ČUDOVIT! Od tu pa se bomo povzpeli na planino Dobrenjščico, ki se nahaja na južni strani spodnjih Bohinjskih gora. Od tu bomo krenili proti sedlu Prehodci, ki sem ga omenil v opisu, in od tam na vrh, kjer bomo v Gomiškovem zavetišču tudi prespali. Naslednji dan se bomo preko Batognice, mimo jezera v Lužnici, planine Sleme, Medrja, Laške Seč in Grče vrnili v dolino Tolminke. Vmes si bomo ogledali še cekvico sv. Duha na Javorci, ki so jo vojaki 3. gorske armade Avstro-Ogrske v letu 1916 postavili v spomin na padle vojake različnih narodnosti. Upam, da vam je varianta všeč in da se vidimo. Z Andrejo se bova potrudila.

Viri: Julijske Alpe, planinski vodnik (Mihelič, 1993), Pohodniške poti na Tolminskem (Kenda, 2002), Krnsko pogorje in Kobarid, planinska karta 1:25 000 (PZS, 1992)

VARNO V GORE

skupni izlet šaleških PD, 18. julij
Vodniki: Jure Drev, Miran Hudej, Barbara Mavsar.
Zahtevnost: lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot.

Letos bo že tretjič stekla akcija Varno v gore, ki jo skupaj pripravljamo planinska društva iz Šaleške doline. Tokrat so vam ponujeni trije izlet različnih zahtevnosti z izhodiščem v Kamniški Bistrici.

Zelo zahtevna: Grintovec, 2558 m
Zahtevna: Kompotela, 1989 m, in Mokrica, 1853m
Lažja: Velika planina

VIŠARJE IN KAMNITI LOVEC,

2071 m, (Italija), 31. julij
Vodnici: Andreja Konovšek, Brina Jerič.
Zahtevnost: zahtevna pot.
Čas hoje: 7-8 ur.

Dvoglavi Kamniti lovec se dviga južno od znane romarske gore - Sv. Višarij. Kratek pristop z Višarij in enkraten razgled sta glavna razloga, da je vrh zelo

priljubljen gorniški cilj. Gorska skupina Sv. Višarij in Kamnitega lovca se na jugu s sedlom Prašnik, 1491 m, pripenja na greben Prednjih Lastovic. Proti zahodu se razrita in krušljiva pobočja Kamnitega lovca spuščajo v dolino Zajzero, proti vzhodu pa v dolino Mrzle vode.
Svojo pot bomo pričeli v Žabnicah in se po stari romarski poti v treh urah preko Višarskega grabna in Višarske planine povzpeli na Sv. Višarje. Po počitku bomo osvojili še naš cilj - Kamnitega lovca in se vrnili nazaj na Višarje (skupaj 2-2,5 uri), kjer bo prosto. Po dogovoru z udeleženci in glede na razpoložljiv čas se bomo v dolino v Ovčjo vas vrnili peš (2 h) ali z gondolo.

Vir: Zahodne Julijske Alpe (A. Mašera, 1998)

VIŠ, 2666 m, (Italija), 31. julij

Vodnika: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik.
Zahtevnost poti: zelo zahtevna pot.

PD Šoštanj skuša vsako leto organizirati vsaj en izlet v tujino z namenom spoznavanja tujih gorstev z različnih plati. V letu 2004 bomo organizirali izlet na Viš v Italiji, ki spada v slovensko narodnostno ozemlje in je tik ob slovenski meji.
Mi bomo hojo pričeli v Jezerski dolini in se mimo Viške glavice povzpeli do planinske koče G. Corsi, ki leži na višini 1854 m. Pot bomo nadaljevali po najkrajši poti na vrh, kjer nas bo v primeru lepega vremena pričakal čudovit razgled. Če bo dovolj časa, se bomo do koče vrnili preko Škrbine Zadnje špranje, drugače pa po direktni poti. Od koče se bomo vračali čez Viško planino nazaj v Jezersko dolino.
Pot je zaradi velike višinske razlike (1660 m) in nekaterih tehnično zahtevnejših mest primerna le za tiste z več kondicije in brez strahu pred višino. Viš je čudovita gora, vredna našega obiska.

OJSTRICA, 2350 m, 4. september

Vodnika: Martina Pečnik, Miran Hudej.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.

Naše izhodišče bo v Logarski dolini, pot bomo pričeli v smeri Klemenče jame. Na razpotju na Zgornji jami se bomo proti vrhu podali po Kopinškovi poti, ki sodi med zelo zahtevne poti. Pot je do vrha opremljena z jeklenicami. Na povratku bomo sestopali čez Škarje in nazaj na Klemenčo jamo ter dalje v Logarsko dolino.

Obvezna oprema za udeležence je čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet oz. dve vponki - matičarki in pomožna vrvica.

SMREKOVEC, 1577 m, 26. september

Pohod ob občinskem prazniku in Dnevih rekreacije 2004
Vodniki:Bojan Rotovnik in ostali vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.

Pohod na Smrekovec je sedaj že postal stalnica v programu praznovanj občinskega praznika in hkrati dnevov rekreacije. Start pohoda je pri gostišču Grebenšek. Pohodniki se nato mimo Homca, Luka, Brložnika in Doma na Smrekovcu povzpnejo na vrh Smrekovca in se nato po isti poti vrnejo. Vsako leto nas z golažem preseneti občina, Športna zveza Šoštanj nas preseneti z majicami in lovci nas pri Brložniku pričakajo s frajtonerico, čajem in pecivom.

GOZDNO-TURISTIČNA POT
POD URŠLJO GORO, 10. oktober

Vodnika: Evgen Drvarič, Brina Jerič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6 ur.

V oktobru se bomo odpravili v domače loge, in sicer bomo prehodili in spoznali Gozdno-turistično pot pod Uršljo goro. Urška, kakor ji domačini radi pravimo, je najvzhodnejši vrh Karavank in zaradi svoje lege nudi lep razgled po vsej Koroški do Kozjaka in Kamniško-Savinjskih Alp. Verjetno poznajo naši planinci vse poti, ki vodijo na Uršljo goro, legenda o gori pa je največkrat zavita v skrivnost. In kaj pravi? "Da je prišla sveta Uršula s svojimi spremljevalkami na Plešivec s Pohorja. Najprej so se sicer ustavile na sedelcu nad Šentanelom. Navdušenje nad čudovitim razgledom po Podjuni mimo Pece in Obirja je skalila skopuška skrb lastnika za travo, ki bi jo ob romanjih pohodili božjepotniki. Zato so pot nadaljevale do Plešivca, kjer je bil celo kamen tako mehak, da se je vdal pod rahlo stopinjo svetnice. Povodni mož, ki je dotlej živel v jezercu, kjer zdaj stoji najvišja cerkev na Slovenskem, je noč za nočjo s parom črnih Šisernikovih volov skrivaj zvozil vodo iz jezera s Plešivca na Pohorje."
Pred postavitvijo cerkve sv. Uršule leta 1609, ki je zrasla na pobudo tedanjega škofa Tomaža Hrena, so jo ljudje imenovali Plešivec, saj se nad gozdnatimi pobočji gore dviga siv apnenčast vrh, ki iz doline izgleda kakor pleša. Danes nam je bolj poznano in bližje ime Uršlja gora, sicer pa je to gora dveh imen. Na samo Uršljo se na poti ne bomo povzpeli. Kaj več o tem, kje bomo hodili, pa si lahko preberete v posebnem članku.

IZLET V NEZNANO, 30. oktober

Vodnika: Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik.
Zahtevnost: lahka pot.

Predsednik in podpredsednik sta letos že vnaprej povedala, da bo izlet v neznano v "Neznano". Glede na to, da smo šli predlani na Primorsko, lani na mejo med Štajersko in Dolenjsko, bomo letos šli verjetno na...

KOČEVSKA PLANINSKA POT, 20.-21. november

Vodnika: Matej Kortnik, Martina Pečnik.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 14 ur.

Že lani sta vas Martina in Andreja za uvod popeljali v te konce, in sicer na Kostelsko planinsko pot, ki se v krajšem odseku tudi stika s Kočevsko planinsko potjo. Temu koncu se bomo torej letos izognili in se lotili kar osrednjega dela Kočevske planinske poti, kjer se skrivajo tudi najbolj markantni in zanimivi vrhovi te poti. Kod nas bo vodila pot, bo znano šele po ogledu, ker je namreč Kočevska planinska pot zelo obsežna (za celotno pot potrebujemo pet dni), prav tako pa so velike težave s prenočevanjem, kajti planinskih postojank je v teh osamljenih, pa ravno zaradi tega čudovitih gozdovih Kočevske, zelo malo. Kot zanimivost naj povem, da spada ta del v področje največjega sklenjenega gozda jugozahodne Evrope in da ima poleg naravnih zanimivosti tudi bogato zgodovino. Torej vsi, ki vas zanimajo osamljene poti, prostrani gozdovi, oviti v niti zgodovine in časa, in polna pljuča čistega zraka, LEPO VABLJENI!

Viri: Kočevsko z Gornjo Kolpsko dolino in obrobjem Bele krajine, izletniška karta 1:50.000 (Geodetski zavod Slovenije, 1995)

BOŽIČNI POHOD NA SV. KRIŽ, 1051 m, 25. december

Vodniki: vsi vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.

Vsako leto šoštanjski planinci zaključimo z Božičnim pohodom na Sv. Križ. Start pohoda in odhoda skupin je pred gostiščem Grebenšek v Belih Vodah med 16.30 in 17, povratek z vrha pa med 20.15 in 20.45. Vodniki vodimo na poti od Grebenška mimo Kelnerja in na vrh po klasični poti.

NA GOLTEH OBNOVILI MOZIRSKO KOČO

Mozirski planinci so 24. avgusta 2003 s krajšo slovesnostjo odprli prenovljeno Mozirsko kočo na Golteh. Člani PD Mozirje so s Heliosovimi okolju prijaznimi barvami temeljito prenovili celotno zunanjost Mozirske koče, ki je bila nazadnje obnovljena leta 1996.

Mozirska koča je bila ena izmed petih izbranih planinskih postojank v projektu Obnova planinskih koč 2003, ki jo vodi Planinska zveza Slovenije v sodelovanju z Olimpijskim komitejem Slovenije - Združenjem športnih zvez in partnerjem PS Helios. Za prenovo okoli 300 kvadratnih metrov zunanjih lesenih površin je dvanajst planincev potrebovalo dva dni, porabili pa so 105 litrov okolju prijaznih barv.

Mozirsko kočo na 1356 metrih upravlja PD Mozirje od leta 1984 in je oddaljena iz Mozirja 16 km ter leži v bližini spodnjega dela smučišča Golte. Do glavnega parkirišča na Planinskih ravnah, od koder je do koče dvajset minut hoje, pelje lepo urejena asfaltna in makadamska pot. Koča ima v 19 sobah 52 ležišč višje kategorije in je stalno odprta.

S pokrite terase koče se ponuja proti jugu čudovit razgled na velik del Savinjske doline, proti zahodu vidimo bližnje Savinjske Alpe z markantno Ojstrico. Z roba v bližini koče se nam odpira še pogled na druge strani. Koča je odlično izhodišče za družinske pohodniške ture skozi goste smrekove gozdove na bližnje razgledne vrhove: krožna pot na Boskovec (1587 m), najvišji vrh Mozirskih planin, z razglednim stolpom 1 h, Medvedjak (1563 m) 1 h in malo bolj oddaljeni Smrekovec (1577 m) 2.30 h. S teh vrhov se spoznajo bližnji markantni vrhovi Raduhe, Pece, Travnika, Komna, Uršlje gore, Rogatca itd. Koča je priljubljena postojanka smučarjev pozimi in drugih obiskovalcev poleti.

Društvo PD Mozirje je bilo ustanovljeno leta 1950 in spada z okoli 400 člani med večja PD v Sloveniji. Na planinskih poteh po Mozirskih planinah je letos PD Mozirje obnovilo ali postavilo na novo 21 planinskih tabel in smerokazov.

vir: OBVESTILA PZS, september 2003

Ciklo SPORT

Dejan Kugonič s.p., Kidričeva cesta 2b

3320 Velenje, Tel. št.: 03/898-30-70

V TRGOVINI CIKLO SPORT V VELENJU IMAJO ČLANI PD ŠOŠTANJ

10% GOTOVINSKI POPUST!

ZAKAJ POSTATI ČLAN PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ?

1. Član planinske organizacije je...

Član planinske organizacije je oseba, ki se je odločila postati njen član zaradi želje po načrtnem obiskovanju naših čudovitih gora in izkazovanju svoje pripadnosti organizaciji ter ljubezni do gora. Planinstvo je odgovorna dejavnost. Ljudje se vključujejo v planinsko organizacijo zaradi pridobivanja znanja, ki ga je potrebno imeti pri tej aktivnosti, za osebno pripravljenost, za večjo osebno varnost in da se zdravi in zadovoljni vračajo na svoje domove (cilj je doseči zdravo življenje). Aktivno sodelovanje v planinstvu terja tudi zavarovanje članstva, varovanje gorske narave, da sleherni član da osebni prispevek k svojemu zdravju in delovni sposobnosti. In nenazadnje, zaradi želje po druženju z enako mislečimi.

Od osebe, vpisane v planinsko organizacijo, se pričakuje tudi aktivno sodelovanje v delu planinske organizacije, dajanje osebnega prispevka k delu, z vzgledom, solidarnostjo ter sofinanciranjem programov planinske organizacije na društvenem in slovenskem nivoju. Pri tem bodo člani planinske organizacije spoštovali planinsko etiko, kulturo, izgrajevali dobre medsebojne odnose, spoštovali Častni kodeks planinske organizacije ter njeno 110-letno izročilo.

2. Kategorije članstva planinske organizacije v letu 2004

- **A - člani** (člani z največ pravicami in ugodnostmi),
- **B - člani** (člani nad 18 let starosti),
- **B1- člani** (člani nad 70 let starosti - obračunska kategorija, popust na B članarino),
- **S, Š - člani** (srednješolci in študentje do 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov),
- **P, O - člani** (predšolski in osnovnošolski otroci).

Naš namen je, da te kategorije članstva ostanejo tudi v prihodnje. V letu 2004 bomo imeli 4 vrste članskih znamkic. Oseba, stara nad 70 let, ima pravico do B znamkice z popustom.

3. Solidarnost med članstvom

Iz sredstev članarine se sofinancira del programov PZS, krije stroške ugodnosti, solidarnostno regresira npr. tudi predšolske in osnovnošolske članske prispevke, jim brez stroškov daje v roke dnevnike Ringa raja in Mladi planinec, da lahko začno svojo planinsko pot. S tem se podpira vključevanje najmlajših v vrste PZS in razvoj organizacije. Pomembno je, da se to kar najbolje realizira.

Solidarnost z znižanim članskim prispevkom je izkazana tudi osebam, starejšim od 70 let, pri čemer so deležni istih bonitet kot B-člani.

PD lahko v res utemeljenih primerih, ki jih sami najbolje poznajo, v breme deleža svojih sredstev, solidarnostno odobrijo posameznikom nižjo članarino. V primeru, da se PD odloči svojemu članu odobriti takšen popust, je lahko ta oseba deležna ugodnejše članarine, kot jo je bil deležen v letu 2003 "P" član.

4. Ugodnosti članstva

4.1. Zavarovanja:

4.1.1. Osnovno zavarovanje velja za primer invalidnosti ali smrti pri planinski dejavnosti 24 ur dnevno.

A-ČLANI:

S plačilom članarine si A-člani pridobijo pravico do naslednjih zavarovalnih rizikov:

A) Zavarovanje za primer nezgodne invalidnosti do višine 2,000.000,00 SIT.
B) Zavarovanje za primer nezgodne smrti do višine 1,000.000,00 SIT.
C) Stroški reševanja v tujini in prevoz v domovino:
Ob plačilu članarine mu matično PD izda kartonček v angleškem jeziku, kot dokazilo o sklenjenem zavarovanju (priloga v angleškem jeziku) do višine 650.000,00 SIT.
D) Zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini:
Že sedaj slovenski planinci veliko obiskujejo tuja gorstva. Od 1. 5. 2004, s pridružitvijo Slovenije Evropski skupnosti, bo tega zanesljivo še več. To zavarovanje, ki ga je pripravila za članstvo PZS zavarovalnica TILIA d.d. v sodelovanju z zavarovalnico AXA Assistence (ZRN), je pripravljeno zanje. Zavarujejo se lahko vse zdrave osebe s stalnim prebivališčem v RS. Najavljenega koriščenja asistence ni mogoče stornirati.

A-člani imajo v članarini vključen A-paket za zdravstveno asistenco v tujini, in sicer:

- enkrat v zavarovalnem letu za čas do 10 dni;
- vključeni so naslednji riziki:
- postavitev diagnoze in napotitev oz. prevoz v bolnišnico,
- posredovanje nujnih sporočil,
- kritje stroškov za zdravniško oskrbo do dogovorjene višine 10.000,00 EUR,
- kritje stroškov za nujno zobozdravstveno oskrbo do dogovorjene višine 100,00 EUR,
- prevoz v domovino po zaključnem zdravljenju v tujini,
- prevoz posmrtnih ostankov v domovino do kraja pokopa.
- Cena paketa A znaša 9,75 EUR ali cca. 2.300,00 SIT.
- To zavarovanje velja za pretežni del evropskih držav, države sredozemlja ter bližnjega vzhoda (podrobne podatke dobite na svojem PD).
- A-član, ki je že izkoristil svoj dobropis zdravstvene asistence v tujini, se lahko, proti plačilu, odloči za kateri koli paket iz ponudbe zavarovalnice. Zavarovanje je kratkoročno in traja najmanj tri dni in največ 1 leto.

OSTALI ČLANI PZS:

S plačilom članarine si ostali člani PZS pridobijo pravico do naslednjih zavarovalnih rizikov:

Zavarovanje za primer nezgodne invalidnosti do višine 2,000.000,00 SIT.
Zavarovanje za primer nezgodne smrti do višine 1,000.000,00 SIT.

4.1.2. Dopolnilno zavarovanje ob doplačilu:

Stroški reševanja v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino - doplačilo 300,00 SIT.
Ostali člani PZS imajo na voljo kot dodatno ugodnost možnost skleniti zavarovanje za reševanje v tujini in prevoz v domovino do višine SIT 650.000,00 - (navodila so v nadaljevanju).

Zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini (podatke o področju veljavnosti dobite na svojem PD).
Vsi ostali člani PZS lahko koristijo zdravstveno assistenco v tujini po programih in ceniku in še druge informacije, ki jih pripravi zavarovalnica in bodo na razpolago na PD ali PZS.

4.1.3. Navodilo za sklepanje turističnega zdravstvenega zavarovanja z asistenco v tujini - Zavarovalnica Tilia d.d.

A-ČLANI:
- 10 dni pred potovanjem sporočijo svoje podatke in podatke o potovanju osebno na Zavarovalni agenciji KOPRIMA d.o.o., Hrenova 21, 1000 Ljubljana, po telefonu 01-241-38-40, ali po faxu št. 01-241-38-44, in sicer:
- ime in priimek, naslov,
- št. osebnega dokumenta (potni list, osebna izkaznica),
- dokazilo o plačani A-članarini,
- datum odhoda in prihoda ter država potovanja.
- Takoj po prejemu obvestila o nameravanem koriščenju zdravstvenega zavarovanja bo KOPRIMA:
- preverila, ali je planinec na seznamu A-članov in ali je že izkoristil svoj paket zdravstvenega zavarovanja;
- izstavila polico oz. kartonček za ustrezno potovanje z **navodili in jih** izročila upravičencu oz. po potrebi dostavila po pošti.

OSTALI ČLANI PZS:
Velja tudi za A-člane, ki so svoj bonus asistence že izkoristili:
- 10 dni pred potovanjem sporočijo svoje podatke in podatke o potovanju osebno na Zavarovalni agenciji KOPRIMA d.o.o., Hrenova 21, 1000 Ljubljana, po telefonu 01-241-38-40, ali po faxu št. 01-241-38-44, in sicer:
- ime in priimek, naslov;
- št. osebnega dokumenta (potni list, osebna izkaznica);
- datum odhoda in prihoda ter država potovanja;
- plačilo izbrane kombinacije zavarovanja se izvrši na TRR zavarovalnice TILIA d.d., Novo mesto, Seidlova 5, št. 03150-1000015755, (sklic na št. 2000001), kopijo dokazila o plačilu pa se nemudoma dostavi KOPRIMI d.o.o.; možno je tudi plačilo v gotovini ali s čekom na sedežu KOPRIME d.o.o. v Ljubljani;
- takoj po prejemu dokazila o plačilu bo KOPRIMA izstavila polico in kartonček za ustrezno potovanje z **navodili in jih** izročila upravičencu oz. po potrebi dostavila po pošti.

- Planinska društva bodo redno mesečno pošiljala na Planinsko zvezo Slovenije osebne podatke članstva, ki so se vpisali ali obnovili A kategorijo članstva, PZS pa zbir teh podatkov enako redno mesečno naprej Zavarovalni agenciji Koprima.

POMEMBNO!

1. GLEDE NA TO, DA JE POTREBNO PRIPRAVITI DOKUMENTACIJO, JO DOSTAVITI ZAVAROVALNICI TILIA D.D. IN TUDI OBVESTITI CENTRALNO ZAVAROVALNICO AXA ASSISTANCE, SE ZAVAROVANJE SKLEPA **10 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE**
2. SKLENJENE POLICE **NI** MOGOČE STORNIRATI!
3. URADNE URE KOPRIMA D.O.O.: VSAK DAN MED 8. IN 14. URO.
4. Z VPLAČILOM ČLANARINE OZ. DODATNIH ZAVAROVANJ JE ČLANSTVO PRIDOBILO ZAVAROVANJE IN JE TAKO ZAVAROVANO, KOT JE IZ PONUJENIH MOŽNOSTI IZBRALO IN TO SKLENILO.
   RAZUMLJIVO, DA ZAVAROVALNICA SPREJEMA SVOJE OBVEZE, VENDAR SO PD DOLŽNA, DA PODATKE O VPISU ALI OBNOVITVI ČLANSTVA IN S TEM PRAVICO DO ZAVAROVANJA TEKOČE OZ. **ČIM PREJ** (NAJPOZNEJE ENKRAT MESEČNO) POSREDUJEJO PZS.
   DA BO TA LAHKO PREJETE PODATKE POSREDOVALA NAPREJ ZAVAROVALNICI, SE MORA VSAKDO, KI SE VKLJUČI V TE POSLE, ZAVEDATI **ODGOVORNOSTI** IN **ČASOVNE** VEZANOSTI TEH AKTIVNOSTI.

4.1.4. Navodilo za sklepanje dodatnega zavarovanja za primer reševanja v tujini in prevoz v domovino:

A-ČLANI:
A-člani imajo stroške reševanja v tujih gorstvih vključene v članarino. Ob plačilu članarine mu PD izda podpisan kartonček v angleškem jeziku, ki predstavlja potrdilo, da je član zavarovan za primer reševanja in prevoza v domovino do višine 650.000,00 SIT.

OSTALI ČLANI PZS:
Ob doplačilu premije 300,00 SIT se lahko tudi vsi ostali člani PZS zavarujejo za primer reševanja v tujih gorstvih in stroške prevoza v domovino do višine SIT 650.000,00.

Postopek:
- planinci na matičnem PD vplačajo 300,00 SIT in PD jim izpolni in izroči podpisan kartonček v angleškem jeziku kot dokazilo, da je zavarovanje sklenjeno;
- PD zadrži del kartončka za svoj arhiv;
- PD sezname članstva, ki so se dodatno zavarovali, redno mesečno pošilja na PZS, istočasno pa nakazuje na TRR Planinske zveze Slovenije tudi vplačane premije ter ji posreduje fotokopije plačilnih nalogov za zneske zavarovanj, vplačane PZS;

- PZS sestavlja sezname članov PZS, ki so se odločili in vplačali premijo za dodatno zavarovanje in jih redno mesečno pošilja KOPRIMI d.o.o. Na podlagi teh seznamov KOPRIMA sestavi Anekse h generalni polici. Na osnovi podpisanih Aneksov Zavarovalnica TILIA izstavlja fakture PZS za dodatna zavarovanja.

4.1.5 Navodilo za uveljavljanje zavarovanja v primeru nesreče

Vse kategorije članstva PZS s plačano članarino pred dnevom nesreče morajo vsako nesrečo prijaviti na za to predvidenem obrazcu, ki ga dobe na svojem PD ali PZS.
Izpolnjeni obrazec, skupaj z medicinsko in drugo dokumentacijo, ki je potrebna za rešitev odškodninskega zahtevka, je potrebno s priporočeno pošiljko poslati na PZS.
Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v tujini in prevoz v domovino.
V vseh primerih je treba priložiti kopijo potrdila o plačilu članarine.

4.2. Popusti pri nočitvah

Člani planinske organizacije imajo z vplačano članarino za tekoče leto **50 % popusta** pri prenočevanju v vseh planinskih kočah v Sloveniji.

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA uživajo vsi člani PZS tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Kje imajo člani PZS te ugodnosti, bo objavljeno v Planinskem koledarčku za leto 2004 in Obvestilih PZS.

Pravico do 50 % popusta na polno ceno prenočevanja imajo **v sobah in na skupnih ležiščih** vsi člani PZS z veljavno izkaznico, člani slovenskih zamejskih planinskih društev in slovenskih planinskih društev v tujini, člani Planinske zveze Hrvaške, na osnovi bilateralnega sporazuma iz leta 1992 in člani planinskih organizacij, včlanjenih v UIAA, s katerimi ima PZS sklenjen sporazum o reciprociteti. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein
Liechtenstein	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichister Alpenverein
Luxembourg	GAL - Groupe Alpin Luxembourgeois
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club
	CAB - Club Alpin Belge
Nizozemska	NKBV - Niederlandse Klim - en Bergsport Vereniging
Švica	CAS - Club Alpin Suisse
	AACBa - Akademischer Alpenclub Basel
	AACB - Akademischer Alpenclub Bern
	CAAG - Club Alpin Académique Geneve
	AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
Španija	FEDME - Federacion Español de Deportes de Montaňa
Velika Britanija	AC - Alpine Club
Italija	CAI - Club Apino Italiano
	AVS - Alpenverein Südtirol
Francija	CAF - Club Alpin Français
Slovenija	PZS - Planinska zveza Slovenije

4.3. Popusti pri nabavi planinskih edicij v letu 2004

Člani planinske organizacije imajo popust pri nabavi edicij, zemljevidov ter planinske literature, ki jo založi Planinska založba PZS. To je z enakim popustom na voljo tudi PD, če žele to posredovati svojim članom. Osebe, ki si zberejo A kategorijo članstva, prejmejo letno ugodneje tudi 11 številk najstarejšega slovenskega glasila Planinski vestnik. V primeru, ko je v družini več A-članov, prejme vsak nadaljni A-član, ki ne želi prejemati Planinskega vestnika, na osnovi svojega pisnega obvestila o tem na uredništvo PV dobropis v vrednosti Planinskega vestnika, ki ga bo lahko vnovčil pri nabavi v Planinski založbi na PZS.

4.4. Planinski koledarček in Planinski informatorček

Že uveljavljen Planinski koledarček je bil deležen zelo različnih mnenj, enako Planinski informatorček (to je knjižica, ki nudi možnost vstavljanja plan. in osebne izkaznice, raznih informacij, obvestil,...). Prevladalo pa je mnenje, da naj koledarček in informatorček na osnovi seznama, ki ga pripravijo predsedniki, prejmejo člani vodstev PD in PZS ter A-člani. Osebe, ki bodo želele nabaviti eno, drugo ali oboje, bodo to lahko po dejanskih stroških nabavile na matičnem PD, ki jih bo za te potrebe naročilo na PZS.

4.5 Popusti pri nabavi planinske opreme

Osebe, ki se izkažejo z veljavno planinsko izkaznico, imajo trenutno že v osmih podjetjih, ki imajo številne prodajalne športne opreme ter obutve po vsej Sloveniji, posebne popuste.

Izdelovalec/trgovina	Popusti za individualne člane
Alpina Žiri	10 %
Annapurna Way	10 % za gotovino in 5 % za kreditne kartice
Dumo d. o. o.	15 %
Iglu Sport	10 % za gotovino in 5 % za negotovino
Planika Kranj	15 %
Promontana Kranj	15 %
Sport Extreme	5 % in 20 % pri skupno dogovorjenih akcijah
Tomas Šport 2	15 %
CIKLO ŠPORT (TC Velenje)	10%

4.6 Komercialni popusti

Ugodnosti in popuste dajejo članstvu PZS tudi zavarovalnica Tilia, Zavarovalno zastopstvo Koprima ter drugi.

5. Trajanje članstva

Vsakoletno članstvo traja od 1. 1. do 31. 1. naslednje leto (13 mesecev). PZS bo poskrbela, da bo PD ves članski material za naslednje leto na razpolago do 15. 12. iztekajočega se leta.
Predvsem zavarovanje vsakega člana PZS za primer nezgode in njegova varnost narekujeta, da je članarina tekoče poravnana, s čimer si član zagotovi neprekinjeno zavarovanje, in sicer od 24. ure na dan vplačila članarine do 31. 1. naslednje leto. PD morajo na to zelo pomembno zadevo članstvo

nenehno opozarjati. PD predlagamo, da svojim članom omogoči poravnati članarino za leto 2004 od 15. 12. iztekajočega se leta do 31. 3. novega leta, da bi lahko ugodnosti zavarovanja in bonitet koristili praktično vse leto. Na to naj člane opozorijo s pisnim obvestilom in objavo v društveni oglasni omarici ali na krajevno običajen način.

PD tudi predlagamo, da do 15. 12. pozovejo svoje A-člane, da poravnajo članarino do 31. 1. naslednje leto, s čimer si zagotove neprekinjene zavarovalne ugodnosti, svojo varnost in neprekinjeno prejemanje Planinskega vestnika.

6. Članarina

Članarina predstavlja prispevek, ki ga vsak član sleherno leto prispeva za potrditev svoje pripadnosti, za sofinanciranje programov osnovnega delovanja ter za pridobitev ugodnosti, ki izhajajo iz članstva v Planinski zvezi Slovenije.

ČLANARINA PD ŠOŠTANJ ZA LETO 2004

(po sklepu seje Upravnega odbora PD Šoštanj z dne 4. decembra 2003)

Vrsta Čl.	Obrazložitev	Članarina
A-člani	(člani z največ pravicami in ugodnostmi)	13.000 SIT
B-člani	(člani nad 18 let starosti)	3.500 SIT
B1-člani	(člani nad 70 let starosti - obračunska kategorija, popust na B članarino)	2.000 SIT
S + Š-člani	(srednješolci in študentje do 26. leta ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov)	2.000 SIT
P + O-člani	(predšolski in osnovnošolski otroci)	1.000 SIT
POD-člani *	(brez ugodnosti)	2.000 SIT

Zneski skoraj vseh vrst članarine so za okoli 10 % nižji od cen, ki jih predlaga Planinska zveza Slovenije.

Višina članarine in stroški ugodnosti so odvisni od vrste izbrane kategorije članstva in so direktni (članska znamkica, zavarovanja, popusti v tujih planinskih postojankah, Planinski vestnik, Planinski koledarček ter informator,...) in indirektni, tisti, ki izhajajo iz veljavnega statusa člana ter jih organizacija zagotavlja za vse članstvo (popusti v naših planinskih kočah ter postojankah, komercialni popusti, popusti pri nabavi opreme itd.).

Družinska članarina je namenjena družinam (za družinske člane se štejejo poleg staršev mladi do 26. leta, če imajo status študenta in se izkažejo z ustreznim dokumentom, ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov. D članarina je seštevek dejanskih vrst članarin, ki članom družine glede na starost pripadajo. Ob skupnem vplačilu članarine za vse člane družine se na sešteti znesek prizna **10 % popust**. Za družino se šteje tudi samohranilka (samohranilec) z otrokom oz. z otroki.
Primer plačila članarine za štiričlansko družino:

- oče in mati se odločita za B članarino	2 x 3.500 = 7.000 SIT
- dva otroka s P in O kategorijo članstva	2 x 1.000 = 2.000 SIT
	9.000 SIT
- 10 % popust znaša	**900 SIT**
	za plačilo ostane 8.100 SIT

Opozorilo: Pri A-članih se za obračun popusta upošteva članarina, zmanjšana za ceno PV (6000 SIT) in zdravstveno asistenco (2300 SIT), to je od 4700 SIT.

Upravni odbor PD Šoštanj je sprejel nižje cene članarine od predlaganih in tako v jubilejnem letu svojega delovanja podaril članom okoli 10 % popusta pri plačilu članarine. Družine imajo v letu 2004 dodatni 10 % popust na plačilo članarine, kar za družine pomeni, da imajo skupno okoli 20 % popusta (priporočilo PZS).

* ***UO PD Šoštanj se je odločilo, da v jubilejnem letu ponudi tudi možnost podpornega članstva (POD). Članarina je namenjena planinsko neaktivnim članom, ki s plačilom podporne članarine finančno podprejo delovanje PD Šoštanj, nimajo pa ugodnosti, ki jih imajo redni člani. Vsi podporni člani lahko aktivno delujejo v PD Šoštanj in bodo med prejemniki Planinskega popotnika 2005.***

7. Izvleček iz Pravil Planinskega društva Šoštanj

17. člen

Član PD Šoštanj lahko postane vsakdo, ki sprejema pravila in program društva, če plača članarino in podpiše pristopno izjavo. Član PD Šoštanj je lahko tudi tuj državljan pod pogojem, da se s tem strinja UO PD.
Če se v društvo včlani mladoletnik do dopolnjenega 7. leta starosti, podpiše pristopno izjavo njegov zakoniti zastopnik, od mladoletnikovega 7. leta do dopolnjenega 15. leta starosti pa mora zakoniti zastopnik pred njegovim vstopom v društvo podati pisno soglasje.

19. člen

Pravice članov PD Šoštanj so, da:
- delujejo in odločajo o delu v PD Šoštanj,
- volijo in so lahko izvoljeni v organe PD Šoštanj in drugih planinskih organizacij,
- dajejo predloge in pobude za delovanje PD Šoštanj,
- so obveščeni o delu organov PD Šoštanj,
- uživajo pravice, ki jih daje PD Šoštanj svojim članom.

20. člen

Dolžnosti članov PD Šoštanj so, da:
- izvršujejo naloge, ki so jim zaupane,
- s svojim delom izvajajo pravila PD Šoštanj in drugih planinskih organizacij, v katere je PD Šoštanj včlanjeno,
- se udeležujejo občnih zborov in drugih oblik delovanja PD Šoštanj,
- plačujejo članarino,
- opravljajo še druge dolžnosti v skladu s pravili PD Šoštanj in PZS.

CILJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE DO ČLANSTVA je, da mu omogoči varno in pestro športno dejavnost v gorah.

1. Izhodišče Planinske zveze Slovenije pri konceptu članarine je, da je ta v funkciji:
- sofinanciranja dogovorjenega programa in načrtov matičnega planinskega društva in PZS;
- zagotovitve zavarovanja vsega članstva za primer nezgode v času opravljanja planinske dejavnosti;
- zagotavljanja ugodnosti pri izvajanju planinskih dejavnosti.

2. Ugodnosti članov planinske organizacije so:
- družinski popust pri plačilu članarine;
- zanimivi programi za člane planinskih društev;
- programi v okviru planinske organizacije;
- vzgojno-izobraževalni programi v organizaciji PZS;
- nezgodno zavarovanje iz programa dejavnosti PZS;
- organizacija seminarjev, tečajev, predavanj in planinskih šol pod vodstvom izšolanih in izurjenih vodnikov, mentorjev in inštruktorjev;
- komercialni popusti pri nabavi planinske opreme z akcijskimi ponudbami zaščitne opreme (8 podjetij po Sloveniji in ugodne nadaljnje zavarovalniške ponudbe);
- popusti pri prenočevanju v planinskih kočah PZS;
- recipročni popust v planinskih kočah sedmih alpskih držav Evrope;
- popust pri nabavi strokovne literature, zemljevidov, vodnikov in edicij Planinske založbe;
- planinski koledarček s podatki planinskih koč, večjih prireditev, seznamom planinskih društev, koristnimi navodili ter napotki za varno hojo v gorskem svetu.

vir: Obvestila PZS, junij 2003

Članske znamkice in izkaznice lahko kupite:

... v CVETLIČARNI NAHTIGAL, Trg Bratov Mravljak 1, Šoštanj
... pri ZINKI MOŠKON, Florjan 279, Šoštanj

Postani član/ica PD Šoštanj in spoznaj vsaj delček aktivnosti, ki jih prirejamo zate!

PODPISANE TRIPARTITNE POGODBE O POPUSTU PRI NAKUPU ALPINISTIČNIH ČELAD

Med Zavarovalnico Tilia, d.d. Novo mesto, Planinsko zvezo Slovenije in prodajalci:
- ANAPURNO, Švarova 14, 1000 Ljubljana,
- IGLU SPORT, Tržaška 393, 1000 Ljubljana,
- PROMONTANA, Kolodvorska 2, 4000 Kranj,
- TREKING ŠPORT, Tbilisijska 59, 1000 Ljubljana

so bile podpisane pogodbe o popustu pri nakupu alpinističnih čelad. Upravičenci do navedenega popusta so A-člani planinske organizacije. S tem planinska organizacija - Planinska zveza Slovenije pričenja s prizadevanji za varnost planincev in priporoča vsem obiskovalcem gora, da upoštevajo nasvete za samovarovanje.

vir: Obvestila PZS, junij 2003

Hervis SPORTS

HERVIS d.o.o. - šport in moda
Šalek 112, 3320 Velenje, Tel. št.: 03/898-47-71
El. pošta: hervis.velenje@hervis.si

Delovni čas:
ponedeljek - petek: 9h do 21h
sobota: 8h do 21h
nedelja: 9h do 15h

V POSLOVALNICI HERVIS VELENJE IMAJO ČLANI PD ŠOŠTANJ 5% POPUST!

Navodila članom PD Šoštanj za uveljavljanje popusta v trgovini Hervis v Velenju:
- popust lahko uveljavljate le s člansko izkaznico, na katero je nalepljena znamkica za tekoče leto,
- popusti se ne seštevajo,
- v času razprodaj popustov ni možno koristiti,
- popusti veljajo za vse artikle, tudi akcijske,
- za artikle, ki so označeni z: blago z napako, zadnji kos, vroča ponudba ipd. popusta ni mogoče koristiti.

Športna zveza Šoštanj

ŠPORTNA ZVEZA ŠOŠTANJ
Kajuhova cesta 15 (p. p. 26), Šoštanj
http://www.sportna-zveza-sostanj.si

Športna zveza Šoštanj je bila ustanovljena 7. februarja 1996 z namenom, da poveže delovanje športnih društev pri izvajanju večjih in splošno koristnih projektov na lokalnem nivoju.

Do vključno leta 2003 se je v Športno zvezo Šoštanj včlanilo 18 športnih društev oz. klubov:
Društvo tabornikov rod Pusti grad Šoštanj, Kegljaški klub Šoštanj, Košarkarski klub Elektra, Letalsko modelarski klub Šoštanj, Moto klub AMA Šoštanj, Namiznoteniški klub Spin Šoštanj, Nogometni klub Šoštanj, Odbojkarski klub Šoštanj – Topolšica, Planinsko društvo Šoštanj, Ribiška družina Paka Šoštanj, Rokometni klub veterani Šoštanj, Šahovski klub Šoštanj, Šaleški bridge klub Velenje, Šaleški jamarski klub "Podlasica" Topolšica, Športno društvo Gaberke, Športno društvo Šoštanj, Ženski kegljaški klub Šoštanj in Ženski odbojkarski klub Kajuh Šoštanj.
Aktivnosti Športne zveze Šoštanj:

- organizacija vsakoletne prireditve Dnevi rekreacije, ki je največja športna prireditev v zahodnem delu Šaleške doline,
- izbor najboljših športnikov, športnih delavcev in športnih društev na področju Občine Šoštanj,
- upravljanje Doma TVD Partizan Šoštanj, kjer se izvaja večina športno-rekreativnih programov,
- sodelovanje pri pripravi pravnih aktov s področja športa v Občini Šoštanj,
- izvajanje informatizacije in obveščanja na področju športa na lokalnem nivoju (lastne spletne strani, upravljanje športnih registrov, priprava mesečnega napovednika športnih prireditev, objava prireditev v spletni aplikaciji Koledar ipd.).

Jamarski klub Topolšica

Pogled v 27 let delovanja Jamarskega kluba Topolšica

Jamarski klub Topolšica je bil ustanovljen 20. maja leta 1976. Pobudnik za ustanovitev je bil Marjan Vertačnik, ki je okrog sebe zbral 10 somišljenikov in ljubiteljev narave. Klubska dejavnost se je takrat osredotočala predvsem na raziskave kraških jam na hribu Lomu nad Topolšico. Istega leta so raziskali okoli 200 m dolgo vodno Ciglerjevo jamo in v njej našli lepo kapniško okrasje. Ciglerjeva jama je še danes največja jama na območju Šaleške doline.

Velik izziv je takratnim raziskovalcem pomenil tudi izvir Ljubije v Belih Vodah ter z njim povezano zaledje v Zaloki pod

Smrekovcem. Ker se brez potapljanja v izvir ni dalo priti, so jamarji poskušali prodreti v vodni sistem od zgoraj, torej skozi požiralnike v Zaloki. V ta namen je bilo organiziranih več raziskovalnih taborov. Na enem od teh je nastala tudi fotografija članov takratne ekipe, posneta v bazi, ki so si jo jamarji uredili v enem od gospodarskih poslopij. Izmed sedmih članov na tej fotografiji sta danes aktivna le še dva, in sicer Slavko Hostnik (stoji prvi z leve) ter Mirko Močnik (stoji drugi z leve). Ostali udeleženci na sliki so: tretji z leve stoji Branko Lukanc, četrti Peter Stropnik, prvi z leve čepi Franc Kovač, drugi Branko Aravs, tretji Bernard Koželjnik. Fotografijo je posnel žal že pokojni Darko Koželjnik.

Leta 1979 je bil za predsednika Jamarskega kluba Topolšica izvoljen Darko Koželjnik. Klub je takrat štel 25 članov. Pričelo se je intenzivno delo v klubu. Organizirali so več jamarskih akcij v že znane jame v okolici Loma, Zaloke, Plešivca, Gaberk, Uršlje gore, Gore Oljke ter v Lokoviško, Konečko, Ciglerjevo, Tajno jamo in Hudo luknjo.

V letih od 1980-1982 so organizirali več taborov:
- v Zaloki,
- na Mozirski planini,
- na Raduhi v sodelovanju s klubom Črni galeb iz Prebolda.

Med drugim so se udeležili raziskovanja Brezna presenečenj na Dobrovljah in srečanja slovenskih jamarjev v Kačni jami.
V jeseni leta 1984 je skupina topolških jamarjev odkrila nadaljevanje v Rotovnikovi jami pri Šoštanju. Ta jama je sedaj lepo turistično urejena v dolžini 54 m, žal pa za javnost zaprta. Naslednje leto so se jamarji lotili raziskave tehnično zahtevnega Brezna dveh lobanj na Golteh, v katerem so prodrli do globine 152 m.
Avgusta leta1985 so se trije člani kluba za več dni odpravili na Dleskovško planoto, točneje na planino Ravne. To je bilo prvo srečanje topolških jamarjev z visokogorskim krasom in njegovimi posebnostmi. Spustili so se v 140 m globoko brezno poleg pastirske koče. Navezali so tudi stike s takratnim pastirjem. Prijateljske vezi s tamkajšnjimi pastirji ter domačini so jamarji ohranjali vsa leta raziskovanj na tem območju. Pastirji in domačini so jim pokazali mnogo vhodov v do takrat še neraziskane jame, često pa so pastirske koče jamarjem nudile prenočišče.
Leta 1986 je je bilo v klubu že 42 članov. Največji dogodek tega

leta je bila proslava v počastitev 10-letnice ustanovitve kluba, na kateri so razvili klubski prapor. Prireditev je bila izvedena v hotelu Vesna v Topolšici.

V naslednjih letih so v okolici Šoštanja in Topolšice raziskali preko 40 novih jam. Redno so se udeleževali raziskovalnih taborov na Korošici, kjer so skupaj s kolegi iz Prebolda, Kamnika in Domžal raziskovali visokogorski kraški svet. V dveh letih je bilo na teh taborih odkritih, raziskanih in dokumentiranih preko 200 novih jam. Najglobljo jamo med njimi, t. j. Brezno nad Vodolami, pa so kasneje samostojno raziskali topolški jamarji do globine 288 m. Jama je bila tehnično izjemno zahtevna za raziskovanje, saj je bila polna ožin, meandrov in brezen. O težavnosti te jame govori podatek, da so morali v njo kar 17 krat, preden so dosegli končno globino.

Leta 1991 sta dva jamarja na planoti pod Moličko pečjo v Kamniških in Savinjskih Alpah odkrila obetavno jamo, ki je kasneje dobila ime Zadnikovo brezno. Po seriji raziskav so prodrli do takrat rekordne globine Kamniških in Savinjskih Alp - 682 m. Raziskave te jame so trajale do leta 1995, ko je bila prinešena iz jame zadnja oprema. Končna globina Zadnikovega brezna, ki so ga dosegle raziskovalne ekipe, sestavljene iz več jamarskih klubov, znaša 1130 m. V tej jami so topolški jamarji leta 1993 barvali vodo na globini 145 m. Obarvana voda se je po treh dneh pojavila v Pečovskem studencu pri Lučah ter v še nekaterih občasno aktivnih izvirih med Pečovskim studencem in Iglo.

V kasnejših letih so topolški jamarji občasno še zahajali na Dleskovško planoto, kjer so po terenu iskali nove jame. Našli in raziskali so precej zanimivih jam, vendar takega uspeha kot v primeru Zadnikovega brezna niso več ponovili.

Leto 1992 je v zgodovini jamarskega kluba pomembno tudi zato, ker so takrat organizirali prvi jamski potop v izvir Ljubije v Belih Vodah. Resda se nihče od topolških jamarjev ni potopil v izvir, zato pa sta dva jamska potapljača iz Kopra in Ljublane posredovala obetavne podatke o situaciji v izviru. Ugotovljeno je bilo, da je sifon dolg 22 m, za njim pa se odpira lepa vodna jama z 20 m visokim slapom.

V naslednjih letih so se jamarji ukvarjali predvsem z raziskavo Zadnikovega brezna, zato so raziskovanje izvira Ljubije začasno prekinili. Leta 1997 so štirje člani kluba opravili izpit za potapljača in se še istega leta samostojno podali na ogled tega izvira. Ključna oseba pri tovrstnih raziskavah je bil sedanji predsednik Dani Urbanc, ki se je že prej ukvarjal s potapljanjem in se je v tej športni disciplini dobro znašel. V letu 2002 je topolškim jamarjem po seriji raziskav v izviru Ljubije uspelo prodreti 438 m daleč v notranjost kraškega masiva Golt. Pri tem so morali premagati 6 sifonov. Na koncu jame so odkrili večjo dvorano dimenzij 50 x 40 m, ki se nahaja natanko pod lovsko kočo na Konečki planini. Če bi torej pri lovski koči izvrtali vrtino, bi z njo dosegli omenjeno dvorano. Izvir Ljubije s tem še seveda ni dokončno raziskan, saj se v kaminih dvorane odpira kar nekaj možnosti nadaljevanja, pa tudi skozi sedmi sifon bi se morda še dalo priti. Vendar pa so takšne raziskave izjemno naporne in nevarne, saj je treba tovoriti skozi celo jamo težko potapljaško opremo. Še vedno pa jamarji upajo, da bi v sistem za izvirom Ljubije uspeli prodreti skozi katero izmed višje ležečih jam.

Leto 2002 je dejansko bilo v znamenju potapljanja v jamah. Poleg raziskav izvira Ljubije so topolški jamarji v tem letu izvedli potop v sifon 450 m dolge Erjavčeve jame v bližini Igle. Dani Urbanc se je v sifon z zelo kalno vodo potopil 25 m daleč in 9 m globoko in ugotovil, da se sifon še kar nadaljuje. Druga raziskovalna ekipa pa je medtem prebila ožino v enem izmed višje ležečih stranskih rovov in odkrila 100 m dolg kapniški rov, ki pa je jamarje pripeljal preko brezna oziroma kamina v že znan spodnji del jame.

Dva člana Jamarskega kluba Topolšica sta že 15 let tudi člana jamarske reševalne službe Slovenije s kratico JRS. JRS je podobno kot GRS, kinološka reševalna služba, gasilci in druge vključena v državni sistem zaščite in reševanja – ZARE, ki spada v resor Ministrstva za obrambo. JRS je zadolžena za reševanje ljudi in živali iz jam. Ker je reševanje iz jam izjemno kompleksna naloga, morajo jamarski reševalci stalno trenirati in se izobraževati. Letno JRS izvede štiri do šest reševalnih vaj v večjih slovenskih jamah ter organizira seminarje iz tehnik reševanja, prve pomoči ipd.

Jamarski klub trenutno šteje 30 članov, od teh je približno tretjina aktivnih. Je član jamarske zveze Slovenije in Športne zveze Šoštanj. Od leta 1996 ima tudi svojo spletno stran z naslovom http://www.jamarski-klub-topolsica.si.

Slavko Hostnik

Lovska družina Smrekovec Šoštanj

Lov je bil nekoč prvobitna dejavnost človeka, predvsem za zagotavljanje hrane in preživetja. Kasneje, po obdobju srednjega veka, je postal prestižna dejavnost veleposestnikov in plemstva. Do obdobja druge svetovne vojne je lovstvo domena le premožnih meščanov in tistih, ki so si lahko to privoščili. Lovstvo na slovenskem pa ima tudi izrazit slovenski narodnobuditeljski pomen. Podobno kot planinska organizacija se je Slovenska lovska zveza, ki je bila ustanovljena 1909, borila z nemškimi lovskimi organizacijami za prevlado in vpliv slovenskih lovcev v takratni dravski banovini.

Za začetek lovskih družin v Sloveniji lahko štejemo leto 1947, ko je takratna vlada dovolila ustanavljanje lovskih družin. Večina lovskih družin ima za svoje leto ustanovitve zapisano prav to leto. Tudi začetki lovske družine Smrekovec Šoštanj segajo v leto 1947. Takrat je nekaj lovskih navdušencev ustanovilo Lovsko družino Šoštanj Topolšica. Ta lovska družina se je leta 1954 razdelila v dve lovski družini, ki sta se kasneje preimenovali v LD Smrekovec in LD Velunja.

Lovska družina Smrekovec gospodari z loviščem, velikim skoraj 5500 hektarjev. Lovišče poteka od šoštanjskega jezera preko obronkov Lokovice, čez vrh Skornega, po potoku Ljubije mimo visokoležeče kmetije Leskovšek na Kal in od tam po občinski meji na vrh Smrekovca. Od tu se meja spusti na Kramarico in po vrhu Staknetovega vrha v grape Virtičevih gozdov in do Slemena. Od tu se spustimo do Žlebnika in do Lajš ter se zopet vrnemo k šoštanjskemu jezeru.

Naše lovišče je bogato z raznovrstno divjadjo. Ob jezeru srečamo raznolike vrste ptic, ki so skoraj vse razen race mlakarice zavarovane. V osrednjem delu lovišča so najbolj pogoste vrste divjadi srnjad, jelenjad, divji prašiči ter lisice. V višjih predelih lovišča lahko srečamo gamse, ruševca, divjega petelina, belega zajca ter celo medveda. Največja zver v Sloveniji, medved, je zelo pogost gost naših gozdov. Njegove poti vodijo od Menine planine do višje ležečih gozdov zgornje savinjske doline. Medved je zelo previdna žival in se giblje v glavnem le ponoči ter se človeka v velikem loku tudi izogiba. Včasih kakšen mlad in neizkušen medved zaide tudi v nižje predele lovišča. Eden izmed takih je pred letom tragično končal pod kolesi vlaka v Penku.

Lovci se pri svoji dejavnosti ukvarjamo predvsem z varstvom in gojitvijo divjadi. Pri svojem delu skušamo delno zagotavljati ugodne pogoje preživetja za živali, ki krasijo našo naravo. Preko leta očistimo veliko površin zaraslih travnikov, pripravljamo krmo na krmnih njivah in v jesensko zimskem času zalagamo krmišča za divjad, ki to potrebuje. Preko leta veliko dela in finančnih sredstev namenimo tudi poravnavanju škod, ki jih povzroči divjad na kmetijskih površinah. Odstrel divjadi je končno dejanje, ki ga lovci opravimo za uravnavanje staleža divjadi. Nekatere vrste divjadi, kot so srnjad, jelenjad lisice in divji prašiči, moramo odstreljevati, da je njihovo število v okviru dopustnega za okolje. Pri tem skrbno pazimo, da odstrelimo le toliko, kolikor lahko narava obnovi.

Lovska družina ima za svoje društveno in lovsko življenje na razpolago dve lovski koči v Belih Vodah in v Klošah. Koče so zgradili člani družine s svojim delom in sredstvi. V LD se posebej posvečamo tudi vzreji pasemskih lovskih psov. Na tem področju imamo dobre uspehe predvsem s pasmami krvosledov. Lovci posvečamo precej časa tudi strelstvu. Uredili smo si dobro strelišče, kjer lahko preizkušamo svoje lovske puške. Najboljši pa se udeležujejo tudi lovskih tekmovanj po celi Sloveniji. V zadnjih letih pogrešamo predvsem strelišče za glinaste golobe. Ta vrsta strelstva bi lahko bila v bodoče zanimiva tudi kot turistična ponudba razvijajočih se turističnih kmetij v našem okolju.

Lovstvo je s prihajajočo spremenjeno zakonodajo na veliki preizkušnji. Zavedati se je treba, da je slovensko lovstvo od nekdaj imelo velik posluh za ohranjanje narave in živali, ki živijo v našem okolju. Rezultate ohranitve pestrosti narave in divjadi pa nam priznava tudi prihajajoča Evropa.

LD Smrekovec

ROD PUSTI GRAD ŠOŠTANJ

Tovarniška 3c, 3325 Šoštanj

POSTAVLJANJE OGNJEV

POSTAVLJANJE ŠOTORA IN ŠOTORKE

Izpod Pusti grad iz Šoštanja ima dolgoletno zgodovino, ki sega vse kot 90 let nazaj, praktično vse od časa, ko je nastala cesta Pusteslo gradu, po priporočovanih mladih kajnanc Tanje, dekleta, usmerovili bomo naborniki. Zbral so se mladi s skupnimi interesi in ljubezenjo do narave, sedel so sestanki, taborenja in druge taborniške aktivnosti, ki smo jih izvajali do danes. Mladinje imel pomembno vlogo pri ustanavljanju rodu Dušan DeCosta in še nekateri drugi Šoštanjčani. Taborništvo je podedovalo po starih mnogih Šoštanjčanov in tako danes v našem rodu deluje že enega, morgoče že celo tretja generacija Šoštanjskih tabornikov.

Pomembem del zgodovine rodu je taborjenje v Tržiču, kamor šoštanjski taborniki hodimo taborit že vse kot 25 let. Upam si reči, da je Tržiču pripomogo k prenavljanju taborništva iz rode v rod, kaino tudi ne, da taborniki odtju sejo spletla trajnejša in kakšna vez, iz katere so se kasneje rodili mladi taborniki.

Cesta Pusteslo gradu se je premenovala v cestni, ki je bil eden najmocnejših vzgojnih in je ponesel ime odseda po celem Jugoslaviji, saj so se naši člani udeleževali taborniških akcij v sosednjih republikah in tudi v tujini.

Po osamosvojitvi Slovenije je odsed postaj rod Pusti grad, kjerkar sli mladje že danes. Skale delovanje je razlikuje po številu in načinu, svoboto danom je omogoči delovanje danes in v tujini. Vsaki smo, da imamo tudi mi, ki dela jamo v taborniški organizaciji danes. Ta čas bi del bodoče zgodovine taborništva v Šoštanju.

Sistematizacija

Taborniški rod Pusti grad je prostovoljna, apolitična vzgojno-izobraževalna organizacija, ki v skladu s taborniškimi zakoni in prisego izvaja program z kvalitetnim pristopom k edinstvenosti, inteligentnosti, socialnemu in duhovnemu razvoju mladih, da bi odrasli v odgovorne, samozavestne ljudi, ki gojijo čiste odnose do sebe in drugih ter spoštujejo naravo in vse njene vrednote.

Danes deluje v rodu okoli 20 aktivnih članov raznih starosti. V družino mladičkov in dobrčkov je vključenih prijetno 50 oseb. Družina gozdovnikov in skodomic šteje okoli 40 oseb. Obroci so vključeni v vode, ki jih vodijo vodniki. Delovanje teh dveh starostnih skupin naših tabornikov je vsekakor povezano z DG Bistra Rečica, saj je taborništvo nam kruhek, v narava gje vključen vsak mladi oziroma član. Pri izvajanju programa nam stoja dobro vsi ob strani. Vsako leto vzgajamo kar nekaj starejših gozdovnikov in gozdovnic mlade vodnike, ki pod vodstvom starejših vodijo vsak svoj rod. Z vzgojom v prednjo šolo tudi naši taborniki zamenjajo ruske. Poznamo člani klubu popoveniko in popoveni in znoraj klubu prevzamejo vodstvene funkcije. Eni so vodniki, drugi sevnjujujejo v akcije PP klubu ali pa se izobražujejo na raznih nacijih in s tem v rodu prevzamejo funkcije načelnikov, spec. Delovanje v raznih podrocij, kot so orientacija, planinstvo ali prehrana v naravi. V rodu imamo gospodarja, propagandista in štroga ci naši. Znoraj rodu delujeta tudi dve ceti, na Polzeli in kar nekaj let, v Prebodu pa 2 krožkom lesom.

Tako naš rod pripomore k razvoju taborništva tam, kjer se kovsane odjavnoc šele razvija.

TRENIRANJE VZ.

STRELJANJE Z LOKOM

STRELJANJE TEKMOVANJE

GSM: 063/326446
email: rpg@rutka.net
http://rpg.rutka.net

ORIENTACIJA

starešina rodu in memorice - HELENA DR
načelnik rodu - MAKS KVAS
načelnica M - TINA DOBELŠEK
načelnica MC in tajnica - JERNEJA VIDEMŠEK
načelnica GG - BRINA KRAŠOVEC
načelnik PP - PETER APAT in MAJA PERGOVNIK
načelnica G - DARJA KOMAR
načelnica za izobraževanje in dejavnicarne - ANDREJA GOMBOC
gospodar - DENIS ŠVARC

DŠ: 3880678
TR: 26032900160871

BOJ MED DVEMA OGNJEMA

priprava: Andreja

DRUŠTVENA DEJAVNOST PRED DESETIMI LETI IN DANES

...društvo...

***drúštvo**: organizirana skupina ljudi, ki ima skupne cilje in deluje po določenih pravilih*

vir: Slovar slovenskega knjižnega jezika

***Društvo** je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje fizičnih oseb, ki se združujejo zaradi skupno določenih interesov, opredeljenih v temeljnem aktu in v skladu s tem zakonom.*
Društvo se ne sme ustanoviti oziroma ne sme opravljati pridobitne dejavnosti kot svoje izključne dejavnosti.

vir: Zakon o društvih

Spremembe so edina stalnica v naravi, zato tudi na področju društvenega dela doživljamo stalne spremembe. Nekatere so pozitivne, druge negativne. Tako, kot je to na vseh področjih našega življenja.

Zanimivo je opazovati razvijanje prostovoljnega dela v društvih, saj je prosti čas v sedanjem hitrem tempu življenja redka dobrina, ki jo uživamo v vedno manjših količinah. A kljub temu se aktivnosti v planinskih, kulturnih, športnih, gasilskih in ostalih društvih povečujejo iz leta v leto. Mogoče pa je to samo povratni efekt boljše medijske pokritosti društvenega dela. Še pred desetimi leti smo imeli društveni funkcionarji težave, če smo hoteli v medije "lansirati" kakšno sporočilo ali novico iz našega dela. Konkurenca medijev je naredila svoje in so sedaj novinarji tisti, ki iščejo informacije o dogajanju v društvih. Velika in pomembna pozitivna sprememba za društveno delo!
V letu 1995 je slovenski parlament sprejel Zakon o društvih in tako na novo premešal karte na področju delovanja društev v Sloveniji. Kljub večjemu odporu društev do sprejetih sprememb se je združevanje fizičnih oseb zaradi skupno določenih interesov postavilo na skupni imenovalec. Zgodilo pa se je nekaj, na kar snovalci zakona zagotovo niso računali ob njegovi pripravi. Od sprejetja novega zakona se je število novoustanovljenih društev v Sloveniji do konca leta 2001 povečalo kar za 130 %! V številkah to pomeni, da je bilo leta 1995 skupno 7.313 društev, šest let kasneje pa že 16.836. Statistični podatki kažejo, da imamo v Sloveniji ustanovljeno društvo na približno 130 prebivalcev, kar je tudi v primerjavi z drugimi evropskimi državami precejšnje število. Ali je to pozitivna ali negativna sprememba, presodite sami!

Pravna določila, ki urejajo delovanje društev, so mnogo ohlapnejša, kot so recimo za gospodarske družbe, ki delujejo na tržnih principih. To je s strani države logičen ukrep, saj ravno društva s svojim prostovoljnim delom opravljajo mnoge naloge in aktivnosti, ki bi jih v primeru, da društev ne bi bilo, morala opravljati država sama. To je za državo mnogo ceneje in še učinek je večji, saj vsakdo dela bolj zavzeto, če je v delo vključen lastni interes. A kot vedno, se pojavijo posamezniki, ki živijo od "lukenj" v zakonih. Že nekje v začetku druge polovice devetdesetih let preteklega stoletja so posamezniki ustanovili društva, katerih glavni cilj je bil izvajanje komercialne dejav-

nosti za osebno korist ustanoviteljev. Čeprav zakon o društvih pravi, da je vsaka delitev premoženja društva med člane nična, so iznajdljivi posamezniki našli mnogo načinov, kako so to določilo obšli. Najbolj množičen pojav, ki ga lahko opazimo v vsakem mestu, mestecu in vasi, je delovanje gostinskih lokalov pod okriljem društva. In ker slabi zgledi vlečejo, se je odpiranje gostiln pod krinko društev množično razpaslo po vsej Sloveniji. Ko boste naslednjič v kakšni gostinskem lokalu, le poglejte, kaj piše na računu, ki vam ga bo prinesel natakar! Lahko se vam zgodi, da boste proti svoji volji avtomatično postali člani različnih društev, pa tega sploh ne boste vedeli. To je postal velik problem tudi za državo, saj ne more in ne sme tolerirati nelojalne konkurence in finančnih primanjkljajev v državnem proračunu. Logičen ukrep države je bil sprejetje ostrejše zakonodaje na področju delovanja društev. Spremembe žal veljajo za vsa društva in ne samo za tista, ki so izkoriščala luknje v zakonih. Ko boste naslednjič srečali znanca, ki je aktiven v turističnem, gasilskem, planinskem ali drugem društvu, ga vprašajte, kakšna je razlika organizirati večje družabne prireditve, s katerimi si društvo pomaga pri polnjenju lastnega proračuna, pred desetimi leti in danes. Zagotovo boste izzvali nejevoljo in odgovore v smislu, da je danes vse tako zakomplicirano, da se to skoraj ne izplača več. No, pa je šel velik del dohodka društev "rakom žvižgat". Vsekakor zelo negativna sprememba!

Vsaka dejavnost potrebuje za izvedbo načrtovanih aktivnosti finančna sredstva. Tudi društva pri tem niso izjema. Finančna sredstva za delovanje društev na področju športa, kulture, turizma, gasilstva itd. so se pred desetimi leti delila glede na vpliv vodstev društev v lokalnem okolju in na podlagi pavšalne ocene različnih komisij o uspešnosti delovanja društev. V podkrepitev te trditve lahko vprašate tedanje društvene funkcionarje, na kakšen način so dokazovali upravičeno porabo sredstev iz javnih financ. Pričakujte zelo diplomatske odgovore. V sedanjosti je sistem dodeljevanja javnih financ mnogo strožji, preglednejši ter pravičnejši in vključuje mnogo administracije oz. tudi birokracije. Starejši člani društvenih vodstev pogosto obujajo spomine na stare čase, ko so se lahko skoraj v celoti posvečali društvenemu delu. V sedanjosti morajo društvena vodstva pred začetkom in po zaključku vsake aktivnosti izpolniti goro različnih papirjev. A s tem načinom dela so se odprle mnoge nove možnosti sofinanciranja društvenega dela iz javnih financ, ki jih v preteklosti nismo poznali. Pogoji so jasno določeni in za vse enaki. Poleg tega je pomemben program in ne družbeni vpliv društva ali njegovih funkcionarjev! Tako sredstva prejemajo društva, ki dejansko izvajajo aktivnosti in tako izpolnjujejo svoje poslanstvo v lokalni skupnosti. To je vsekakor pozitivna sprememba, ki pa zahteva tudi določeno stopnjo obvladovanja papirologije.

Ob zaključku je potrebno omeniti še aktualno temo, ki že vpliva na vse plasti naše družbe. To je vstop Slovenije v Evropsko unijo, ki se bo zgodil na praznik dela v letu 2004. Gospodarstvo, kmetijstvo in politika se s polno paro pripravljajo na veliko državotvorno spremembo. V civilni družbi, ki je v veliki meri zastopana v obliki društev, še ni bilo zaznati pomembnejših premikov. Mogoče zaradi tega, ker je društvena dejavnost v Evropski uniji zelo različno urejena in ni enotnega koncepta. Zato vsaj v srednjeročnem obdobju naše pridružitve veliki skupnosti narodov ne bo večjih sprememb v sistemu delovanja društev. Če pa bo prišlo do sprememb, jih bodo društva brez večjih težav prestala, saj je bilo v zadnjih osmih letih sprejetih toliko sprememb in novosti na društvenem področju, kot jih ni bilo prej v petdesetih letih.

Ker so spremembe edina stalnica, jih sprejmimo in jih poskušajmo kar najmanj boleče vplesti v svoja življenja.

Bojan Rotovnik

narava...

KAKŠNO DOTO BOMO PUSTILI NAŠIM ZANAMCEM?

Večkrat se spominjam lastovk, ki sem jih minulo pomlad med bivanjem v Nemčiji opazovala skozi okno svoje sobe. Ob majskem prihodu so s svojimi preleti in klici močno poživile našo okolico (študentsko naselje je bilo namreč sredi prostranih polj). Kmalu so si pričele iskati svojo nastanitev, dva para sta si svoje mesto urejala na mojih dveh oknih. Skrbno so prinašali koščke zemlje in drobne travne bilke. Po dobrem tednu neutrudnega dela pa sta se obe gnezdi podrli. Oba para sta poskusila še enkrat, tokrat z večjim uspehom, saj sta obe samički že pričeli sedeti v gnezdu. Vendar sta po kratkem času družinskega veselja tudi ti dve gnezdi zgrmeli na polico. Oba para sta odletela, pometla sem njihove ostanke in razmišljala, kaj je vzrok njihove nesreče. Povprašam svojega profesorja... "Saj ni nič čudnega! Iz česa pa naj gradijo? V teh poljih je še samo kemija. Tu nihče ne posipa gnoja. Grmovja je malo, trava je slaba, brez pestrosti, vsepovsod je monokultura. Če vidiš metulja, je že pravi čudež!"

Torej, temu se reče "antropogeno okolje"?! To ostane za družbenim napredkom in takšno okolje si je zmožen ustvariti človek? Prava puščoba. Gozdove so že izsekali, potoke in reke spremenili v kanale, na travnikih ni cvetov, edine oaze narave so le še mestni parki in zavarovana območja. Ko se spomnim na podobo svoje domovine, na naše gozdove in cvetoče travnike, sem mi zdi, da sem doma v najbolj bogati deželi Evrope. Ker me zjutraj še vedno zbudijo ptice, ker lahko še vedno pijem vodo iz gorskih potokov, ker zelenjava z našega vrta še nima veliko težkih kovin in ker še vedno lahko živim zdravo. Toda! Se sploh zavedamo krhkosti bogastva, ki nas obdaja? S svojimi naravnimi dobrinami živimo precej razsipno. Ali nam cvetoči travnik in čisti potok sploh kaj pomenita? Za nekatere je to nekaj čisto običajnega, drugi sploh ne opazijo, tretjim je vseeno. Ali nam je res lahko vseeno? Kljub novim boleznim, za katerimi zbolevamo, novim dokazom o oporečnosti pitne vode mestnih vodovodov ali izginjanju redkih živalskih in rastlinskih vrst?

Tudi Slovenija ni ideal neokrnjene narave. Imamo pa v primerjavi z državami gospodarsko razvite Evrope še vedno več. Veliko ljudi nam zavida našo deželico na sončni strani Alp. Jo bomo znali ohraniti?

Pomemben instrument ohranjanja naravne dediščine je ustanavljanje zavarovanih območij. Zavarovana območja so območja, ki zaradi svoje ekološke vrednosti, urav-

noteženega delovanja človeka, življenjskih prostorov ogroženih, redkih ali značilnih rastlinskih in živalskih vrst pomembno prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in varstvu naravnih vrednot. Vsaj tri skupine razlogov so, ki opravičujejo ustanavljanje zavarovanih območij (Komat, 1999):

1.) Ekonomski razlogi:

- ohranjanje zdravja prebivalstva in izboljšanje kvalitete življenja;
- ohranjanje in zavarovanje genskih virov za kmetijstvo, farmacijo in medicino;
- varstvo vodnih virov in pitne vode;
- ohranjanje zdravja in rodnosti prsti;
- razvoj turizma in odpiranje novih delovnih mest za lokalno prebivalstvo;
- ohranitev naravne in kulturne krajine za naslednje generacije;
- pričevanje suverenosti naroda in njegove nacionalne varnosti.

2.) Naravovarstveni razlogi:

- raziskovalne in vzgojno-izobraževalne dejavnosti (učilnice v naravi);
- znanstvena proučevanja biotske pestrosti živega sveta v ohranjenih ekosistemih.

3.) Etični razlogi:

- varovanje naravne in kulturne dediščine kot pogojev za ohranitev identitete naroda;
- povezanost tradicije in duhovnih izročil prebivalstva z naravno in kulturno krajino;
- vzpodbujanje umetniške in kulturne ustvarjalnosti v neokrnjeni naravi;
- pomembnost lepot naravne in kulturne krajine za estetsko podoživljanje in duhovno prenovo sodobnega človeka.

Ustanovitev zavarovanega območja ima dva cilja: ohranitev narave in uravnoteženega delovanja človeka, kar povzema pojem "sonaravni razvoj". Območja ohranjene narave so večinoma na območjih, ki so gospodarsko zaostala za drugimi. Zaradi neugodnih razmer ali družbenih vzrokov tu človek ni mogel izkoristiti naravnih virov in tako posledično ni prišlo do okrnitve narave. V današnjem času pa lahko dejavniki, ki so bili nekoč ovira, postanejo prednost. Ohranjena narava in zavarovanje območja namreč prinesejo okolju novo kvaliteto, njihovo trženje pa prebivalcem novo razvojno možnost.

Našo naravno dediščino bi lahko vsekakor dobro "uporabili" v družbi 21. stoletja ter jo hkrati ohranili tudi našim zanamcem. Odločitev je v naših rokah. Z dejanji pa lahko začnemo že pred domačim pragom, v Planinskem društvu Šoštanj ali na ozemlju Občine Šoštanj.

Martina Pečnik

Literatura:
Zakon o ohranjanju narave, Ul RS, 22/2003
Komat, A., 1999. Park za življenje Dragonja, http://dragonja.nib.si

Planinsko društvo Šoštanj organizira

OKROGLO MIZO
KAKO OHRANITI SMREKOVEC?

Sodelujejo: Planinsko društvo Šoštanj, Zavod za gozdove - Območna enota Šoštanj, Zavod za varstvo narave - Območna enota Celje, Lovska družina Smrekovec, Damjan Kljajič, predstavnik motokrosistov in Policijska postaja Velenje. K sodelovanju so vabljeni tudi lastniki zemljišč in Krajevna skupnost Bele Vode ter vsi ostali zainteresirani.

Okrogla miza bo v četrtek, 29. prosinca 2004, ob 18.00 uri v Mali dvorani Kulturnega doma v Šoštanju.

Vabljeni!

VOŽNJA Z MOTORNIMI VOZILI V NARAVNEM OKOLJU

V Vrtcu Šoštanj je v sodelovanju s Planinskim društvom Šoštanj tri leta delovala planinska skupina, ki je v šolskem letu opravila vsaj štiri izlete v bližnjo okolico in imela nekaj predavanj na planinsko tematiko (oprema, planinske pravljice, diapozitivi ipd.). V juniju 2003 je potekal zaključni izlet planinske skupine na Smrekovec, ki je bil zaenkrat tudi zadnji izlet te skupine, saj se je z uvedbo devetletke delovanje te skupine prestavilo na obe šoštanjski osnovni šoli.

Na zaključnem izletu, ki smo ga izvedli v spremstvu staršev, smo otroke popeljali na najvišji vrh Občine Šoštanj, Smrekovec (1577 m). Izbrali smo pot od Andrejevega doma na Slemenu do vrha in nazaj. Ob počitku na Kramarici so nas prvič presenetili motoristi, ki so z velikim hrupom in še večjo hitrostjo pripeljali mimo nas. Uspeli smo se pravočasno umakniti s planinske poti, da smo lahko na našem terenu dali prednost motoriziranim divjakom.

Ob povratku smo še dvakrat doživeli bližnja srečanja z motoristi, obakrat na planinski poti, kjer je vožnja z motornimi vozili strogo prepovedana. Ko smo jih enkrat ustavili in jih opozorili, da je takšna vožnja nevarna za nas, pohodnike, in da s tem povzročajo pretiran hrup in poškodbo podrasti, so nas motoristi poslali v... in se odpeljali dalje. Ker se takšne aktivnosti izvajajo z neregistriranimi motorji, vozniki pa uporabljajo čelado, jih nismo mogli prijaviti ustreznim organom.

Upravni odbor PD Šoštanj je na junijski seji razpravljal o tej problematiki in sprejel sklep, da PD Šoštanj poda prijavo voženj z motornimi vozili v naravnem okolju ustreznim organom. Poleg tega je bila sprejeta odločitev, da prične PD Šoštanj s postopki za zaščito Smrekovca.

Prvi korak je bila prijava na:

- Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo,
- Inšpektorat RS za okolje in prostor in
- Policijsko postajo Velenje.

28. julija 2003 smo jim posredovali spodnji dopis:

Planinsko društvo Šoštanj je ob izvajanju svojih aktivnosti na področju Krajevne skupnosti Bele Vode in Šentvid (Občina Šoštanj), točneje na področju med Slemenom in Smrekovcem opazilo, da se na tem področju pogosto izvajajo vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju oz. po planinskih poteh.

Na podlagi Uredbe o prepovedi vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju, na podlagi Zakona o gozdovih in na podlagi Zakona o varnosti v cestnem prometu vas pozivamo, da po svojih močeh poskušate preprečiti nadaljnje vožnje z motornimi vozili (večinoma so to neregistrirani motorji) v naravnem okolju.

Poleg škode, ki se na planinskih poteh ustvarja z vožnjo, obstaja tudi nevarnost, da se bo zgodila nesreča. Planinske poti na omenjenem področju so dobro obiskane in so na določenih delih ozke, hitrosti motoristov pa velike. Na območju med Smrekovcem in Slemenom je občutljivo naravno okolje, kjer gnezdi celo divji petelin, zato prekomerni hrup motorjev povzroča nepopravljivo škodo naravi.

Prvi so se odzvali na Inšpektoratu za okolje in prostor, enoti Celje, kjer nam je inšpektorica na skupnem sestanku povedala, da ni naloga inšpektorjev, da bi hodili na teren kontrolirat izvajanje zakonov v praksi. Pozvala nas je, da jim posredujemo prijave kršiteljem in da bodo oni ukrepali dalje. V vednost smo prejeli tudi dopis, ki so ga poslali Policijski postaji Velenje.

Drugi so se odzvali na Policijski postaji Velenje, kjer so nam zagotovili, da bodo povečali nadziranje voženj z neregistriranimi motornimi vozili na področju Belih Vod ter Šentvida in da bodo poskušali izvesti dodatne aktivnosti za izvajanje kontrole.

Žal se z Inšpektorata RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo do decembra 2003 niso odzvali na našo prijavo, čeprav bi nam morali odgovoriti v 90 dneh od prejema naše pritožbe.

Ker s pritožbami nismo dosegli skoraj nobenega uspeha, smo se odločili, da nadaljujejo z našimi aktivnostmi za primerno zaščito Smrekovca. Tudi zato, ker smo na dan pohoda na Smrekovec, ki ga organiziramo ob občinskem prazniku in Dnevih rekreacije, ponovno doživeli neprijetna srečanja z motoristi na planinskih poteh.

Če je v poletnem času problematična vožnja motoristov po planinskih poteh, je v zimskem času enako problematična vožnja z motornimi sanmi po planinskih poteh. Oboje je zelo škodljivo za naravo in ostale uporabnike gorskega sveta.

Planinsko društvo Šoštanj poziva vse, ki izvajajo vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju, da spoštujejo pravne predpise in neokrnjeno naravo, ki je nismo podedovali od naših prednikov, ampak smo si jo izposodili od naših otrok.

Bojan Rotovnik

PROIZVODNJA IN TRGOVINA
KMETIJSKA ZADRUGA
ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.

Trg svobode 12, 3320 Šoštanj
telefon: tajništvo 03/898 49 70
komerciala 03/898 49 78
računovodstvo 03/898 49 72

Mesnica Šoštanj
(za Kajuhovim domom)
tel. 898-49-89

Mesnica in delikatesa Velenje
(Tomšičeva 10b),
tel. 587-43-29
Nudimo vam zdravo in kvalitetno meso iz kmečkih hlevov Saleške doline. Zaupajte kakovosti!

Kmetijska trgovina Velenje
(Cesta talcev 2),
tel. 897-28-30

Kmetijska trgovina Smartno ob Paki
tel. 896-52-52

Prodaja jabolk Turn - Velenje
(Hrastovec 1),
tel. 898-49-90
Prodaja poteka od pon. do pet. od 12.h do 16.h

Upravni odbor PD Šoštanj marec 2003 - marec 2005

predsednik:
***Bojan Rotovnik** iz Šoštanja*

podpredsednik:
***Vlado Stropnik** iz Florjana*

tajnica:
***Zinka Moškon** iz Florjana*

blagajnik:
***Roman Pibernik** iz Šoštanja*

članica upravnega odbora:
***Jožica Andrejc** iz Florjana*
(prireditve ob 100. obletnici PD in pomoč pri propagandi)

član upravnega odbora:
***Miran Hudej** iz Lokovice*
(množični pohodi in srečanja)

član upravnega odbora:
***Matej Kortnik** iz Lokovice*
(varstvo gorske narave)

član upravnega odbora:
***Valter Pirtovšek** iz Florjana*
(prireditve ob 100. obletnici PD in sodelovanje z lokalno samoupravo)

načelnik vodniškega odseka:
***Jure Drev** iz Lokovice*

načelnik mladinskega odseka:
***Jure Grudnik** iz Raven*

načelnik markacijskega odseka:
***Vinko Pejovnik** iz Šoštanja*

predstavnica mentorjev planinskih skupin:
***Vida Rehar** iz Šoštanja*

predstavnica sekcije Zlatorog:
***Andreja Konovšek** iz Lokovice*

predstavnik sekcije Gaberke:
***Tomaž Plaznik** iz Gaberk*

Nadzorni odbor PD Šoštanj marec 2003 - marec 2005

član nadzornega odbora:
***Leon Štrban** iz Šoštanja*

član nadzornega odbora:
***Anton Legnar** iz Skornega*

članica nadzornega odbora:
***Metka Nahtigal** iz Šoštanja*

Častno sodišče PD Šoštanj marec 2003 - marec 2005

član častnega sodišča:
***Evgen Drvarič** iz Šoštanja*

član častnega sodišča:
***Danilo Čebul ml.** iz Šoštanja*

član častnega sodišča:
***Drago Pokleka** iz Šoštanja*

KAJ JE NOVEGA PRI VODNIKIH

Vodniški odsek je imel v lanskem letu tri seje, na katerih smo pregledali izvedene akcije, delali plan za naprej in se ukvarjali s tekočo problematiko.

Izvedeni so bili naslednji izleti: **januar**: udeležba na pohodu Rogla - Osankarica in na pohodu Zdravju naproti - Gora Oljka; **februar**: izlet po Andraški poti; **marec**: pohod po Trški poti z 61 udeleženci; **april**: izlet na Kobansko; **maj**: organizacija prvomajskega pohoda na Forhtenek in izvedba izleta na Krim; **junij**: udeležba na pohodu po Ravenski poti; **julij**: skupna akcija šaleških PD - izlet na Peco; **avgust**: izlet na avstrijski tritisočak Saüleck, ki se ga je udeležilo 26 planincev; **september**: ob občinskem prazniku in Dnevih rekreacije izvedba pohoda na Smrekovec (1577 m), ki je najvišji vrh Občine Šoštanj, ter izvedba izleta na Skuto; **oktober**: pomoč pri izvedbi družinskega planinskega izleta na Menino s 33 udeleženci in organizacija izleta v neznano (Brestanica) s 34 udeleženci; **november**: izlet po Kostelski pešpoti (24 udeležencev); **december**: Božični pohod na Sv. Križ.

Na zadnji seji smo pripravili predlog izletov za leto 2004, ki ga je potrdil Upravni odbor PD Šoštanj. Prav tako smo sprejeli dopolnitve k Pravilniku Vodniškega odseka in ga uskladili s Pravilnikom Vodniške komisije o organiziranosti vodnikov PZS.

V letošnjem letu naj bi se vodniške vrste povečale, saj naj bi na osnovno izobraževanje za lahke kopne ture (kategorija A) poslali 6 vodnikov in za višji kategoriji 2 vodnika. 6 vodnikov se mora udeležiti tudi letnega oz. zimskega izpopolnjevanja.

Potrebno pa bo dokupiti tudi nekaj nove opreme.

SEZNAM VODNIKOV PD Šoštanj

VODNIK/VODNICA	NASLOV	POŠTA	TELEFON	GSM	vodniška kat.
Andreja Konovšek	Lokovica 61	Šoštanj	58-82-627	031/ 869-927	A, B*
Barbara Mavsar	Toledova 2	Velenje	58-65-922	041/ 934-488	A*
Bojan Rotovnik	Prešernov trg 12	Šoštanj	891-10-16	031/382-450	A, B, D
Brina Jerič	Kardeljev trg 3	Velenje	58-68-905	041/ 432-368	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58-81-042	/	A, B
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58-81-799	041/ 776-269	A, B*, D*
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1	Šoštanj	891-13-02	/	A, B, D
Matej Kortnik	Lokovica 55	Šoštanj	891-16-16	040/ 328-898	A, B, D
Miran Hudej	Lokovica 17 A	Šoštanj	58-82-744	041/ 776-268	A, B*, D*

*Opomba: * pripravnik/pripravnica za označeno kategorijo.*

KAKŠNE "LUMPARIJE" JE POČEL MLADINSKI ODSEK V LETU 2003!

Kaj bo šele v letu 2004?

Mladinski odsek vsekakor potrebuje novo, mlado, zagnano moč. Korak k temu smo naredili lani marca, ko smo imeli občni zbor Mladinskega odseka PD Šoštanj in izvolili novo vodstvo. Načelnik je postal Jure GRUDNIK, novi moči v odboru sta še Nika Spital in Franja Vačovnik, še posebej veseli pa smo bili dveh novih planinskih skupin na OŠ Karla Destovnika Kajuha (Šoštanj in Topolšica) in njunih vodij Jožice Andrejc in Nuše Kugonič. Vsi ostali člani Odbora MO smo "stara garda" in se še vedno trudimo po svojih močeh. Seveda pa na mladih svet stoji in na Jureta, Niko in Franjo "računamo". Verjamemo in upamo pa tudi, da se jim bo pridružil še kdo.

In kateri pomembnejši dogodki so lani obeležili vzdušje v MO:

- Že v januarju je ekipa OŠ Bibe Roecka ponovno tekmovala na državnem tekmovanju Mladina in gore, kjer je osvojila 12. mesto in ponovila lanski uspeh.
- V marcu smo imeli že omenjeni občni zbor mladinskega odseka in sodelovali še na občnem zboru društva, kjer smo predstavili svoje delo za preteklo leto in plane za naprej. Posebej je potrebno pohvaliti zabavno predstavitev planinske skupine z OŠ Bibe Roecka.
- Planinsko orientacijsko tekmovanje v aprilu smo organizirali na območju Zavodenj in Slemena. Da je april res muhast, nam je dokazal z močnim dežjem in na Slemenu še s snegom, tako bi lahko rekli, da so bili zmagovalci na koncu vsi tekmovalci, ki so prišli na cilj.
- Na državno tekmovanje v planinski orientaciji - SPOT, ki je bilo v maju, smo se uvrstili v treh kategorijah: B, C in D. V kategoriji C in D smo dosegli 3. mesto.
- Na oktobrski seji smo poleg letnega programa posameznih planinskih skupin sestavili tudi program ob praznovanju 100-letnice društva. Mladinski odsek bo tako v letu 2004 pripravil: Snežkovanje, Planinski živžav, SPOT, poletni pohodni tabor, regijsko tekmovanje Mladina in gore.
- Vse planinske skupine imajo svoj letni program dela, kamor so vključena srečanja skupin, izleti, sodelovanje na planinskih orientacijskih tekmovanjih, udeležba na tekmovanju Mladina in gore (PS OŠ Bibe Roecka).

RINGA-RAJA

MLADINSKI ODSEK

Planinske skupine Mladinskega odseka PD Šoštanj

Planinska skupina	*člani*	*Vodja*
OŠ Karla Destovnika Kajuha - mlajša	1. do 4. razred	Jožica Andrejc
OŠ Karla Destovnika Kajuha - starejša	5. do 8. razred	Martina Pečnik
OŠ Karla Destovnika Kajuha - Topolšica	1. do 4. razred	Nuša Kugonič
OŠ Bibe Roecka - starejša	3. do 8. razred	Danica Švarc, Vida Rehar
OŠ Bibe Roecka - mlajša	1. in 2. razred	Saša Kokalj
Mladinska skupina	dijaki in študenti	Borut Potočnik, Nika Spital

Če bi želeli postati član katere izmed skupin, se oglasite pri vodjih skupin..

Predšolski in osnovnošolski otroci sodelujejo tudi v akcijah Mladinske komisije pri Plaininski zvezi Slovenije. To sta akciji Ciciban planinec in Mladi planinec.

Akcija Ciciban planinec je namenjena najmlajšim obiskovalcem narave in njihovim odraslim spremljevalcem. Glavni cilj akcije, ki jo vodi Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije, je vzpodbuditi predšolske otroke in njihove starše k celoletni dejavnosti v naravi. Za redno izletniško dejavnost lahko otroka dodatno vzpodbudimo s priznanji akcije. S svojo razposajenostjo in vztrajnostjo lahko osvojijo **našitek**, **priponko** in **pesmarico Cicibana planinca**. Doživetja oziroma svoje sledi puščajo v dnevniku Ringa raja na najrazličnejše izrazne načine - z risbo, nalepljeno fotografijo ali razglednico, odtisnjenim žigom planinske koče, s priloženim suhim listom ali packo politega čaja. Možnosti so prepuščene otrokovi ustvarjalnosti, domišljiji in iznajdljivosti.

Akcija Mladi planinec je namenjena osnovnošolcem in je nadaljevanje in nadgradnja akcije Ciciban planinec. Osnovnošolci začnejo sodelovati v akciji, ko prejmejo dnevnik Mladega planinca, ki je obenem tudi spominski dnevnik po Slovenski planinski poti. Za svojo planinsko dejavnost, ki jo na različne načine vpisujejo v dnevnik, lahko osvojijo **bronasti**, **srebrni** in **zlati znak Mladega planinca**. Posamezni znak dosežejo glede na število opravljenih izletov, pohodov in tur. Akcija vsebuje tudi vsebine Planinske šole, zato je to tudi priložnost, da se osnovnošolci pridružijo planinski skupini na svoji osnovni šoli, na izletih, pohodih, turah, turnih smukah, planinskih orientacijskih tekmovanjih in taboru.

Andreja Konovšek

AKCIJE MLADINSKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ V LETU 2004

KDAJ?	KAJ?	ORGANIZATOR oz. VODJE IN VODNIKI
18. januar	DRŽAVNO TEKMOVANJE Mladina in gore	MKPZS
januar	Predavanje zimska oprema v gorah	PS KDK - starejša
januar/februar	Veliki vrh	PS KDK - mlajša in PS KDK Topolšica
21.- 23. februar	SNEŽKOVANJE - Zajčeva koča pod Krvavico	MO - Martina Pečnik
marec	Ogled tematske razstave "ALPE" in gorniškega filma v Ljubljani	PS KDK- starejša
28. marec	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE - PD Gornji Grad	Pododbor za orientacijo - Barbara Mavsar
april	predavanje iz orientacije	PS KDK - starejša
3. april	Planinski živžav	Martina Pečnik, Jožica Andrejc, Jure Grudnik
18. april	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE - PD Vinska Gora	Pododbor za orientacijo - Barbara Mavsar
22. - 23. maj	SPOT - Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje	OO MK PZS in MO PD Šoštanj
maj	predstavitev tehnike in plezanje v plezališču Florjan	PD KDK - starejša
maj/junij	Smrekovec (zaključni izlet)	PS KDK - mlajša in PS KDK Topolšica
maj/junij	Ratitovec	PS Bibe Roecka - starejša
junij	Ojstrica (dvodnevni zaključni izlet)	PS KDK - starejša
september	7. srečanje mladih planincev (osnovnošolcev) Savinjskega PO MO	PO MO SMDO
oktober	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE - PD Nazarje	Pododbor za orientacijo - Barbara Mavsar
oktober	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE - PD Rečica ob Savinji	Pododbor za orientacijo - Barbara Mavsar
6. november	Tekmovanje MLADINA IN GORE (regijsko tekmovanje)	MK PZS in MO PD Šoštanj v sodel. z OŠ Bibe Roeck

Opomba: Planinske skupine na osnovnih šolah imajo svoj letni program izdelan za tekoče šolsko leto, zato v programu še ni akcij/izletov, ki bodo potekli v jesenskem delu.

Adriatic®
zavarovalna družba d.d.

VELENJE, 03/ 586 39 50
MOZIRJE, 03/ 583 27 20
SL. GRADEC, 02/ 884 53 30

SPOT IN MIG V ŠOŠTANJU

PD Šoštanj oz. njegov mladinski odsek bo v okviru praznovanj ob 100-letnici soorganizator dveh večjih planinskih tekmovanj: SPOT-a in MIG-a.

Le kaj pomenita kratici SPOT in MIG?

SPOT je kratica za Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje. Gre za državno tekmovanje v planinski orientaciji, kamor se uvrstita po dve ekipi (oz. tri) iz vsake kategorije iz vsake področne planinske orientacijske lege (Gorenjska, Koroška, Podravska, Rogaška, Savinjska, Smrekovec, Zasavska, Primorska). V vsaki ligi morajo biti v sezoni, ki traja od septembra do sredine aprila, vsaj tri planinska orientacijska tekmovanja, na podlagi katerih se potem ekipe uvrščajo na SPOT. SPOT je dvodnevno tekmovanje (C kategorija: za srednješolce, študente in mladino do 26. leta; D kategorija: za člane od 27. do 39. leta; H kategorija: težja odprta kategorija) oz. enodnevno tekmovanje za osnovnošolce (A in B kategorija), za člane nad 40 let (E kategorija), družine (F kategorija) in lažja odprta kategorija (G kategorija). SPOT bo v Šoštanju in njegovi okolici potekal 22. in 23. maja 2004.

MIG pomeni Mladina in gore. Gre za planinsko tekmovanje osnovnošolcev (5.-9. razred), nekakšen planinski kviz. Ekipa je sestavljena iz štirih tekmovalcev, ki rešujejo test z vprašanji iz različnih tem planinstva (zgodovina, prva pomoč, varstvo narave, orientacija, varnost v gorah, vremenoslovje itd.) in izbrane planinske tematike, ki je vsako leto drugačna (npr. planinska literatura,...).

V Šoštanju bo 6. novembra 2004 potekalo regijsko tekmovanje; to je izbirno tekmovanje za uvrstitev na državno tekmovanje, ki je vsako leto v januarju.

PRIZNANJE ŠPORTNE ZVEZE ŠOŠTANJ MLADINSKI EKIPI PD ŠOŠTANJ

Športna zveza Šoštanj je 14. marca 2003 na prvi podelitvi priznanj za najboljše športnike, športne delavce in športna društva s področja Občine Šoštanj podelila priznanje za športno-tekmovalne dosežke na področju neolimpijskih športov za leto 2002.

Obrazložitev:
Mladinska ekipa Planinskega društva Šoštanj v sestavi Matej Kortnik, Jure Grudnik, Janez Kugonič, Grega Kugonič in Bojan Rotovnik je na planinskih orientacijskih tekmovanjih v sezoni 2001/02 tekmovala v mladinski kategoriji. Po zmagi v skupnem seštevku v področni planinski orientacijski ligi Smrekovec, kjer je nastopalo 15 ekip iz 8 različnih planinskih društev, se je ekipa uvrstila na državno tekmovanje v planinski orientaciji, ki je potekalo 18. in 19. maja 2002 na Koroškem. Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje je dvodnevno tekmovanje, ki je sestavljeno iz treh tekem: krajše dnevne, nočne in daljše nedeljske tekme. Tekmovalci morajo na terenu s pomočjo karte poiskati kontrolne točke, pokazati znanje iz vrisovanja kontrolnih točk, prve pomoči, orientacije in splošnega planinskega znanja. Mladinska ekipa je v konkurenci 16 najboljših ekip iz 8 različnih področnih lig zasedla prvo mesto v svoji kategoriji, poleg tega pa je v konkurenci 69 ekip postala absolutni prvak Slovenskega planinskega orientacijskega tekmovanja 2002.

Predlagatelj priznanja:
Mladinski odsek Planinskega društva Šoštanj

REGIJSKO TEKMOVANJE MLADINA IN GORE 2003

V soboto, 15. 11. 2003, je bilo jasno, a hladno jutro. Osem učencev se nas je zbralo pred šolsko telovadnico OŠ Bibe Roecka, kamor nas je prišel iskat avtobus. Spremljali sta nas naši mentorici Danica Švarc in Vida Rehar ter načelnik mladinskega odseka planinskega društva Šoštanj Jure Grudnik.

Ker je bilo zelo mrzlo, smo z veseljem sedli v topel avtobus. Spotoma so se nam pridružili tudi tekmovalci iz OŠ Gorica. Vsi smo bili vznemirjeni in med potjo smo pridno ponavljali, kar smo se skozi leto naučili.
Približno ob 10. uri smo prispeli v Sladki Vrh. Tam je potekalo regijsko tekmovanje Mladina in gore 2003. Ker smo bili že malo pozni, smo se hitro posedli in kmalu se je začel kulturni program. Po končani predstavitvi šole Sladki Vrh in tovarne Paloma so nas napotili v učilnice. V vsaki učilnici so tekmovale štiri skupine. Teste smo pisali točno 45 minut. Ko smo končali z reševanjem, smo se vsi oddahnili, saj smo vedeli, da smo dali vse od sebe.V jedilnici so nam postregli z malico in ko smo pojedli, smo odšli na ogled tovarne Paloma. Tam so nam pokazali, kako iz odpadnega papirja naredijo robčke, papirnate brisače, toaletni papir, prtičke,...
Ogledali smo si tudi, kako vse skupaj zapakirajo in pripravijo za končno prodajo. Po ogledu tovarne smo se vrnili v tamkajšnjo šolo, kjer so razglasili rezultate. Vsi smo nestrpno pričakovali, kdaj bomo zaslišali ime svoje ekipe. Sedmošolci Matej Gomboc, Marko Medved, Luka Ravnjak in Dejan Slemenšek so osvojili med 34. ekipami dvanajsto mesto. Ker je vzporedno s tekmovanjem Mladina in gore potekalo tudi tekmovanje za najbolj izvirno ime skupine, so sedmošolci z imenom ekipe OSVAJALCI GORA zasedli drugo mesto.
Osmošolci smo se imenovali Planinski molji. Ekipo smo sestavljali Samo Jan, Luka Kovač, Aleksander Pečovnik in Jana Šramel. Osvojili smo tretje mesto in se s tem uvrstili na državno tekmovanje, ki bo 17. januarja 2004 v Rušah. Tudi Osvajalci gora se bodo morda uvrstili na državno tekmovanje, ampak počakati je treba še na dodatno obvestilo, saj je regijsko tekmovanje potekalo na treh različnih krajih.

Po razglasitvi rezultatov smo se odpravili proti domu. Vožnja nazaj je bila veliko bolj sproščena, saj pred sabo nismo imeli več testa. Okoli 16. ure smo se pripeljali v Šoštanj, nedvomno bolj veseli, kot smo odšli.

Jana Šramel, 8. b razred, OŠ Bibe Röcka

PROJEKT O PLANINCIH V VRTCU ŠOŠTANJ

V vrtcu Šoštanj poteka v šolskem letu 2003/04 projekt z naslovom Življenje v našem kraju nekoč in danes, ki bo predstavljen v spomladanskem času v Mestni galeriji Šoštanj. Projekt je sestavljen iz več podprojektov, kot so gasilci, razvoj trgovine, od zrna do kruha, čebelarstvo ipd.

V skupini 4 do 5-letnih otrok pa smo se odločili, da bomo pobliže spoznali planinsko dejavnost, potem ko smo se sprehajali po gozdnih poteh in opazili markacije.
Otroci bi spoznali, kdo so planinci, kako postaneš planinec, kako deluje Planinsko društvo Šoštanj. Seznanili bi se s planinsko opremo nekoč in danes, planinskimi znaki, oglaševanjem, planinsko sobo. O planinarjenju bi spraševali starše, prebivalce Šoštanja. Izdelovali bi markacije, zemljevide, se udeležili planinskih izletov. Ob diapozitivih bi spoznavali vrhove, planinske koče ter zbirali fotografije o tem. Vključili pa bi se lahko tudi v kakšno od prireditev ob 100. obletnici PD Šoštanj.
Vse dejavnosti bi potekale v sodelovanju s člani planinskega društva. Mogoče pa se bo iz tega projekta rodil tudi kakšen nov ciciban - planinec.

Vodja podprojekta o planincih Zorana Globačnik

IZLET NA MENINO PLANINO

Bila je sobota, 11. oktobra 2003. Avtobus je prišel po nas v Topolšico, Florjan in Šoštanj. Pripeljal nas je do Črnivca (902 m). Naprej smo šli peš. Pot je bila dolga in težavna, po več postankih in družabnih igrah smo prišli na cilj - do koče na Menini.

Bili smo utrujeni. Pripravili smo se na kostanjev piknik. Jedli smo kostanj in igrali nogomet. Pozno popoldne smo šli na najvišji vrh Menine Vivodnik (1805 m).
Zvečer smo si pripravili postelje na skupnih ležiščih. Dobili smo še večerjo (makaroni) in se zabavali z družabnimi igrami. Nato smo šli spat.
Vstati smo morali že pred sedmo uro in imeli jutranjo telovadbo. Pojedli smo še zajtrk in se polni energije odpravili proti Gornjemu Gradu. Navzdol je bila hoja težavnejša, ker so nas bolele noge. Prišli smo v Gornji Grad. Ogledali smo si še katedralo sv. Mohorja in Fortunata. Avtobus nas je že čakal in nas odpeljal domov.
Hoja je bila naporna, saj smo vsega skupaj hodili 9 ur (s počitki in igrami vred). Prvič sva bila na dvodnevnem planinskem izletu in bilo nama je všeč.

Anja in Rok Menih

ZAKLJUČNI IZLET ZADNJE GENERACIJE MALIH ŠOLARJEV NA SMREKOVEC

V Vrtcu Šoštanj je bila v šolskem letu 2002/03 osnovana že tretja planinska skupina 5 do 7-letnih otrok, ki je delovala v sodelovanju s PD Šoštanj. Kot obe leti poprej smo tudi to leto zaključni izlet planirali skupaj s starši, ki so med danimi možnostmi izbrali izlet na Smrekovec. Vodja projekta je bil Bojan Rotovnik, ki je poleg Brine Jerič sodeloval pri vseh aktivnostih tudi preko celega leta (izleti, izobraževanja, koordinacija srečanj).

Izlet je bil sredi junija. Po hudi nočni nevihti smo se zjutraj nekoliko negotovi zbrali pred malo šolo in polni upanja čakali na sončne žarke. Z avtomobili smo se odpeljali do Slemena, kjer se je začel naš podvig. Iz koraka v korak smo bili bolj presenečeni nad lahkotnostjo hoje in vzdušje je postajalo čedalje bolj sproščeno.

Bojan je poskrbel za pravi potek planinskega izleta, kar pomeni določanje in menjavanje vodnikov ter sledenje markacijam, hkrati pa sta bila z Blanko tudi glavna fotografa, saj sta izlet zabeležila od začetka do konca.

Prvo počivališče na poti je bila Kramarica, kjer smo si s hrano in zabavnimi igrami nabrali novih moči za nadaljevanje poti. Hojo po položnih pobočjih je vseskozi spremljalo vidno navdušenje planincev, ki pa se je spremenilo v glasne vzdihe ah in oh ob

Med igro.

Na poti.

Na vrhu.

vznožju zadnjega vzpona od Kramarice do Doma na Smrekovcu. Vendar pravi planinci zmorejo še tako zahteven teren in tako smo ga rdečih lic in potnih majic tudi mi. Pravo olajšanje nam je nudil pogled na Dom na Smrekovcu, a z mislijo, da nas

Jožica Malus.

Zorana Globačnik.

čaka piknik v naravi, smo se povzpeli še na vrh, kjer je otroke čakal pravi planinski krst. S pravilnim odgovorom na zastavljeno planinsko vprašanje in tepežko po zadnji plati so vsi planinci cicibani osvojili diplomo.

Kar en dva tri smo bili pod Domom na Smrekovcu, kjer nas je čakal najlepši del izleta - piknik. Za organizacijo letega so bili zaslužni nekateri starši otrok planincev, za sproščeno in zabavno vzdušje pa prav vsi. Za starše je bil to čas počitka, otroci pa so se pomerili v nogometu. Vsi smo uživali v dobri hrani in kar težko smo se spet odpravili na pot. Dan se je že močno prevesil v drugo polovico, a naš cilj - Sleme - je bil še daleč.

Hoja nazaj je bila bolj počasna, potrebovali smo več vzpodbud, a kljub utrujenim nogam smo prišli vsi do iztočne točke. Otroci so po nekajminutnem počitku zopet igrali nogomet in tako pregnali dvome staršev o preveliki utrujenosti. Poslovili smo se z idejo, da se septembra odpravimo na dvodnevni izlet v sodelovanju z osnovnima šolama in planinci iz prejšnjih dveh let.

Da je bil izlet posebno doživetje prav za vse udeležence, se je pokazalo še potem, ko smo se srečevali in še vedno obujali spomine na naša doživetja.

Kaj je lahko lepšega kot lepi spomini na uspele dogodke, ki ljudi osrečijo in se jih radi spominjajo. In z lepimi spomini na uspešno triletno planinsko delovanje se poslavljava od takšne oblike sodelovanja s PD Šoštanj tudi mentorici planinske skupine Zorana Globačnik in Jožica Malus.

Hvala Bojanu in njegovima občasnima sodelavkama Brini Jerič in Martini Pečnik, s katerimi sva skupaj orali ledino na področju predšolskega planinarjenja in se učili drug od drugega. Hvala tudi vsem staršem naših varovancev, ki so nas pri naših načrtih podpirali. Upava, da začete planinske poti vestno utrjujete še naprej.

Srečno.

Zorana in Jožica

NAJMLAJŠI PLANINCI

Na šoli Karla Destovnika Kajuha deluje tudi planinska skupina na razredni stopnji. Zanimanje za planinske izlete je veliko. Zaradi manjših stroškov prevoza smo v preteklem šolskem letu pripravili vse izlete v bližnji okolici, da so starši otroke pripeljali kar na izhodišče in jih tja tudi prišli iskat. Pogosto so se nam pridružili tudi starši, vedno pa se je takega pohoda udeležilo okoli dvajset pohodnikov.

Najprej smo se odločili raziskati Mornovo zijalko. Od tam smo se podali preko Žlebnikove domačije

do Andrejevega doma na Slemenu, vračali pa smo se po krajši strmi poti nazaj do Grebenška.
Na drugi izlet smo zraven povabili še starše in učence podružnične šole v Topolšici, saj ti dobro poznajo teren, po katerem smo preizkušali svojo zimsko kondicijo - Lom. Prisluhnili smo tudi legendi o nastanku izvira toplega vrelca, se pogreli ob okusnem čaju naše učiteljice Miše ter se povzpeli na piramido. Že kar v navado je prišlo, da so se nam na pohodu pridružili še bratje in sestre naših planincev, bodisi mlajši ali celo učenci višjih razredov.
Lepo pomladno nedeljo pa smo se še v večjem številu zbrali v Lokovici. Dvajsetim otrokom iz šoštanjske in topolške šole se je pridružilo še osem staršev. Kaj mislite, kdo je imel več kondicije? Tudi najmlajši udeleženec izleta, ki ni dopolnil niti štirih let, je osvojil naš cilj - Goro Oljko. Za spodbudo se je posladkal s čokolado.
Za konec šolskega leta smo načrtovali še dvodnevni družinski izlet na Menino, pa je bilo premalo prijavljenih, zato smo se po Menini sprehodili le na enodnevnem izletu. Tako pa je bil toliko lepši jesenski družinski izlet na Menino, ko smo pohodništvo

MOJ PRVI PLANINSKI IZLET

Planinci razredne stopnje smo se v nedeljo zbrali pri gostišču Grebenšek, od koder smo krenili proti Mornovi zijalki. Vreme je bilo sončno. V jami so nekoč živeli praljudje in iskali smo njihove kosti in kamnito orodje. Pri Žlebniku smo videli Kajuhov spomenik. Od tod naprej smo hodili po gozdovih, se skrivali v suhem listju in bili celo pot dobre volje. Na domu na Slemenu smo pomalicali. Po poti nazaj smo tudi zapeli.

Jan Krneža, 2. a in Jaka Delopst, 2. b

JU, HU, HU!

Mi smo planinci,
planinci, ki hodimo in vriskamo,
nosimo nahrbtnike in veseli smo.

Mi smo planinci,
v gozdu drevje in živali opazujemo
in na poti nove kraje raziskujemo.

Mi smo planinci,
naravo čisto ohranjamo,
zato vse smeti v dolino nosimo.

Uroš Polovšak, 2. b

IZLET NA GORO OLJKO

V nedeljo, 3. 3. 2003 smo s planinskim krožkom odšli na izlet na Goro Oljko.Imeli smo lepo sončno vreme, a na poti nazaj smo le za las ušli dežju. Na Goro Oljko smo hodili dve uri in pol. Vsi veseli smo na vrhu pojedli malico, ki smo si jo prinesli v nahrbtnikih. Uživali smo na soncu in se lovili in skrivali ter tekmovali v metanju storžev v koš. Čez približno dve uri smo odšli nazaj proti domu. Vračali smo se po drugi poti. Večina fantov je tekla in se metala po listju. Naš prijatelj iz prvega razreda je padel in si poškodoval koleno. Ati ga je moral peljati k zdravniku. Malo pred koncem izleta smo tisti, ki smo hodili prvi, videli še srno, ki je skočila čez stezo v gozdu. Pred gasilski dom v Lokovici smo prišli še v zadnjem trenutku, saj smo zadnjih sto metrov izleta že bežali pred dežjem.

Uroš Polovšak, 2. b

povezali s kostanjevim piknikom in družabnimi igrami.
In kakšni so vtisi mladih planincev?

Jožica Andrejc

NA LOM

Ta planinski dogodek se je dogajal med božično-novoletnimi počitnicami. Od avtobusne postaje v Topolšici smo odšli proti Bolnišnici Topolšica in se po cik-cak poti počasi vzpenjali. Najbolj všeč mi je bilo, kako se je sneg tajal in padal na nas planince. Med potjo sta se nam pridružili še dve planinki in ena nam je povedala legendo o toplem vrelcu. Bili smo že precej utrujeni in lačni, zato smo si v eni od starih zapuščenih kmečkih hiš privoščili malico. Kmalu zatem smo se ustavili pri eni izmed naših učiteljic, ki nam je postregla s toplim čajem. Ta nas je v tem mrazu malo pogrel. Mimo vrha Loma smo se potem vračali po drugi poti proti avtobusni postaji. Tam so nas že čakali starši.

Katja Podgoršek, 4. b

MARKACIJSKI ODSEK

Naš odsek šteje trenutno 6 ljudi, ki so tudi teoretično in praktično podkovani z ustreznim znanjem, vendar zaradi službenih obveznosti nastajajo težave. Zato tudi niso vedno na razpolago.

Delo markacistov pa je na terenu in je zato odvisno od lepega vremena. Nič za to, bo kdo dejal, saj je leto dolgo in je tudi lepih sončnih, dni na pretek ter se bo dalo marsikaj narediti. A glej ga šmenta, ko kličem ob lepem vremenu po telefonu sodelavca - markacista, zopet ni sreče, je na vožnji. Kličem naslednjega, se oglasi tajnica, klicani je na dopustu v tujini. Vmes je še kakšna bolniška, se ve, neprostovoljna. Tako za delo ostanejo samo še nekateri markacisti upokojenci. Pa da ne bo kdo vzel to za zlonamerno. Tak je pač tempo življenja in pa narava dela posameznikov.

Da ne bo vse tako črnogledo, moram pojasniti, da smo pa le naredili nekaj, kar se lahko vidi na poti in ob njej. Tudi glede opreme moram povedati, da smo vsi markacisti oblečeni enotno (bandure), kar nam je omogočila "majka" TEŠ. Z orodjem smo tudi opremljeni: rovnice, motike, kramp, sekira, žaga motorka, tako da je vse na razpolago vsak trenutek. Le z barvo, ki smo jo dobili od MDO Savinjske nekaj ni v redu. Bomo pač pokukali v domače trgovine in nabavili kaj boljšega. Kar se pa smernih tabel tiče, smo tudi že nekaj postorili, za naprej pa je delo v teku. Dela nam ne bo zmanjkalo in upam, da bomo zmožni vse naloge tudi korektno opraviti. Pa ne zamerite. SREČNO!

Za markacijski odsek PDŠ
Vinko Pejovnik

Člani Markacijskega odseka PD Šoštanj: Vinko Pejovnik (načelnik), Leon Štrban, Ciril Kajba, Drago Pokleka, Viktor Pungartnik in Stane Rajšter.

SEKCIJA ZLATOROG

Kdo smo?

Poznate Zlatoroga - gamsa z zlatimi rogovi? O njem pripoveduje Rudolf Baumbach v najlepši planinski pravljici. Pravljica je zapisana kot pripovedna pesnitev in je neke vrste opomin vsem, ki kakor koli onesnažujejo in škodljivo posegajo v naravo. Pravljica o Zlatorogu nas spodbuja, da ohranimo spoštljiv odnos do narave. Zato smo si za ime naše sekcije izbrali Zlatoroga iz planinske pravljice.

Sekcija Zlatorog izhaja iz bivše študentske planinske skupine, katere člani so močno posegli v delovanje Mladinskega odseka PD Šoštanj. Druženje na skupnih izletih in tudi večdnevnih turah nas je močno povezalo. Želeli smo ohraniti našo tradicijo, ker pa nihče ni večno študent, se je ta pravljica končala in začeli smo pisati novo. Vsi smo malce starejši in si že ustvarjamo družine, zato organiziramo manj izletov kot v študentskih letih. Leto 2003 pa sta našo sekcijo zaznamovala dva pomembna življenjska dogodka - poroka in rojstvo.

Kaj počnemo?

V vsakem letnem času organiziramo kakšno akcijo, pa naj bo to sankanje pozimi, pohod spomladi, plezanje poleti ali izlet v jeseni. Člani sekcije imamo enkrat tedensko rekreacijo v telovadnici Partizan. Nekajkrat letno pa se dobimo na srečanjih, kjer se pogovorimo o tekočih zadevah in dodatnih aktivnostih.

SEZNAM AKCIJ SEKCIJE ZLATOROG V LETU 2004

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	VODJA IN VODNIKI
februar	Izlet na sv. Križ s sankanjem	/	Brina Jerič in Sergej Zabukovnik
marec	Ojstrica	zelo zahtevna pot	Matej Kortnik in Bojan Rotovnik
april	Boskovec	lahka pot	Matej Novak in Barbara Mavsar
26. do 29. avgust	Tabor v Paklenici	pohodništvo in plezanje	Andreja Konovšek in Bojan Rotovnik
september	piknik sekcije Zlatorog	/	Roman Pibernik in Jerneja Mavsar
31. oktober	Haloška planinska pot	lahka pot	Andreja Konovšek in Miha Pibernik
25. december	Nočni pohod z baklami na sv. Križ	lahka pot	Martina Pečnik in Matej Kortnik

Vsako leto spomladi se odpravimo z Matom na Smrekovec - ta izlet je postal že tradicija. Mato nam vedno pripravi kakšno presenečenje, tako da nas vsako leto pelje na ta najvišji vrh Občine Šoštanj po drugi poti.

Poletje je zaznamovano z dopusti, ko gre vsak na svoje, kljub temu pa uspemo narediti kakšno turo skupaj. Letos smo se odpravili na Viš v zahodnih Julijcih in preživeli čudovit vikend med gamsi in planikami.

Vsako leto se udeležimo nočnega pohoda z baklami na Sv. Križ, ki ga že z veseljem pričakujemo. Ponavadi se odpravimo z avtobusom do Topolšice, od tam pa peš proti Grebenšku in nato mimo Kelnerja na Sv. Križ, od koder se vračamo čez Lepo Njivo in Skorno ter v poznih urah vrnemo v Šoštanj. Ta približno 8 ur trajajoči pohod pa ob prijetnem kramljanju še prehitro mine.

Današnji tempo življenja je prehiter. Če se mu prepustiš, te nemudoma posrka vase.
Veseli smo, da nas planinstvo povezuje. Zato, da naravo doživiš, si moraš resnično vzeti čas in se ji prepustiti. Za trenutek te popelje v pravljičen svet Zlatoroga in triglavske rože.

Blanka Rotovnik

PLANINSKA SEKCIJA GABERKE

V domu krajanov v Gaberkah smo dne 3. 4. 1982 ustanovili Planinsko sekcijo Gaberke. Pobudniki so bili Jure Apšner, Zdravko Čas, Stanko Podjaveršek in Marjan Skaza.

Od ustanovitve naprej so bili njeni predsedniki Jure Apšner, Pavel Župevc, Stanko Podjaveršek, Zvone Kaš, Drago Rezman in Tomaž Plaznik. Vsak je po svoje zaznamoval delovanje sekcije. Jure, Marjan in Drago so opravili izpit za planinskega vodnika. Tako smo imeli veliko izletov na bližnje hribe, predvsem Uršljo goro in Smrekovec, ter izlete v visokogorja. Največkrat nas je pot zanesla v Kamniške Alpe. Drago Rezman je poskrbel, da se je prehodila Slovenska planinska pot. Po približno 15-ih letih je delovanje sekcije zamrlo, ni pa zamrla ljubezen do gora, saj smo gore obiskovali bolj individualno oz. ne pod okriljem gaberške sekcije, ampak smo se izletov udeleževali preko Planinskega društva Šoštanj ali Velenje. Že nekaj let smo se ljubitelji planin pogovarjali o ponovni oživitvi sekcije, kar se je tudi zgodilo in Plaznik Tomaž, Rezman Drago, Kaš Zvone, Koželjnik Zvone, Rezman Igor in Lukner Blaž smo se zbrali 25. 2. 2003 in se dogovorili za ponovno oživitev sekcije. Funkcijo predsednika je prevzel Tomaž Plaznik. Sekcija deluje pod okriljem Planinskega društva Šoštanj, tako kot je že bilo pred leti, ko je sekcija še delovala aktivno. Dogovorili smo za plan dela sekcije, udeležujemo pa se tudi izletov matičnega društva. V sekciji imamo še nekaj opreme od prej, seveda pa bomo skrbeli za pravilno opremljenost udeležencev naših izletov. Imamo tudi dva registrirana vodnika, smo se pa tudi pripravljeni dodatno izobraževati.

Izlet na Raduho.

IZLETI SEKCIJE GABERKE V LETU 2004

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST
17. januar	Udeležba na zimskem pohodu na Uršljo goro	lahka zimska pot
7. marec	Udeležba na pohodu po Trški poti okoli Šoštanja	lahka pot
1. maj	Graška gora	lahka pot
22. maj	Olševa	zahtevna pot
19. junij	Begunjščica	zahtevna pot
4. in 5. september	Sedmera jezera	lahka oz. zahtevna pot

Koželjnik Zvone

POHODNIŠKA SEKCIJA DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Pohodniška sekcija pri Društvu upokojencev Šoštanj se letos v Planinskem popotniku predstavlja prvič. Da bi jo še bolje spoznali, se jim kar pridružite.

V letu 2004 bodo organizirali pohode v bližnje in malo bolj oddaljene kraje.

Vsi omenjeni pohodi bodo vsako drugo sredo v mesecu. Zbirno mesto je Avtobusna postaja Šoštanj ob 8. uri.
Vse dodatne informacije dobite pri Evgenu na tel. št. 588 10 42.

Vodja pohodniške sekcije:
Evgen Drvarič

IZLETI POHODNIŠKE SEKCIJE DU V LETU 2004

KDAJ?	KAM?
januar	Šoštanj-Gaberke-Lubela
februar	po Ravenski poti
marec	Topolšica-Lom in nazaj
april	Skorno-Lepa Njiva-Šoštanj
maj	Huda Luknja-Razbor
junij	Laško-Malič-Šmohor
julij	Prebold-Reška planina
avgust	Mostnar-Izvir Ljubije-Bele Vode
september	Skorno-Gneč-Šmartno ob Paki
oktober	Velenje-Stropnica
november	Sv. Križ-Visočki vrh
december	zaključek

V spomin ZALJUBERŠEK BRANKO

V gorah nad Robanovim kotom se je 3. 8. 2003 na planini Križevnik tragično končala planinska in življenjska pot Branka Zaljuberška, člana Planinske sekcije Gaberke, PD Šoštanj.

Branko se je rodil 18. 3. 1958 v Gaberkah pri Šoštanju. Po končani osnovni šoli in gimnaziji v Velenju se je zaposlil na Premogovniku Velenje. Svojo mladost in tudi zrela leta je preživljal med vrstniki v domačem kraju. Poleg vsakodnevnega dela je v prostem času rad sedel za šahovnico in s prijatelji ob kraljevski igri preživel lepe trenutke. Zaradi svoje skromnosti in iskrenega tovarištva je bil vsem drag prijatelj.

Že od mladosti je bil ljubitelj narave in gora, ki so z leti postale njegova velika ljubezen. Po vsakdanji službi in napornem delu pri gradnji svoje hiše ga je konec tedna pot običajno vodila v gore. Najbolj se mu je priljubila kraljica med slovenskimi alpskimi dolinami - Logarska dolina z okolico. Ko popotnik pride v ta biser narave, mu srce zavriska od radosti nad krasnim pogledom na dolino in čudovite vršace, ki se pnejo v nebo. Tudi Branku je srce iz dneva v dan hrepenelo po teh lepotah. V teh gorah je našel mir in zadovoljstvo, izpolnjevale so mu vse skrite in neuresničene želje. Z leti obiskov gora si je pridobil toliko gorniških izkušenj, da ga hoja po markiranih poteh ni več zadovoljevala in zato je vedno raje zahajal v neokrnjeno naravo, kjer so mu družbo delali le prvobitni prebivalci - gamsi in divje koze. Hoja in plezanje po planinskih brezpotjih sta postala del njegovega življenja, ki jima je poleg gradnje hiše posvečal vse svoje široko srce.

V svojem življenju je imel še veliko načrtov. Od vselitve v svojo hišo do vzponov in še neosvojenih smeri v njegovih ljubljenih Savinjskih Alpah, vendar je le en samcat nezanesljiv korak za vedno prekinil vsa pričakovanja in načrte.

V imenu Planinske sekcije Gaberke in vseh, ki nam je bil Branko drag prijatelj

Slavko Ramšak

SPOMIN NA VIKTORJA KOJCA

Avgusta 2000 smo se poslovili od našega prijatelja Viktorja Kojca. Še zmerom je živ spomin nanj.

Spomnim se, kako sem ga spoznala; že pred veliko leti, ko še nisem dobro poznala Šoštanja in njegovih vidnejših prebivalcev. Pisalo se je leto 1970, ko sem ga srečala na Golteh. Rad je zahajal v planine. Pozneje sem ga srečevala na ulici, vselej pripravljenega za pogovor. Ko ga je bolezen priklenila na dom, smo začeli prihajati k njemu. Po njegovi oceni premalokrat. Tu so se rojevali zanimivi pogovori bodisi o njegovi bogati poklicni bodisi planinski preteklosti, aktualnih dogodkih. Ostrina duha ni popustila kljub fizičnim tegobam. Bil je pedagog likovnega pouka na Osnovni šoli Bibe Roecka; kiparil je, se planinsko udejstvoval, v sedemdesetih letih je bil

predsednik Planinskega društva Šoštanj, še prej pa je uspešno skrbel za propagando v teh vrstah. Za svoje delo v planinstvu je dobil številna priznanja. Koliko izletov je vodil po domovini in tujini! Bil je gonilo tudi v turističnem društvu.
Po smrti Kajuhove matere je bil celih deset let upravnik šoštanjskega kina. Vneto mi je pripovedoval, kako je vrtel filme, si jih hodil izposojat v edino jugoslovansko kinoteko v Zagreb. Bitko na Neretvi je vrtel kar desetkrat. Takrat so ravno gradili šoštanjsko elektrarno in kino je bil polno zaseden.
Njegovo izostreno pero je bilo vedno na delu. Znan je bil tudi kot amaterski likovni kritik. S temi ocenami je predstavil javnosti številne lokalne amaterske slikarje. Organiziral je likovne razstave; pa tudi sam je razstavljal svoja slikarska in kiparska dela. S svojo publicistično dejavnostjo se je za zmeraj zapisal med pisce šoštanjskih novic, nekrologov, sestavkov ob najrazličnejših jubilejih. Med drugim je tudi soavtor in urednik knjižice Mesto Šoštanj, Osnovna šola Biba Roeck in Napotnikova galerija. Za svoje delo je prejel Napotnikovo priznanje in leta 1990 nagrado Občine Velenje za življenjsko delo na področju kulture in prosvete. Ni mogel skriti razočaranja, da ga leta 1999 niso proglasili za častnega občana Šoštanja. Žal, se je to zgodilo šele po njegovi smrti. V vseh njegovih prizadevanjih je bilo čutiti željo, da vrnemo Šoštanju nekdanjo veljavo.
Ko je bil učitelj likovnega pouka na Osnovni šoli Bibe Roecka, so ga zadolžili, da o Šoštanju in dogodkih piše v slovenske časopise in revije ter poroča za radio. Tega se je lotil resno, zato so ga poimenovali kar šoštanjski Tanjug. Na šoli je ustanovil Napotnikovo galerijo. Zbral je nemalo njegovih del. Vedno je bil prisoten v lokalnem pa tudi drugem časopisju. Napisal je knjižico ob 175-letnici Tovarne usnja Šoštanj. Leta 1975 je izdal ob 775-letnici Šoštanja spominsko kuverto z grbom in priložnostni žig. Po Šoštanju je omogočil postavitev desetih javnih skulptur, med drugim je Šoštanju vrnil kip Marije, ki so ga po drugi svetovni vojni podrli in odpeljali v muzej v Laškem. Danes stoji zopet na Glavnem trgu.

Kljub priklenjenosti na posteljo je še vedno vzdrževal stike s svetom. Njegova poznanstva so segala čez lužo in vse do našega olimpionika Leona Štuklja, skratka, bil je na moč pismen. Večkrat sem mu poslala kakšno razglednico s planinskih izletov, seveda samo s pozdravi; ni bil zadovoljen. Želel je, da napišem kaj več, kar je imel tudi prav. To sem si zapomnila in od takrat naprej so bile in so še moje razglednice popisane do zadnjega kotička.

Bil je velik ljubitelj cvetja in narave nasploh. Morda je to podedoval od svojega očeta, znanega šoštanj-

skega in Vošnjakovega vrtnarja. Njegovo okno je krasilo lepo število kaktusov, že prej pa tudi avlo šole Bibe Roecka.
Kako zanimivo je znal voditi človeka skozi zgodovino Planinskega društva Šoštanj. Bil nam je v veliko oporo ali bolje mentor pri pisanju zgodovine našega društva ob 90-letnici. Koliko zanimivih fotografij, dokumentov je bilo zbranih v njegovi sobi. Ure in ure si lahko brskal in prebiral to gradivo. Kar pozabil si na čas.
Še veliko bi lahko napisala o našem prijatelju Viktorju, pa še bi kaj ostalo.
Zdaj, ko gledam to sliko časovno odmaknjeno, ponovno ugotavljam, da je Šoštanj prezgodaj izgubil pomembnega človeka in v mislih se priklanjam njegovemu spominu.

Zinka Moškon

Na podlagi 33. in 38. člena Pravil Planinskega društva Šoštanj je Vodniški odsek Planinskega društva Šoštanj 10. oktobra 2003 sprejel in Upravni odbor Planinskega društva Šoštanj 4. decembra 2003 potrdil

PRAVILNIK VODNIŠKEGA ODSEKA PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

I. UVODNA DOLOČILA

1. člen

V Planinskem društvu Šoštanj (v nadaljnjem besedilu PD Šoštanj) kot stalni organ deluje Vodniški odsek (v nadaljnjem besedilu VO), ki je osnovna oblika organiziranja in združevanja vodnikov Planinske zveze Slovenije (v nadaljnjem besedilu vodniki PZS) v PD Šoštanj.

2. člen

Vodnik PZS je vsak, ki je uspešno opravil s programom določeno strokovno usposabljanje. Vodnik PZS je usposobljen strokovni delavec v športu na področju planinstva in je nosilec strokovnega naziva vodnik PZS, ne glede na spol in ne glede na podeljeno kategorijo vodenja. Vsi vodniki PZS so tudi vpisani v Register vodnikov PZS, ki ga vodi Planinska zveza Slovenije.

II. ORGANIZIRANOST VO

3. člen

VO deluje po vsebinskem programu VO, ki ga pripravi VO, potrdi pa Upravni odbor PD Šoštanj.

4. člen

Financiranje delovanja VO se izvaja na podlagi finančnega načrta VO, ki ga na osnovi vsebinskega programa VO pripravi VO, potrdi pa Upravni odbor PD Šoštanj.

5. člen

Naloge VO so:
- organizira izlete, pohode, ture, vzpone, turne smuke, srečanja, tabore, orientacijska tekmovanja in druge oblike planinskega delovanja;
- pripravlja predlog izletniških aktivnosti PD Šoštanj in ga posreduje v sprejem Upravnemu odboru PD Šoštanj;
- nudi strokovno vodniško pomoč drugim odsekom in sekcijam PD Šoštanj;
- organizira dejavnosti, pri katerih namenja posebno pozornost varnosti vodenja in varovanju narave;
- pripravlja in izvaja program v skladu s finančnim načrtom, ki ga potrdi UO PD;
- izvaja ali sodeluje pri izvajanju planinske šole in drugih planinskih usposabljanjih;
- pripravlja program strokovne vodniške pomoči vrtcem in šolam na svojem območju;
- varuje lik vodnika in propagira varen in organiziran obisk gora;
- predlaga upravnemu odboru PD kandidate za vodnike PZS;
- skrbi za strokovno opravljanje vodniškega pripravništva;
- skrbi za vsakoletno registracijo vodnikov PZS;
- skrbi za osnovna, dodatna in licenčna usposabljanja vodnikov PZS;
- v skladu s finančnim načrtom PD zagotavlja vodnikom PZS nadomestila za izvajanje dejavnosti, upoštevajoč stališča Vodniške komisije PZS (v nadaljnjem besedilu VK PZS);
- skrbi za povečevanje števila članov PD;
- obvešča matično PD, Vodniški odbor Savinjskega meddruštvenega odbora (v nadaljnjem besedilu VO SMDO) in VK PZS o svojih aktivnostih;
- sodeluje in zastopa interese vodnikov PZS pri delu PD, VO SMDO in VK PZS;
- sodeluje z drugimi odseki v PD in jim pomaga;
- po načelu dobrega gospodarja skrbi za vodniško opremo, ki je v lasti PD;
- razvija prostovoljno delo;
- analizira in nadzira strokovnost in kakovost vodenja vodnikov PZS v svojem odseku;
- med člani izmenjuje izkušnje;
- voli načelnika oziroma predstavnika v VO SMDO;
- skrbi za arhiv VO;
- opravlja druge dejavnosti v skladu s tem pravilnikom in drugimi pravnimi akti planinske organizacije.

6. člen

VO vodi načelnik VO, ki ga člani odseka izvolijo izmed sebe. Mandat načelnika VO je praviloma dve leti. Načelnik VO je po funkciji polnopravni član Upravnega odbora PD Šoštanj.

7. člen

Načelnik VO:
- zastopa interese članov VO v Upravnem odboru PD Šoštanj;
- koordinira delo VO;
- skrbi za povezovanje z ostalimi odseki v PD;
- preverja vodniško usposobljenost članov VO;
- skrbi za registracijo članov VO;
- skrbi za evidenco o društveni planinski opremi;
- pravočasno obvešča člane VO o usposabljanjih in izpopolnjevanjih;
- skrbi za pravočasno prijavljanje članov VO na usposabljanja in izpopolnjevanja;
- sklicuje in vodi sestanke VO;
- skrbi za povrnitev stroškov članom VO;
- o delu VO poroča Upravnemu odboru PD Šoštanj in Občnemu zboru PD Šoštanj in
- opravlja druga dela in naloge, za katere ga zadolži VO, Upravni odbor PD Šoštanj ali predsednik PD Šoštanj.

8. člen

Seje VO so sklepčne, če je navzočih več kot polovica članov. VO na sejah sklepa z večino glasov navzočih članov.

III. ČLANSTVO V VO

9. člen

Člani vodniškega odseka PD Šoštanj so:
- **vodniki PZS**, ki so aktivni člani PD Šoštanj;
- **pripravniki za vodnike PZS**, ki so aktivni člani PD Šoštanj in ki opravljajo pripravništvo po opravljenem osnovnem usposabljanju za vodnika PZS;
- **kandidati za vodnike PZS** so tisti aktivni člani PD Šoštanj, ki bi želeli

postati vodniki PZS in jih na podlagi te želje VO povabi k delu v sistemu prostovoljnega vodništva. Kandidati za vodnike PZS potrdijo resen namen te odločitve z udeležbo na vsaj petih izletih PD Šoštanj in s splošnim zanimanjem za prostovoljno vodništvo. Status kandidata za vodnika PZS lahko ima posameznik največ dve leti.

10. člen

Vsi člani VO PD Šoštanj morajo biti člani PD Šoštanj in registrirani pri Planinski zvezi Slovenije. V nasprotnem primeru jim članstvo v VO preneha avtomatično.

IV. DOLŽNOSTI IN PRAVICE ČLANOV VO

11. člen

Dolžnosti člana VO so, da:

- redno in pravočasno plačuje članarino PD Šoštanj;
- za PD Šoštanj organizira in izvaja oz. sodeluje pri organiziranju in izvajanju vsaj treh aktivnosti letno v minimalnem obdobju treh let po zaključku zadnjega usposabljanja oz. izpopolnjevanja, ki mu ga je plačalo PD Šoštanj, če mu zdravstveno stanje to dopušča. V nasprotnem primeru je posameznik dolžan PD Šoštanj povrniti vse stroške, ki so nastali z usposabljanjem ali izpopolnjevanjem vodnika PZS v zadnjih petih letih;
- skrbi za načrtovano, vsestransko varno, strokovno in vsebinsko bogato izvajanje vodniške dejavnosti;
- ima vedno s seboj na turi ustrezno opremo;
- skrbi za dodeljeno društveno opremo kot dober gospodar in jo po potrebi posoja drugim članom VO za uporabo na aktivnostih PD oz. na usposabljanjih ali izpopolnjevanjih;
- za vodenje ne prejema plačila;
- aktivno sodeluje pri delu VO in celotnega PD;
- vsaj na tri leta pridobiva in obnavlja svoje vodniško znanje na izpopolnjevanjih za vodnike PZS;
- vsako leto obnavlja svojo vodniško registracijo;
- neregistrirane vodnike PZS spodbuja k ponovni registraciji;
- spodbuja nove člane k vpisu v PD;
- s svojim delom uresničuje tudi širša programska načela PZS, kamor se v prvi vrsti uvršča priprava programa strokovne vodniške pomoči vrtcem in šolam;
- sodeluje z markacisti v smislu sporočanja poškodb na poteh;
- sodeluje z avtorji zemljevidov in vodnikov v smislu sporočanja ugotovljenih napak in popravkov;
- varuje naravno in kulturno dediščino ter skrbi za varstvo gorske narave;
- deluje v skladu s tem pravilnikom, pravili PD, Pravilnikom o organiziranosti vodnikov PZS, Pravilnikom vodnikov PZS, Statutom PZS in Častnim kodeksom slovenskih planincev ter ostalimi akti v okviru PZS, ki urejajo vodenje.

12. člen

Vodnik PZS sme voditi posamezno turo le na podlagi strokovne usposobljenosti za posamezno kategorijo, ki predstavlja tudi zgornjo mejo vodenja in v skladu s priporočenim številom vodenih. Dolžnost vodnika PZS je tudi, da pri načrtovanju, pripravi in izvedbi tur upošteva svojo strokovno usposobljenost in za vodenje zagotovi predpisano število ustrezno strokovno usposobljenih pomočnikov vodnikov PZS.

13. člen

Pravice člana VO so, da:

- opravlja vodniško dejavnost na prostovoljni osnovi;
- mu PD Šoštanj v okviru programa dela in finančnega načrta zagotavlja možnost nadaljnjega strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja;
- je ob izpolnjevanju pogojev za registracijo upravičen do zavarovanja odgovornosti pri vodenju v gorah, kar za vse vodnike PZS in pripravnike za vodnike PZS ureja PZS;
- za lastno rabo uporablja opremo, ki je v lasti PD Šoštanj, v smislu usposabljanja in po načelu dobrega gospodarja;
- prejme v last odpisano opremo PD Šoštanj, ki jo je uporabljal (ta oprema se ne sme uporabljati na društvenih aktivnostih);
- prejme povračilo stroškov, ki izhajajo iz vodniškega dela v PD Šoštanj;
- sodeluje pri pripravi akcije (ture), ki jo bo vodil ali pomagal voditi;
- spremeni potek ture ali jo celo prekine, če je to potrebno za varnost udeležencev;
- zavrne pred začetkom ture udeležence, ki po opremi, zdravstvenem in splošnem stanju ne ustrezajo pričakovanim pogojem, v katerih bo potekala tura;
- prejme brezplačen izvod vsake publikacije ali edicije, ki jo izda PD Šoštanj;
- je informiran o aktualnih stvareh s področja vodništva in planinstva preko vodniškega odseka planinskega društva oziroma PD;
- uživa vse pravice in ugodnosti, ki so določene v pravilih PD, Statutu PZS in drugih splošnih aktih PD in PZS.

V. KONČNE DOLOČBE

14. člen

Upravni odbor PD Šoštanj s predhodnim soglasjem VO sprejme navodila za povračila stroškov strokovnim delavcem v športu na področju planinstva, ki so člani in delujejo v PD Šoštanj.

15. člen

PD Šoštanj z vsemi vodniki PZS, ki so člani VO, sklene pisni dogovor o uresničevanju medsebojnih pravic in dolžnosti.

16. člen

Vse spremembe in dopolnitve tega pravilnika se izvajajo po enakem postopku, kot je bil sprejet pravilnik.

17. člen

Ta pravilnik prične veljati na dan objave v Planinskem popotniku, internem časopisu PD Šoštanj.

18. člen

Z dnem začetka veljave tega pravilnika prenehajo veljati Pravila VO PD Šoštanj (Planinski popotnik, letnik VIII, številka 11), ki jih je 17. maja 1996 sprejel VO in 7. junija 1996 potrdil Upravni odbor PD Šoštanj.

V Šoštanju, 4. decembra 2003.

Načelnik VO PD Šoštanj: Jure Drev

Predsednik PD Šoštanj: Bojan Rotovnik

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj.
Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj.

Urednika:	Andreja KONOVŠEK Bojan ROTOVNIK
Fotografije in diase so prispevali:	Bojan ROTOVNIK, Tina URAN, Martina PEČNIK, Zinka MOŠKON, Matej NOVAK, PS KDK - mlajša in PS KDK Topolšica
Fotografija na naslovnici:	Igra senc pod Ojstrico, Foto: Tina URAN
Lektorirala:	Jožica ANDREJC
Oblikovanje in prelom:	Vinko PEJOVNIK ml.
Tisk:	Eurograf d.o.o., Velenje
Število izvodov:	500
ISSN:	1581 - 5714

V Planinskem popotniku so z dovoljenjem Občine Šoštanj objavljeni posamezni izseki Turistične karte Občine Šoštanj.
Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.
Članki v Planinskem popotniku niso honorirani.
Vse napake so namenjene pozornim bralcem.

Pri izdaji so nam pomagali:

OBČINA Šoštanj
Termoelektrarna Šoštanj
KS Šoštanj
Kmetijska zadruga Šaleška dolina
Zavarovalnica Adriatic
Vp Studio, Vinko Pejovnik

VSEM HVALA!

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi na

SVEČANI OBČNI ZBOR

ki bo v petek,
20. februarja 2004,
ob 18. uri

v dvorani Gasilskega društva Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in načelnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora PD Šoštanj
4. Razprava na podana poročila
5. PD Šoštanj - 100 let
6. Podelitev priznanj
7. Program dela za leto 2004
8. Razno

VABLJENI!

Predsednik PD Šoštanj:
Bojan Rotovnik

POŠTNINA PLAČANA
PRI POŠTI 3325 ŠOŠTANJ